2025/2

8.1.2025.

DIREKTIVA (EU) 2025/2 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. studenoga 2024.

o izmjeni Direktive 2009/138/EZ u pogledu proporcionalnosti, kvalitete nadzora, izvješćivanja, mjera dugoročnih jamstava, makrobonitetnih alata, rizika za održivost i nadzora grupe i prekograničnog nadzora te o izmjeni direktiva 2002/87/EZ i 2013/34/EU

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1. te članak 62. i članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) utvrđena su usklađenija bonitetna pravila za sektor osiguranja i reosiguranja koja su više zasnovana na riziku. Neke odredbe te direktive podliježu klauzulama o preispitivanju. Primjenom te direktive znatno se doprinijelo jačanju financijskog sustava u Uniji i povećala otpornost društava za osiguranje i društava za reosiguranje na razne rizike. Iako je vrlo sveobuhvatna, tom direktivom ne rješavaju se svi utvrđeni nedostaci koji utječu na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

(2) Pandemija bolesti COVID-19 prouzročila je golemu socijalno-ekonomsku štetu te je gospodarstvu Unije potreban održiv, uključiv i pravedan oporavak. Isto tako, gospodarske i socijalne posljedice agresivnog rata Rusije protiv Ukrajine tek se trebaju pokazati. Zbog toga je rad na političkim prioritetima Unije još hitniji, posebno kako bi se osiguralo gospodarstvo koje je u interesu građana i ostvarili ciljevi europskog zelenog plana. Sektor osiguranja i reosiguranja može europskim poduzećima omogućiti privatne izvore financiranja i učiniti gospodarstvo otpornijim pružanjem zaštite od širokog raspona rizika. S obzirom na tu dvostruku ulogu, taj sektor ima velik potencijal za doprinos ostvarenju prioriteta Unije.

(3) Kao što je naglašeno u komunikaciji Komisije od 24. rujna 2020. „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća”, poticanje institucijskih ulagatelja, posebno osiguratelja, na veća dugoročna ulaganja bit će ključno u potpori većem financiranju vlastitim kapitalom u korporativnom sektoru. Kako bi se olakšao doprinos osiguratelja financiranju gospodarskog oporavka Unije, bonitetni okvir trebalo bi prilagoditi kako bi se u većoj mjeri uzela u obzir dugoročna priroda djelatnosti osiguranja. Posebno bi pri izračunu potrebnog solventnog kapitala u skladu sa standardnom formulom trebalo olakšati mogućnost upotrebe povoljnijeg standardnog parametra za vlasnička ulaganja koja se drže s dugoročnom perspektivom, pod uvjetom da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ispunjavaju čvrste i pouzdane kriterije kojima se štite ugovaratelji osiguranja i financijska stabilnost. Tim bi se kriterijima trebalo nastojati osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu izbjeći prisilnu prodaju vlasničkih vrijednosnih papira koji se namjeravaju dugoročno držati, među ostalim u stresnim tržišnim uvjetima. Budući da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju širok raspon alata za upravljanje rizikom kako bi izbjegla takvu prisilnu prodaju, tim bi se kriterijima trebala prepoznati takva raznolikost i ne bi se trebalo zahtijevati zakonsko ili ugovorno namjensko izdvajanje dugoročne imovine za ulaganje kako bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogla imati korist od povoljnijeg standardnog parametra za vlasnička ulaganja. Nadalje, uprava društva za osiguranje ili društva za reosiguranje trebala bi se pisanim pravilima obvezati na minimalno razdoblje držanja

([1]) SL C 275, 18.7.2022., str. 45.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 5. studenoga 2024.
([3]) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

vlasničkih vrijednosnih papira koje društvo ulaže i dokazati sposobnost društva za održavanje tih vlasničkih vrijednosnih papira tijekom tog razdoblja držanja.

(4) Prilagodbe kojima se u većoj mjeri uzima u obzir dugoročna priroda djelatnosti osiguranja mogle bi dovesti do povećanja slobodnog raspoloživog kapitala zbog smanjenja potrebnog solventnog kapitala. Ako je to slučaj, društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi razmotriti mogućnost da oslobođeni kapital ne iskoriste za raspodjele dioničarima ili bonuse uprava, već bi trebala nastojati usmjeriti oslobođeni kapital u produktivna ulaganja u realno gospodarstvo kako bi se podržao gospodarski oporavak i širi ciljevi politike Unije.

(5) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje slobodna su ulagati bilo gdje u svijetu i nisu ograničena na Uniju. Ulaganja u treće zemlje također mogu pogodovati općim politikama razvojne pomoći Unije ili država članica. Stoga bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala osigurati da njihova politika ulaganja odražava ciljeve najnovijeg EU-ova popisa nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe i Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) u odnosu na visokorizične treće zemlje.

(6) U komunikaciji od 11. prosinca 2019. o europskom zelenom planu Komisija se obvezala da će bolje integrirati upravljanje klimatskim i okolišnim rizicima u bonitetni okvir Unije. Europski zeleni plan nova je strategija rasta Unije čiji je cilj preobraziti Uniju u moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo bez neto emisija stakleničkih plinova do 2050. Doprinijet će cilju razvoja gospodarstva u interesu građana, ojačati socijalno tržišno gospodarstvo Unije i time osigurati da bude spremno za budućnost i pruža stabilnost, radna mjesta, rast i ulaganja. Komisija je u svojem prijedlogu europskog zakona o klimi od 4. ožujka 2020. predložila da cilj klimatske neutralnosti i otpornosti na klimatske promjene do 2050. postane obvezujući u Uniji. Taj su prijedlog donijeli Europski parlament i Vijeće te je on stupio na snagu 29. srpnja 2021 ([5]). Cilj Komisije da osigura globalno vodstvo Unije do 2050. ponovno je istaknut u Izvješću o strateškim predviđanjima 2021., u kojem je izgradnja stabilnih gospodarskih i financijskih sustava otpornih na promjene u budućnosti utvrđena kao strateško područje djelovanja.

(7) Okvir EU-a za održivo financiranje imat će ključnu ulogu u postizanju ciljeva europskog zelenog plana, a propise o okolišu trebalo bi dopuniti okvirom za održivo financiranje kojim se financiranje usmjerava prema ulaganjima kojima se smanjuje izloženost klimatskim i okolišnim rizicima. U svojoj komunikaciji od 6. srpnja 2021. naslovljenoj „Strategija za financiranje tranzicije prema održivom gospodarstvu” Komisija se obvezala predložiti izmjene Direktive 2009/138/EZ kako bi se rizici za održivost dosljedno integrirali u upravljanje rizicima osiguratelja tako što će se od osiguratelja zahtijevati analiza scenarija klimatskih promjena.

(8) Nedavno je predloženo i doneseno nekoliko zakonodavnih akata kojima je cilj povećanje otpornosti te kojima se doprinosi održivosti, posebno u odnosu na izvješćivanje o održivosti, među kojima su Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća ([6]), Direktiva (EU) 2022/2464 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) te direktiva o dužnoj pažnji za održivo poslovanje i izmjeni Direktive (EU) 2019/1937, a svi utječu na sektor osiguranja i reosiguranja.

(9) Daljnja integracija Unijina unutarnjeg tržišta osiguranja ključan je cilj ove Direktive o izmjeni. Integracijom unutarnjeg tržišta osiguranja povećava se tržišno natjecanje i dostupnost proizvoda osiguranja u državama članicama u korist poduzeća i potrošača. Zbog propasti društava za osiguranje na Unijinu unutarnjem tržištu osiguranja od početka primjene Direktive 2009/138/EZ očita je potreba za većom dosljednošću i konvergencijom nadzora diljem Unije. Nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje čije se poslovanje temelji na slobodi pružanja usluga i pravu poslovnog nastana trebalo bi dodatno unaprijediti bez ugrožavanja cilja daljnje integracije unutarnjeg tržišta osiguranja kako bi se osigurala dosljedna zaštita potrošača i zaštitilo pravedno tržišno natjecanje na cijelom unutarnjem tržištu.

([4]) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

([5]) Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

([6]) Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

([7]) Direktiva (EU) 2022/2464 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 537/2014, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Direktive 2013/34/EU u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti (SL L 322, 16.12.2022., str. 15.).

(10) Direktivom 2009/138/EZ određena društva isključuju se iz njezina područja primjene zbog njihove veličine. Nakon prvih godina primjene Direktive 2009/138/EZ i kako bi se osiguralo da se ona neopravdano ne primjenjuje na društva manje veličine, primjereno je preispitati ta isključenja i povećati te pragove tako da se na mala društva koja ispunjavaju određene uvjete ta direktiva ne primjenjuje. Kao što je već slučaj s društvima za osiguranje koja su isključena iz područja primjene Direktive 2009/138/EZ, društva koja imaju koristi od takvih povećanih pragova trebala bi imati mogućnost zadržavanja ili traženja odobrenja za rad na temelju te direktive kako bi iskoristila jedinstvenu dozvolu koja je njome predviđena, a države članice trebale bi moći na društva za osiguranje koja su isključena iz područja primjene Direktive 2009/138/EZ primjenjivati odredbe koje su slične ili jednake onima predviđenima tom direktivom.

(11) Direktiva 2009/138/EZ ne primjenjuje se na djelatnost pružanja pomoći ako su ispunjeni uvjeti iz članka 6. stavka 1. te direktive. Prvi uvjet navodi da pomoć treba biti povezana s nezgodama ili kvarovima koji uključuju cestovno vozilo do kojih dolazi na državnom području države članice društva koje pruža pokriće. Ta bi odredba mogla podrazumijevati da bi se zahtjev da pružatelji pomoći moraju imati odobrenje za rad kao osiguratelji odnosio na pružatelje pomoći u slučaju nezgode ili kvara cestovnog vozila do kojih dolazi odmah preko granice te bi mogli neopravdano ometati pomoć. Zbog toga je primjereno preispitati taj uvjet. Stoga bi uvjet iz članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive 2009/138/EZ trebalo proširiti na nezgode ili kvarove koji uključuju cestovno vozilo do kojih bi povremeno moglo doći u državi koja je susjedna u odnosu na državu članicu društva koje pruža pokriće.

(12) Informacije o svim zahtjevima za izdavanje odobrenja za rad u državi članici i rezultati procjene takvih zahtjeva mogli bi pružiti bitne informacije za procjenu zahtjeva u drugim državama članicama. Stoga bi podnositelj zahtjeva trebao obavijestiti dotično nadzorno tijelo o prethodnim odbijanjima ili povlačenjima zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad u drugoj državi članici.

(13) Prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje koje je društvo kći društva koje se nalazi u drugoj državi članici ili koje će biti pod kontrolom iste pravne ili fizičke osobe kao neko drugo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje se nalazi u drugoj državi članici, nadzorno tijelo države članice koje izdaje odobrenje za rad trebalo bi se savjetovati s nadzornim tijelima svih dotičnih država članica. S obzirom na povećane aktivnosti grupe osiguravatelja u različitim državama članicama, potrebno je poboljšati konvergentnu primjenu prava Unije i razmjenu informacija među nadzornim tijelima, posebno prije izdavanja odobrenja za rad. Stoga, ako je potrebno savjetovati se s nekoliko nadzornih tijela, svakom dotičnom nadzornom tijelu trebalo bi dopustiti da od nadzornog tijela države članice u kojoj je postupak izdavanja odobrenja za rad budućem društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje unutar grupe u tijeku zatraži zajedničku ocjenu zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad. Odluka o izdavanju odobrenja za rad ostaje u nadležnosti nadzornog tijela matične države članice u kojoj dotično društvo traži odobrenje za rad. Međutim, pri donošenju te odluke trebalo bi uzeti u obzir rezultate zajedničke ocjene.

(14) Direktiva 2009/138/EZ trebala bi se primjenjivati u skladu s načelom proporcionalnosti. Kako bi se olakšala proporcionalna primjena te direktive na društva koja su manja i manje složena od prosječnog društva te kako bi se osiguralo da ne podliježu nerazmjerno opterećujućim zahtjevima, potrebno je pružiti kriterije koji su zasnovani na riziku i omogućuju njihovu identifikaciju.

(15) Društva koja ispunjavaju kriterije koji su zasnovani na riziku trebala bi se moći razvrstati kao mala i nesložena društva jednostavnim postupkom obavješćivanja. Ako se u ograničenom razdoblju nakon takve obavijesti nadzorno tijelo ne usprotivi razvrstavanju iz propisno opravdanih razloga povezanih s procjenom relevantnih kriterija, to društvo trebalo bi smatrati malim i nesloženim društvom. Nakon što se razvrsta kao malo i nesloženo društvo, društvo bi u načelu trebalo automatski ostvarivati korist od utvrđenih mjera proporcionalnosti u pogledu izvješćivanja, objavljivanja, upravljanja, revizije pisanih pravila, izračuna tehničkih pričuva, vlastite procjene rizika i solventnosti i planova upravljanja rizikom likvidnosti.

(16) Odstupajući od automatskih koristi mjera proporcionalnosti, ako nadzorna tijela imaju ozbiljnih razloga za zabrinutost u pogledu profila rizičnosti pojedinog malog i nesloženog društva, trebala bi biti ovlaštena zahtijevati od dotičnog društva da ne primijeni jednu ili više mjera proporcionalnosti. Ta se ovlast može upotrijebiti ako utvrde da više ne postoji usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom, ako postoji rizik od neusklađenosti, ako se profil rizičnosti društva znatno mijenja ili ako je sustav upravljanja društva nedjelotvoran.

(17) Primjereno je da mjere proporcionalnosti budu dostupne i društvima koja nisu razvrstana kao mala i nesložena društva, ali za koja su neki od zahtjeva Direktive 2009/138/EZ preskupi i složeni, s obzirom na rizike povezane s poslovanjem tih društava. Tim bi društvima trebalo biti dopušteno koristiti mjere proporcionalnosti na temelju analize svakog pojedinačnog slučaja i nakon prethodnog odobrenja njihovih nadzornih tijela.

(18) Pravilna provedba načela proporcionalnosti ključna je za izbjegavanje prekomjernog opterećenja društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Iz tog razloga društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi izvješćivati svoja nadzorna tijela samo u slučaju promjene opsega mjera proporcionalnosti koje primjenjuju.

(19) Vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje koja pokrivaju samo rizike povezane s industrijskom ili komercijalnom grupom kojoj pripadaju predstavljaju poseban profil rizičnosti koji bi trebalo uzeti u obzir pri definiranju nekih zahtjeva, posebno u vezi s vlastitom procjenom rizika i solventnosti, objavama i povezanim ovlastima Komisije da pobliže odredi pravila o takvim zahtjevima. Osim toga, vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje također bi trebala moći imati koristi od mjera proporcionalnosti kada su razvrstana kao mala i nesložena društva.

(20) Važno je da društva za osiguranje i društva za reosiguranje održavaju zdrav financijski položaj. U tu svrhu Direktivom 2009/138/EZ predviđa se financijski nadzor u odnosu na solventnost društva, oblikovanje tehničkih pričuva, njegovu imovinu i njegova prihvatljiva vlastita sredstva. Međutim, sustav upravljanja društva također je važan čimbenik kako bi se osiguralo da društvo održava svoje financijsko zdravlje. U tu svrhu od nadzornih tijela trebalo bi zahtijevati da provode redovite provjere sustava upravljanja u okviru financijskog nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

(21) Nadzorna tijela trebala bi imati pravo barem svake tri godine od svakog nadziranog društva za osiguranje i društva za reosiguranje i njihovih grupa primiti redovito opisno izvješće s informacijama o poslovanju i rezultatima, sustavu upravljanja, profilu rizičnosti, upravljanju kapitalom i drugim relevantnim informacijama za potrebe solventnosti. Kako bi se pojednostavio taj zahtjev u pogledu izvješćivanja za grupe za osiguranje i grupe za reosiguranje, trebalo bi biti moguće, pod određenim uvjetima, dostaviti informacije iz redovitog nadzornog izvješća koje se odnosi na grupu i njezina društva kćeri na agregirani način za cijelu grupu.

(22) Trebalo bi osigurati da mala i nesložena društva imaju prednost kada nadzorna tijela odobravaju izuzeća i ograničenja u pogledu izvješćivanja. Za tu vrstu subjekta postupak obavješćivanja koji se odnosi na razvrstavanje društva kao malog i nesloženog društva trebao bi osigurati dovoljnu sigurnost u primjeni izuzeća i ograničenja u pogledu izvješćivanja.

(23) Rokovi za izvješćivanje i objavu trebali bi biti jasno utvrđeni u Direktivi 2009/138/EZ. Međutim, trebalo bi priznati da bi iznimne okolnosti, kao što su zdravstvene krize, prirodne katastrofe i drugi ekstremni događaji, mogle društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje onemogućiti podnošenje takvih izvješća i objava u utvrđenim rokovima. Stoga bi Komisija trebala biti ovlaštena produljiti rokove u takvim okolnostima, nakon savjetovanja s Europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) (EIOPA) osnovanim Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([8]).

(24) Direktivom 2009/138/EZ predviđeno je da nadzorna tijela procjenjuju imaju li nove osobe imenovane za upravljanje društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje ili za obavljanje ključne funkcije potrebni poslovni ugled i iskustvo. Međutim, oni koji upravljaju društvom ili obavljaju ključnu funkciju trebali bi imati kontinuirani poslovni ugled i iskustvo. U slučaju neusklađenosti sa zahtjevima u vezi s poslovnim ugledom i iskustvom, nadzorna tijela trebala bi imati ovlast za poduzimanje mjera, kao što je, prema potrebi, uklanjanje dotične osobe s relevantnog položaja.

(25) Budući da bi djelatnosti osiguranja mogle uzrokovati ili povećati rizike za financijsku stabilnost, društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi u svoje djelatnosti preuzimanja rizika, aktivnosti ulaganja i upravljanja rizicima uključiti makrobonitetna razmatranja i analize. To bi moglo uključivati uzimanje u obzir potencijalnog

([8]) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

ponašanja drugih sudionika na tržištu, makroekonomskih rizika, kao što su pad kreditnog ciklusa ili smanjena likvidnost tržišta, ili prekomjerne koncentracije, na razini tržišta, određenih vrsta imovine, drugih ugovornih strana ili sektora.

(26) Ako to zahtijeva nadzorno tijelo, od društava za osiguranje i društava za reosiguranje trebalo bi se zahtijevati da uključe sve relevantne makrobonitetne informacije koje pružaju nadzorna tijela u vlastitu procjenu rizika i solventnosti. Kako bi se osigurala dosljedna primjena takvih dodatnih makrobonitetnih zahtjeva, EIOPA bi trebala izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se navode kriteriji koje nadzorna tijela trebaju uzeti u obzir pri utvrđivanju društava na koje se mjera primjenjuje. Nadzorna tijela trebala bi analizirati rezultate vlastite procjene rizika i solventnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje, od kojih se zahtijeva da uzmu u obzir makrobonitetna razmatranja u svojim jurisdikcijama, agregirati ih i pružiti informacije društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje o elementima koje bi trebalo uzeti u obzir u njihovim budućim vlastitim procjenama rizika i solventnosti, posebno u pogledu makrobonitetnih rizika. Države članice trebale bi osigurati da se, kada tijelu povjeravaju makrobonitetne ovlasti, rezultati i nalazi makrobonitetnih procjena nadzornih tijela podijele s tim makrobonitetnim tijelom.

(27) U skladu s temeljnim načelima osiguranja koja je 2011. donijelo Međunarodno udruženje osiguratelnih nadzornih tijela, nacionalna nadzorna tijela trebala bi moći utvrditi, pratiti i analizirati tržišna i financijska kretanja koja bi mogla utjecati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje ili tržišta osiguranja i reosiguranja te bi trebala upotrebljavati te informacije pri nadzoru pojedinačnih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje. Pri izvršavanju tih zadaća nadzorna bi se tijela, ako je primjereno, trebala koristiti informacijama i saznanjima drugih nadzornih tijela.

(28) Tijela s makrobonitetnim ovlastima zadužena su za makrobonitetnu politiku svojeg nacionalnog tržišta osiguranja i reosiguranja. Makrobonitetnu politiku može provoditi nadzorno tijelo ili drugo tijelo kojemu je povjerena ta zadaća.

(29) Dobra koordinacija između nadzornih tijela te relevantnih tijela s makrobonitetnim ovlastima važna je za utvrđivanje, praćenje i analizu mogućih rizika za stabilnost financijskog sustava koji bi mogli utjecati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje te za poduzimanje mjera za učinkovito i primjereno otklanjanje tih rizika. Suradnja među tijelima također bi trebala biti usmjerena na izbjegavanje bilo kakvog oblika udvostručavanja ili nedosljednog djelovanja.

(30) Ne bi trebalo sprečavati razmjenu informacija između nadzornih tijela i poreznih tijela. Takve razmjene trebale bi biti u skladu s nacionalnim pravom i, ako informacije potječu iz druge države članice, trebale bi se razmjenjivati samo uz izričitu suglasnost relevantnog tijela od kojeg potječu te informacije.

(31) Direktivom 2009/138/EZ propisuje se da društva za osiguranje i društva za reosiguranje kao sastavni dio svoje poslovne strategije provode periodičnu vlastitu procjenu rizika i solventnosti. Neke rizike, kao što su rizici od klimatskih promjena, teško je kvantificirati ili se oni realiziraju tijekom razdoblja koje je dulje od onog koje se upotrebljava za kalibraciju potrebnog solventnog kapitala. Ti se rizici mogu bolje uzeti u obzir u vlastitoj procjeni rizika i solventnosti. Ako su društva za osiguranje i društva za reosiguranje značajno izložena rizicima od klimatskih promjena, od njih bi se trebalo zahtijevati da u odgovarajućim vremenskim razmacima i u okviru vlastite procjene rizika i solventnosti provedu analize učinka dugoročnih scenarija rizika od klimatskih promjena na svoje poslovanje. Takve analize trebale bi biti razmjerne u odnosu na prirodu, opseg i složenost rizika poslovanja društava. Osobito, iako bi se procjena značajnosti izloženosti rizicima od klimatskih promjena trebala zahtijevati od svih društava za osiguranje i društava za reosiguranje, dugoročne analize scenarija klimatskih promjena ne bi se trebale zahtijevati za mala i nesložena društva.

(32) Društva bi trebala izraditi i pratiti provedbu posebnih planova za uklanjanje financijskih rizika koji proizlaze iz čimbenika održivosti. Ako se od grupe zahtijeva da izradi takav plan na razini grupe, trebalo bi osigurati izuzeće od zahtjeva za izradu planova na pojedinačnoj razini za društva kćeri za osiguranje i reosiguranje unutar grupe ako su svi relevantni aspekti tih društava kćeri navedeni u planu na razini grupe.

(33) Direktivom 2009/138/EZ zahtijeva se objavljivanje, najmanje jednom godišnje, bitnih informacija u izvješću o solventnosti i financijskom stanju. To izvješće namijenjeno je ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, s jedne strane, te analitičarima i drugim stručnjacima za tržište, s druge strane. Kako bi se uzele u obzir potrebe i očekivanja tih dviju različitih skupina, sadržaj izvješća trebalo bi podijeliti na dva dijela. Prvi dio, koji je uglavnom

namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, trebao bi sadržavati ključne informacije o poslovanju, rezultatima, upravljanju kapitalom i profilu rizičnosti. Drugi dio, upućen stručnjacima za tržište, trebao bi sadržavati detaljne informacije o poslovanju i o sustavu upravljanja, konkretne informacije o tehničkim pričuvama i drugim obvezama, stanju solventnosti te druge podatke relevantne za specijalizirane analitičare.

(34) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu prilagoditi relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene u skladu s kretanjima prinosa svoje imovine nakon odobrenja nadzornih tijela („uravnotežena prilagodba”) ili u skladu s prosječnim kretanjem prinosa imovine koju drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje u određenoj valuti ili državi („prilagodba zbog volatilnosti”). Dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja trebao bi sadržavati samo informacije za koje se očekuje da će biti relevantne za donošenje odluka prosječnog ugovaratelja osiguranja ili korisnika osiguranja. Iako bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala javno objaviti učinak na njihove financijske pozicije neprimjenjivanja uravnotežene prilagodbe, prilagodbe zbog volatilnosti i prijelaznih mjera na nerizične kamatne stope i tehničke pričuve, ne bi trebalo pretpostaviti da je takvo objavljivanje relevantno za donošenje odluka prosječnog ugovaratelja osiguranja ili korisnika osiguranja. Stoga bi takvu objavu trebalo uključiti u dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju namijenjen stručnjacima za tržište, a ne u dio namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja.

(35) Zahtjevi u pogledu objave ne bi smjeli biti pretjerano opterećujući za društva za osiguranje i društva za reosiguranje. U tu bi svrhu u Direktivu 2009/138/EZ trebalo uključiti određena pojednostavljenja i mjere proporcionalnosti, posebno ako se njima ne ugrožava čitljivost podataka koje dostavljaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje. Nadalje, Direktivu 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([9]) trebalo bi izmijeniti kako bi mala i nesložena društva mogla ograničiti svoje izvješćivanje o održivosti u skladu s pojednostavljenim standardima izvješćivanja o održivosti za MSP-ove utvrđenima u toj direktivi.

(36) Kako bi se zajamčio najviši stupanj točnosti informacija objavljenih javnosti, neki elementi izvješća o solventnosti i financijskom stanju trebali bi biti podvrgnuti reviziji. Takav zahtjev u pogledu revizije trebao bi obuhvaćati barem bilancu procijenjenu u skladu s kriterijima vrednovanja iz Direktive 2009/138/EZ.

(37) Budući da se ne očekuje da mala i nesložena društva budu relevantna za financijsku stabilnost Unije, primjereno je za ta društva uključiti izuzeće od zahtjeva u pogledu revizije izvješća o solventnosti i financijskom stanju. Slično tome, zbog posebnog profila rizičnosti i specifičnosti vlastitih društava za osiguranje i vlastitih društava za reosiguranje, primjereno je na njih ne primjenjivati zahtjev u pogledu revizije. Međutim, države članice koje već primjenjuju zahtjeve u pogledu revizije na sva društva ili na elemente izvješća o solventnosti i financijskom stanju osim bilance, trebale bi moći nastaviti primjenjivati te zahtjeve.

(38) Trebalo bi priznati da bi, iako je koristan, zahtjev u pogledu revizije predstavljao dodatni teret za svako društvo. Stoga bi rokove za godišnje izvješćivanje i objavu za društva za osiguranje i društva za reosiguranje te za grupe za osiguranje i grupe za reosiguranje trebalo produljiti kako bi im se dalo dovoljno vremena za izradu revidiranih izvješća.

(39) U smjernicama EIOPA-e o izvješćivanju za potrebe financijske stabilnosti već su uspostavljeni kriteriji za utvrđivanje društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su relevantna za stabilnost financijskih sustava u Uniji.

(40) Trebalo bi osigurati da su metode za izračun tehničkih pričuva ugovora s opcijama i jamstvima proporcionalne prirodi, opsegu i složenosti rizika s kojima se suočava osiguratelj. U tom bi pogledu trebalo uvesti određena pojednostavljenja.

(41) Trošak kapitala trebalo bi smanjiti u usporedbi s razinom utvrđenom u trenutku donošenja Direktive 2009/138/EZ i delegiranih akata donesenih na temelju te direktive, uz zadržavanje dostatne bonitetne razine i zaštite ugovaratelja osiguranja. Osim toga, pri izračunu dodatka za rizik trebalo bi uzeti u obzir vremensku ovisnost rizika i smanjiti

([9]) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

iznos dodatka za rizik, posebno za dugoročne obveze, čime bi se smanjila osjetljivost dodatka za rizik na promjene kamatnih stopa. Stoga bi trebalo uvesti eksponencijalni i vremenski ovisan element.

(42) Direktivom 2009/138/EZ zahtijeva se da se iznos prihvatljivih vlastitih sredstava potrebnih za potporu obvezama osiguranja i obvezama reosiguranja utvrdi za potrebe izračuna dodatka za rizik te da stopa troška kapitala bude jednaka dodatnoj stopi, iznad relevantne nerizične kamatne stope, koju bi snosilo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje ima taj iznos prihvatljivih vlastitih sredstava. Direktivom 2009/138/EZ zahtijeva se i periodično preispitivanje stope troška kapitala. U tu bi svrhu preispitivanjima trebalo osigurati da je stopa troška kapitala i dalje zasnovana na riziku i da ne prelazi 5 %.

(43) Pri određivanju relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa trebalo bi postići ravnotežu između upotrebe informacija koje proizlaze iz relevantnih financijskih instrumenata i sposobnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje da se zaštite od rizika kamatne stope tih financijskih instrumenata. Osobito se može dogoditi da manja društva za osiguranje i društva za reosiguranje nemaju kapacitete za zaštitu od kamatnog rizika s instrumentima koji nisu obveznice, krediti ili slična imovina s fiksnim novčanim tokovima. Relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa trebalo bi stoga ekstrapolirati za dospijeća kod kojih tržišta obveznica više nisu duboka, likvidna i transparentna. Međutim, metoda ekstrapolacije trebala bi se temeljiti na informacijama dobivenima iz relevantnih financijskih instrumenata koji nisu obveznice, ako su te informacije dostupne s dubokih, likvidnih i transparentnih tržišta za dospijeća kod kojih tržišta obveznica više nisu duboka, likvidna i transparentna. Kako bi se osigurala sigurnost i usklađena primjena te istodobno omogućila pravovremena reakcija na promjene tržišnih uvjeta, Komisija bi trebala donijeti delegirane akte kojima se određuje kako bi se nova metoda ekstrapolacije trebala primjenjivati. S obzirom na trenutačne tržišne uvjete početna točka za ekstrapolaciju za euro na dan stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni trebala bi ostati na istoj razini kao 31. prosinca 2023., odnosno s dospijećem od 20 godina.

(44) Određivanje relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa ima znatan utjecaj na stanje solventnosti, posebno za društva za životno osiguranje s dugoročnim obvezama. Kako bi se izbjegli poremećaji u postojećim poslovima osiguranja i omogućio neometan prelazak na novu metodu ekstrapolacije, potrebno je predvidjeti mehanizam postupnog uvođenja. Cilj tog mehanizma postupnog uvođenja trebao bi biti izbjegavanje poremećaja na tržištu i osiguravanje transparentnog puta prema konačnoj metodi ekstrapolacije.

(45) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se prilagodba zbog volatilnosti kojom se nastoji ublažiti učinak pretjeranih razlika u prinosima obveznica i koja se temelji na referentnim portfeljima za relevantne valute društava za osiguranje i društava za reosiguranje te, u slučaju eura, na referentnim portfeljima za nacionalna tržišta osiguranja. Primjena jedinstvene prilagodbe zbog volatilnosti za čitave valute ili države može dovesti do toga da koristi premašuju razlike u prinosu obveznica, posebno ako je osjetljivost relevantne imovine tih društava za osiguranje i društava za reosiguranje na promjene kreditnih prinosa niža od osjetljivosti relevantne najbolje procjene na promjene kamatnih stopa. Kako bi se izbjegle takve prekomjerne koristi prilagodbe zbog volatilnosti, prilagodba zbog volatilnosti trebala bi podlijegati odobrenju nadzornog tijela, a pri njezinu izračunu trebalo bi uzeti u obzir obilježja specifična za društvo koja se odnose na osjetljivost imovine na prinos i osjetljivost najbolje procjene tehničke pričuve na kamatne stope. Nadalje, kao dodatnu zaštitnu mjeru trebalo bi uvesti minimalne uvjete za primjenu prilagodbe zbog volatilnosti. Države članice, od kojih se na neke već primjenjuje prilagodba zbog volatilnosti u postupku odobrenja nadzornih tijela, trebale bi moći proširiti uvjete za odobrenje kako bi uključili procjenu u odnosu na osnovne pretpostavke prilagodbe zbog volatilnosti. S obzirom na dodatne zaštitne mjere, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje trebalo bi dopustiti da osnovnoj vremenskoj strukturi nerizičnih kamatnih stopa pridodaju povećani udio do 85 % prinosa ispravljenog za rizik koji proizlazi iz reprezentativnih portfelja.

(46) Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ulaže u dužničke instrumente bolje kreditne kvalitete od dužničkih instrumenata sadržanih u reprezentativnom portfelju za izračun prilagodbe zbog volatilnosti, prilagodba zbog volatilnosti mogla bi prekomjerno nadoknaditi gubitak vlastitih sredstava uzrokovan povećanjem razlika u prinosu obveznica i mogla bi dovesti do neopravdane volatilnosti vlastitih sredstava. Kako bi se kompenzirala umjetna volatilnost uzrokovana takvim prekomjernim nadoknadama, društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi u tim slučajevima moći podnijeti zahtjev za izmjenu prilagodbe zbog volatilnosti kojom se u obzir uzimaju informacije o ulaganjima u dužničke instrumente specifičnima za određeno društvo.

(47) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se komponenta države u prilagodbi zbog volatilnosti kojom se nastoji osigurati smanjenje pretjerane razlike u prinosima obveznica u određenoj državi. Međutim, aktivacija komponente države temelji se na apsolutnom pragu i relativnom pragu u odnosu na raspon prilagođen za rizik države, što može dovesti

do učinka litice i stoga povećati volatilnost vlastitih sredstava društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Kako bi se osiguralo djelotvorno smanjenje pretjerane razlike u prinosima obveznica u određenoj državi članici čija je valuta euro, komponentu države trebalo bi zamijeniti makrokomponentom koja se izračunava na temelju razlika između prinosa ispravljenih za rizik za euro i prinosa ispravljenih za rizik za tu državu. Kako bi se izbjegli učinci litice, izračunom bi se trebao izbjeći diskontinuitet u odnosu na ulazne parametre.

(48) Kako bi se uzela u obzir kretanja u ulagačkim praksama društava za osiguranje i društava za reosiguranje, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata kako bi utvrdila kriterije za prihvatljivost imovine koja će se uključiti u dodijeljeni portfelj imovine ako bi priroda imovine mogla dovesti do različitih praksi u odnosu na kriterije za primjenu i izračun uravnotežene prilagodbe.

(49) Kako bi se osiguralo da se isti tretman primjenjuje na sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja izračunavaju prilagodbu zbog volatilnosti ili kako bi se uzela u obzir tržišna kretanja, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata kojima se pobliže određuje izračun elemenata prilagodbe zbog volatilnosti specifičnih za određeno društvo. Za valute koje nisu euro, pri izračunu elemenata prilagodbe zbog volatilnosti specifičnih za valutu trebalo bi uzeti u obzir mogućnost usklađivanja novčanog toka među parovima vezanih valuta država članica, pod uvjetom da se time dosljedno smanjuje valutni rizik.

(50) Za potrebe izračuna vlastitih sredstava na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([10]), institucijama koje pripadaju financijskim konglomeratima na koje se primjenjuje Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([11]) moglo bi se dopustiti da ne odbiju svoja značajna ulaganja u društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, pod uvjetom da su ispunjeni određeni kriteriji. Potrebno je osigurati da bonitetna pravila koja se primjenjuju na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i kreditne institucije omogućuju odgovarajuće jednake uvjete za financijske grupe koje se temelje na bankarstvu i za financijske grupe koje se temelje na osiguranju. Stoga bi društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje trebalo dopustiti da od svojih prihvatljivih vlastitih sredstava ne odbijaju sudjelovanja u kreditnim i financijskim institucijama, pod sličnim uvjetima. Osobito bi se na grupu koja obuhvaća i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i povezanu instituciju trebao primjenjivati ili nadzor grupe u skladu s Direktivom 2009/138/EZ ili dopunski nadzor u skladu s Direktivom 2002/87/EZ. Osim toga, sudjelovanje u instituciji trebalo bi biti vlasničko ulaganje strateške prirode za društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje te bi se nadzorna tijela trebala uvjeriti u razinu integriranog upravljanja, upravljanja rizicima i unutarnjih kontrola u vezi sa subjektima u opsegu nadzora grupe ili dopunski nadzor.

(51) Postojećim ograničenjima na razini simetrične prilagodbe ograničava se mogućnost te prilagodbe da ublaži moguće procikličke učinke financijskog sustava i da se izbjegne situacija u kojoj su društva za osiguranje i društva za reosiguranje neopravdano prisiljena prikupiti dodatni kapital ili prodati svoja ulaganja zbog neodrživih nepovoljnih kretanja na financijskim tržištima, kao što su kretanja uzrokovana pandemijom bolesti COVID-19. Stoga bi simetričnu prilagodbu trebalo izmijeniti kako bi se omogućile veće promjene standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire i dodatno ublažio učinak naglih povećanja ili smanjenja na burzama.

(52) Kako bi se poboljšala proporcionalnost unutar kvantitativnih zahtjeva, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje trebalo bi omogućiti da izračunaju potrebni kapital za neznačajne rizike u standardnoj formuli s pomoću pojednostavljenog pristupa za razdoblje od najviše tri godine. Takav pojednostavljeni pristup trebao bi omogućiti društvima da procijene potrebni kapital za neznačajni rizik na temelju odgovarajuće mjere opsega koja se mijenja tijekom vremena. Taj bi se pristup trebao temeljiti na zajedničkim pravilima i podlijegati zajedničkim kriterijima za utvrđivanje neznačajnih rizika.

(53) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja upotrebljavaju uravnoteženu prilagodbu moraju identificirati i organizirati dodijeljeni portfelj imovine i obveza i njime upravljati odvojeno od drugih dijelova poslovanja te im stoga nije dopušteno pokrivanje rizika do kojih dolazi drugdje u poslovanju upotrebom dodijeljenog portfelja imovine. Međutim, odvojeno upravljanje portfeljem ne dovodi do povećanja korelacije između rizika unutar tog portfelja i rizika unutar ostatka društva. Stoga bi društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja

([10]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

([11]) Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

primjenjuju uravnoteženu prilagodbu trebalo dopustiti da izračunavaju svoj potrebni solventni kapital na temelju pretpostavke potpune diversifikacije između imovine i obveza portfelja i ostatka društva, osim ako portfelji imovine koji pokrivaju odgovarajuću najbolju procjenu obveza osiguranja ili obveza reosiguranja čine namjenski fond.

(54) Zbog događanja na tržištu posljednjih godina potrebno je primjereno odraziti izuzetno niske i negativne kamatne stope u nadzoru osiguranja. To bi se trebalo postići ponovnom kalibracijom podmodula kamatnog rizika kako bi se odrazilo postojanje okruženja s negativnim prinosom. Istodobno, metodologija koja će se primjenjivati ne bi trebala dovesti do nerealno velikih smanjenja likvidnog dijela krivulje, što bi se moglo izbjeći predviđanjem izričite donje granice koja predstavlja nižu granicu negativnih kamatnih stopa. U skladu s dinamikom kamatnih stopa Komisija bi trebala nastojati uvesti donju granicu koja ovisi o vremenu, umjesto da je fiksna, u mjeri u kojoj dostupni tržišni podaci omogućuju pouzdano kalibriranje takve ovisnosti o vremenu koje je zasnovano na riziku.

(55) Komisija je u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2015/35 ([12]) objedinila sve ovlasti predviđene Direktivom 2009/138/EZ. Taj je pristup dobro funkcionirao u provedbi te direktive i olakšao osiguravanje usklađenosti s tom delegiranom uredbom. Stoga bi Delegirana uredba (EU) 2015/35 trebala ostati na snazi, a sve potrebne izmjene na temelju postojećih ovlasti kao i izvršavanje novih ovlasti na temelju ove Direktive trebalo bi provesti isključivo kao akte o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/35. Ako se takve izmjene u budućnosti trebaju objediniti u jednom ili više delegiranih akata o izmjeni, Komisija u skladu sa stavkom 31. Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([13]) tijekom savjetovanja u okviru pripreme takvih delegiranih akata navodi i koje se ovlasti smatraju suštinski povezanima, za koje se očekuje da će Komisija pružiti objektivna obrazloženja na temelju suštinske povezanosti između dviju ili više ovlasti.

(56) U okviru postupka nadzornog pregleda važno je da nadzorna tijela mogu usporediti informacije među društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja nadziru. Djelomičnim i potpunim unutarnjim modelima omogućuje se bolje obuhvaćanje pojedinačnog rizika društva, a Direktivom 2009/138/EZ društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje omogućuje se da ih upotrebljavaju za utvrđivanje potrebnog kapitala bez ograničenja koja proizlaze iz standardne formule. Nadzorna tijela imala bi koristi i od pristupa procjenama potrebnog solventnog kapitala utvrđenima u skladu sa standardnom formulom radi usporedbe među društvima i usporedbe za određeno društvo tijekom vremena. Stoga bi sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja upotrebljavaju potpun ili djelomičan unutarnji model trebala redovito izvješćivati svoja nadzorna tijela o procjeni potrebnog solventnog kapitala koji je određen u skladu sa standardnom formulom. Takva procjena trebala bi na odgovarajući način odražavati metode i pretpostavke na kojima se temelji standardna formula, čime se olakšava pravilna nadzorna procjena. Kako bi se izbjeglo prekomjerno opterećenje za društva pri utvrđivanju procjene, trebala bi im biti dopuštena upotreba informacija koje proizlaze iz relevantnih pojednostavljenja standardne formule utvrđene u Direktivi 2009/138/EZ i delegiranim aktima donesenima na temelju te direktive. Ako se takav pojednostavljeni pristup upotrebljava za određivanje procjene potrebnog solventnog kapitala, pretpostavke na kojima se temelji trebale bi na zadovoljavajući način biti jasno objašnjene nadzornim tijelima.

(57) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se mogućnost da društva za osiguranje i društva za reosiguranje izračunavaju svoj potrebni solventni kapital unutarnjim modelom koji podliježe odobrenju nadzornih tijela. Ako se primjenjuje unutarnji model, ta direktiva ne sprečava društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje da u svojem unutarnjem modelu uzme u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti. Budući da primjena prilagodbe zbog volatilnosti može dovesti do koristi koje premašuju ublažavanje razlike u prinosu obveznica pri izračunu najbolje procjene, takve prekomjerne koristi mogu iskriviti i izračun potrebnog solventnog kapitala ako se učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti uzima u obzir u unutarnjem modelu. Kako bi se izbjeglo takvo iskrivljavanje, trebalo bi odrediti donju granicu potrebnog solventnog kapitala ako nadzorna tijela dopuste društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da uzmu u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti u njihovom unutarnjem modelu, i to na razini ispod koje se očekuju koristi u pogledu potrebnog solventnog kapitala koje premašuju ublažavanje razlika u prinosu obveznica.

([12]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 12, 17.1.2015., str. 1.).

([13]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

(58) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebalo bi poticati na izgradnju otpornosti u kriznim situacijama. Ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje u svojem unutarnjem modelu uzimaju u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti i istodobno uzimaju u obzir i učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog makroekonomske volatilnosti, to bi moglo ozbiljno ugroziti sve poticaje za jačanje otpornosti na krizne situacije. Stoga bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebalo spriječiti da u svojem unutarnjem modelu uzmu u obzir prilagodbu zbog makroekonomske volatilnosti.

(59) Uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost rizika, nadzorna tijela trebala bi moći prikupljati relevantne makrobonitetne informacije o investicijskoj strategiji društava za osiguranje i društava za reosiguranje, analizirati ih zajedno s drugim relevantnim informacijama koje bi mogle biti dostupne iz drugih tržišnih izvora te uključiti makrobonitetnu perspektivu u svoj nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje. To bi moglo uključivati nadzor rizika povezanih s određenim kreditnim ciklusima, gospodarskim padom i kolektivnim ponašanjem odnosno „ponašanjem krda" u ulaganjima.

(60) Na pogoršanje financijskog položaja društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili njihova kršenja regulatornih zahtjeva potrebno je djelotvorno reagirati kako bi se spriječila eskalacija problema. Nadzorna tijela stoga bi trebala biti ovlaštena nametnuti preventivne mjere. Međutim, takve preventivne ovlasti trebale bi biti usklađene s ljestvicom intervencija i nadzornim ovlastima koje su već predviđene Direktivom 2009/138/EZ za slične okolnosti, uključujući nadzorne ovlasti predviđene u okviru postupka nadzornog pregleda iz članka 36. te direktive. Te preventivne ovlasti ne bi smjele dovesti do novog unaprijed definiranog pokretača djelovanja koji bi se primjenjivao prije potrebnog solventnog kapitala utvrđenog u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 4. te direktive. Nadzorna tijela trebala bi svaku situaciju zasebno procijeniti i odlučiti o potrebi za preventivnim mjerama na temelju okolnosti, situacije dotičnog društva i vlastite nadzorne prosudbe.

(61) Direktivom 2009/138/EZ predviđeno je uzajamno priznavanje i izvršenje odluka o reorganizaciji ili likvidaciji društava za osiguranje u svim državama članicama. Tom direktivom osigurava se obrada sve imovine i obveza društva, bez obzira na to u kojoj se zemlji nalaze, u okviru jedinstvenog postupka u matičnoj državi članici te jednako postupanje prema vjerovnicima u državi članici domaćinu i vjerovnicima u matičnoj državi članici. U cilju djelotvorne sanacije, odredbe o reorganizaciji i likvidaciji utvrđene u Direktivi 2009/138/EZ trebale bi se primjenjivati u slučaju upotrebe instrumenata sanacije i kad se ti instrumenti primjenjuju na društva za osiguranje i društva za reosiguranje i kad se primjenjuju na druge subjekte obuhvaćene sustavom sanacije. Te odredbe trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(62) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se produljenje razdoblja oporavka u slučajevima kršenja potrebnog solventnog kapitala ako EIOPA da izjavu o postojanju iznimnih nepovoljnih situacija. Izjave se mogu izdati na temelju zahtjeva nacionalnih nadzornih tijela koja se, prema potrebi, prije podnošenja zahtjeva moraju savjetovati s Europskim odborom za sistemske rizike (ESRB) uspostavljenim Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]). Decentralizirano savjetovanje nacionalnih nadzornih tijela s ESRB-om manje je učinkovito od savjetovanja EIOPA-e s ESRB-om na centraliziran način. Kako bi se osigurao učinkovit postupak, EIOPA, a ne nacionalna nadzorna tijela, trebala bi se savjetovati s ESRB-om prije izjave o postojanju iznimnih nepovoljnih situacija, ako priroda situacije dopušta takvo prethodno savjetovanje.

(63) Direktivom 2009/138/EZ zahtijeva se od društava za osiguranje i društava za reosiguranje da odmah obavijeste dotično nadzorno tijelo ako tijekom sljedeća tri mjeseca utvrde neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od neusklađenosti s njime. Međutim, u toj se direktivi ne navodi kada se može uočiti neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od neusklađenosti u sljedeća tri mjeseca, a društva bi mogla odgoditi obavješćivanje nadzornih tijela do kraja relevantnog tromjesečja, kada se provodi izračun minimalnog potrebnog kapitala o kojem će se službeno izvijestiti nadzorno tijelo. Kako bi se osiguralo da nadzorna tijela dobiju pravodobne informacije i da mogu poduzeti potrebne mjere, od društava za osiguranje i društava za reosiguranje trebalo bi zahtijevati da u relevantnom tromjesečju odmah obavijeste nadzorna tijela o neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili o riziku od neusklađenosti i ako je to uočeno na temelju procjena ili izračuna između dvaju datuma službenih izračuna minimalnog potrebnog kapitala.

([14]) Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

(64) Zaštita interesa osiguranih osoba opći je cilj bonitetnog okvira koji bi nadzorna tijela trebala slijediti u svakoj fazi postupka nadzornog pregleda, među ostalim u slučajevima kršenja ili mogućeg kršenja zahtjeva od strane društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje bi moglo dovesti do oduzimanja odobrenja za rad. Taj bi se cilj trebao ostvarivati prije i nakon oduzimanja odobrenja za rad te bi trebalo uzeti u obzir sve pravne posljedice za osigurane osobe koje bi mogle proizaći iz tog oduzimanja.

(65) Nadzorna tijela trebala bi biti opremljena alatima za sprečavanje nastanka rizika za financijsku stabilnost na tržištima osiguranja, ograničavanje procikličkog ponašanja društava za osiguranje i društava za reosiguranje i ublažavanje negativnih učinaka prelijevanja unutar financijskog sustava i na realno gospodarstvo.

(66) Nedavna ekonomska i financijska kriza, posebno kriza koja je proizašla iz pandemije bolesti COVID-19, pokazala je da dobro upravljanje likvidnošću društava za osiguranje i društava za reosiguranje može spriječiti rizike za stabilnost financijskog sustava. Iz tog bi se razloga od društava za osiguranje i društava za reosiguranje trebalo zahtijevati da ojačaju upravljanje likvidnošću i planiranje likvidnosti, posebno u kontekstu nepovoljnih situacija koje utječu na cijelo tržište osiguranja i reosiguranja ili na njegov velik dio.

(67) Kada društva za osiguranje i društva za reosiguranje s posebno osjetljivim profilima, kao što su ona koja imaju likvidne obveze, drže nelikvidnu imovinu ili imaju likvidnosne slabosti, koje mogu utjecati na ukupnu financijsku stabilnost, ne poprave situaciju na odgovarajući način, nacionalna nadzorna tijela trebala bi moći intervenirati kako bi ojačala poziciju likvidnosti tih društava.

(68) Nadzorna tijela trebala bi imati potrebne ovlasti za očuvanje stanja solventnosti određenih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje tijekom iznimnih situacija kao što su nepovoljni gospodarski ili tržišni događaji koji utječu na cijelo tržište osiguranja i reosiguranja ili na njegov velik dio, kako bi se zaštitili ugovaratelji osiguranja i očuvala financijska stabilnost. Te bi ovlasti trebale uključivati mogućnost ograničavanja ili suspenzije raspodjela dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima određenog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje prije nego što dođe do kršenja potrebnog solventnog kapitala. Te bi se ovlasti trebale primjenjivati od slučaja do slučaja, trebale bi poštovati zajedničke kriterije koji su zasnovani na riziku i ne bi trebale ugroziti funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(69) Budući da bi ograničavanje ili suspenzija isplate dividendi i drugih bonusa utjecala, makar i privremeno, na prava dioničara i drugih podređenih vjerovnika, nadzorna tijela trebala bi pri poduzimanju takvih mjera na odgovarajući način uzeti u obzir načela proporcionalnosti i nužnosti. Nadzorna tijela trebala bi osigurati i da nijedna donesena mjera ne dovodi do nerazmjernih negativnih učinaka na cijeli financijski sustav ili njegove dijelove u drugim državama članicama ili općenito u Uniji. Nadzorna tijela trebala bi ograničiti isplate iz kapitala unutar grupe za osiguranje i reosiguranje samo u iznimnim okolnostima i kada je to propisno opravdano kako bi se očuvala stabilnost tržišta osiguranja i reosiguranja te financijskog sustava u cjelini.

(70) U iznimnim okolnostima društva za osiguranje mogu biti izložena znatnim rizicima likvidnosti. Stoga bi nadzorna tijela trebala imati ovlast, na kratko razdoblje i samo kao krajnju mjeru, privremeno suspendirati prava otkupa polica životnog osiguranja društava na koja se odnose znatni rizici likvidnosti. Ta bi se iznimna mjera trebala upotrebljavati s ciljem očuvanja kolektivne zaštite ugovaratelja osiguranja, odnosno zaštite svih ugovaratelja osiguranja, uključujući one na koje bi mogli neizravno utjecati takvi rizici.

(71) Nedavne propasti društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja posluju prekogranično ukazale su na potrebu da nadzorna tijela budu bolje informirana o aktivnostima tih društava. Stoga bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala biti obvezna obavijestiti nadzorno tijelo svoje matične države članice o svim značajnim promjenama koje utječu na njihov profil rizičnosti u vezi s tekućim prekograničnim djelatnostima osiguranja te bi te informacije trebala razmjenjivati s nadzornim tijelima dotičnih država članica domaćina.

(72) Na temelju Direktive 2009/138/EZ EIOPA je ovlaštena uspostaviti i koordinirati platforme za suradnju radi poboljšanja suradnje među relevantnim nadzornim tijelima ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje obavlja ili namjerava obavljati djelatnosti koje se temelje na slobodi pružanja usluga ili pravu poslovnog nastana. Međutim, s obzirom na složenost nadzornih pitanja kojima se bave te platforme, u nekim slučajevima nadzorna tijela ne uspijevaju postići zajedničko stajalište o tome kako riješiti pitanja povezana s društvom za osiguranje ili društvom za reosiguranje koje posluje prekogranično. U slučaju da nadzorna tijela uključena u platforme za suradnju ne mogu postići dogovor o pitanjima povezanima s društvom za osiguranje ili društvom za reosiguranje koje posluje

na prekograničnoj osnovi, EIOPA bi trebala imati ovlast za rješavanje nesuglasica u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

(73) Trebalo bi ojačati suradnju i razmjenu informacija između nadzornog tijela matične države članice koje je izdalo odobrenje za rad društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje i nadzornih tijela država članica u kojima to društvo obavlja djelatnosti osnivanjem podružnica ili pružanjem usluga kako bi se učinkovitije spriječili potencijalni problemi koji utječu na prava potrošača i poboljšala zaštita ugovaratelja osiguranja u cijeloj Uniji. Ta pojačana suradnja posebno je važna u slučaju značajnih prekograničnih aktivnosti te bi trebala povećati transparentnost i redovitu obveznu razmjenu informacija među dotičnim nadzornim tijelima. Takva razmjena trebala bi biti dovoljno informativna i uključivati sve relevantne informacije koje dolaze od nadzornog tijela matične države članice, posebno u vezi s ishodom postupka nadzornog pregleda u vezi s prekograničnom aktivnošću i financijskim stanjem društva. Kako bi se osigurali neometan pristup dostupnim nadzornim podacima, izvješćima o postupku nadzornog pregleda i drugim relevantnim informacijama u vezi s društvima koja obavljaju značajne prekogranične aktivnosti i njihova razmjena te uzimajući u obzir potrebu za ograničavanjem administrativnog opterećenja, trebalo bi upotrebljavati digitalne alate za razmjenu informacija. Stoga bi se takve informacije mogle usmjeravati putem postojećih alata za digitalnu suradnju koje je uspostavila EIOPA.

(74) Ako nadzorno tijelo države članice domaćina ima ozbiljnih razloga za zabrinutost u pogledu stanja solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje obavlja značajne prekogranične aktivnosti na njezinu državnom području, trebalo bi imati ovlast zatražiti provedbu zajedničkog izravnog nadzora s nadzornim tijelom matične države članice ako postoji neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom ili minimalnim potrebnim kapitalom. Nadzorno tijelo matične države članice trebalo bi koordinirati zajednički izravni nadzor i trebalo bi pozvati sva relevantna nacionalna nadzorna tijela i EIOPA-u. Sva uključena nadzorna tijela trebala bi se dogovoriti o ciljevima izravnog nadzora prije njegove provedbe. Na kraju nadzora također bi trebali oblikovati zajedničko stajalište o potrebnim nadzornim mjerama koje treba poduzeti. Nadzorno tijelo matične države članice trebalo bi obavijestiti sva dotična nadzorna tijela o daljnjem postupanju nakon izravnog nadzora. Ako se nadzorna tijela ne slažu u pogledu nužnosti provedbe zajedničkog izravnog nadzora, EIOPA bi trebala imati ovlast za rješavanje nesuglasica u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

(75) U skladu s Direktivom 2009/138/EZ, društva za osiguranje ili društva za reosiguranje nisu obvezna nadzornim tijelima država članica domaćina pravodobno dostaviti informacije o svojem poslovanju. Takve se informacije mogu dobiti samo podnošenjem zahtjeva nadzornom tijelu matične države članice. Međutim, time se ne osigurava pristup informacijama u razumnom roku. Stoga bi nadzorna tijela država članica domaćina trebala imati ovlast da izravno zatraže informacije od društava za osiguranje ili društava za reosiguranje ako nadzorno tijelo matične države članice ne dostavi informacije pravodobno. Ta ovlast ne bi trebala sprječavati društva za osiguranje i društva za reosiguranje da dobrovoljno prenose informacije nadzornim tijelima država članica domaćina.

(76) Kako bi bilo utvrđeno kao osigurateljni holding, matično društvo posebno mora imati kao svoju osnovnu djelatnost stjecanje udjela i sudjelovanje u društvima kćerima, ako su ta društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje. Nadzorna tijela trenutačno različito tumače značenje izraza „isključivo ili uglavnom” u tom kontekstu. Stoga bi trebalo izmijeniti i pojasniti definiciju osigurateljnog holdinga, uzimajući u obzir slične izmjene definicije financijskog holdinga kako je navedeno u Uredbi (EU) br. 575/2013 za bankarski sektor. Osobito, kako bi društvo bilo razvrstano kao osigurateljni holding, njegova glavna djelatnost trebala bi biti povezana sa stjecanjem udjela i sudjelovanjem društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, pružanjem pomoćnih usluga povezanim društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje ili obavljanjem drugih nereguliranih financijskih djelatnosti. Nadzorna tijela trebala bi imati ovlast zaključiti da je takav kriterij ispunjen bez obzira na deklariranu svrhu ili predmet poslovanja društva.

(77) U nekim slučajevima, unutar grupe koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (a), (b) ili (c) Direktive 2009/138/EZ, sudjelovanja u društvima kćerima za osiguranje i društvima kćerima za reosiguranje koja se nalaze u trećoj zemlji u vlasništvu su putem posredničkog nereguliranog holdinga. Čak i ako taj posrednički neregulirani holding nema društvo kći za osiguranje ili društvo kći za reosiguranje čije se sjedište nalazi u Uniji važno je da se prema njemu može postupati slično kao prema osigurateljnom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu te da ga se može uključiti u izračune solventnosti grupe. Stoga bi trebalo uvesti definiciju holdingâ društava

za osiguranje i društava za reosiguranje iz trećih zemalja kako bi se grupama omogućilo da pri izračunu potrebnog solventnog kapitala grupe uzmu u obzir povezana društva iz trećih zemalja.

(78) U nekim slučajevima nekoliko društava za osiguranje i društava za reosiguranje osniva de facto grupu i ponašaju se kao grupa, iako ne odgovaraju definiciji grupe iz članka 212. Direktive 2009/138/EZ. Stoga se glava III. te direktive ne primjenjuje na takva društva za osiguranje i društva za reosiguranje. U takvim slučajevima, posebno za horizontalne grupe u kojima različita društva nisu povezana kapitalom, nadzornici grupe trebali bi imati ovlast utvrditi postojanje grupe. Osim toga, trebalo bi predvidjeti objektivne kriterije za takvo utvrđivanje. Ako nema promjena u posebnostima grupa, očekuje se da će grupe koje već podliježu nadzoru grupe i dalje podlijegati takvom nadzoru.

(79) Grupe za osiguranje i grupe za reosiguranje mogu slobodno odlučivati o konkretnim unutarnjim aranžmanima, raspodjeli zadaća i organizacijskoj strukturi unutar grupe kako smatraju prikladnima za osiguravanje usklađenosti s Direktivom 2009/138/EZ. Međutim, u nekoliko slučajeva takvi aranžmani i organizacijske strukture mogu ugroziti učinkovit nadzor grupe. Stoga bi nadzornici grupe trebali, u iznimnim okolnostima i nakon savjetovanja s EIOPA-om i drugim dotičnim nadzornim tijelima, imati ovlast zahtijevati izmjene tih aranžmana ili organizacijskih struktura. Nadzornici grupe trebali bi propisno obrazložiti svoje odluke i objasniti zašto postojeći aranžmani ili strukture ometaju i ugrožavaju učinkovit nadzor grupe.

(80) Nadzorna tijela grupe mogla bi odlučiti isključiti društvo iz nadzora grupe, posebno ako se smatra da je takvo društvo od zanemarivog interesa s obzirom na ciljeve nadzora grupe. EIOPA je primijetila različita tumačenja kriterija zanemarivog interesa i utvrdila da u nekim slučajevima takva isključenja dovode do potpunog izuzimanja od nadzora grupe ili do nadzora na razini posredničkog matičnog društva. Stoga je potrebno pojasniti da bi se odluke o isključenju koje bi dovele do potpunog izuzimanja od nadzora grupe ili do nadzora na razini posredničkog matičnog društva trebale donijeti samo u vrlo iznimnim okolnostima i da bi se nadzornici grupe trebali savjetovati s EIOPA-om prije donošenja takvih odluka. Trebalo bi uvesti i kriterije kako bi bilo jasnije što bi se trebalo smatrati zanemarivim interesom s obzirom na ciljeve nadzora grupe.

(81) Odluke o neuključivanju društva u područje primjene nadzora grupe mogu se temeljiti na različitim odredbama utvrđenima u Direktivi 2009/138/EZ. Stoga izmjene članka 214. stavka 2. te direktive, kojima se namjerava pobliže odrediti koncept „zanemarivog interesa”, ne bi trebale utjecati na postojeću moguću osnovu za donošenje odluka o isključenjima iz nadzora grupe na temelju točke (c) tog stavka ako je država članica prenijela članak 214. te direktive na način da se omogućuje isključenje krajnjeg matičnog društva ako ono ima sve sljedeće osobine: i dalje podliježe nadzoru nadzornog tijela na temelju prava te države članice, nema odobrenje za rad za obavljanje djelatnosti osiguranja ili reosiguranja, ne pruža pomoćne usluge društvima kćerima za osiguranje ili društvima kćerima za reosiguranje u grupi, ima zakonom propisane odredbe kojima se društvo izričito sprečava u provođenju centralizirane koordinacije njegovih društava kćeri za osiguranje ili društava kćeri za reosiguranje u skladu sa zakonom države članice kojim se strogo ograničava opseg aktivnosti društva, i postoji posrednički subjekt s poslovnim nastanom na državnom području države članice koji aktivno upravlja društvima kćerima za osiguranje ili društvima kćerima za reosiguranje u grupi.

(82) Postoji nedostatak jasnoće u pogledu vrsta društava u odnosu na koje se pri izračunu solventnosti grupe može primijeniti metoda 2, odnosno metoda odbitaka i agregiranja definirana u Direktivi 2009/138/EZ, što šteti jednakim uvjetima. Stoga bi trebalo jasno odrediti koja se društva mogu uključiti u izračun solventnosti grupe primjenom metode 2. Metoda 2 trebala bi se primjenjivati samo na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja, društva koja pripadaju drugim financijskim sektorima, mješovite financijske holdinge, osigurateljne holdinge i druga matična društva čija je glavna djelatnost stjecanje udjela i sudjelovanje u društvima kćerima, ako su ta društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje.

(83) U nekim grupama za osiguranje ili grupama za reosiguranje posredničko matično društvo koje nije društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje stječe udjele i sudjeluje u društvima kćerima koja su isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje. U skladu s važećim pravilima, ako ta posrednička matična društva ne sudjeluju u najmanje jednom društvu kćeri za osiguranje odnosno društvu kćeri za reosiguranje sa sjedištem u Uniji, ona se ne

tretiraju kao osigurateljni holdinzi za potrebe izračuna solventnosti grupe, iako su njihovi rizici vrlo slični. Stoga bi pravila trebalo izmijeniti tako da se takvi holdinzi društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje tretiraju na isti način kao i osigurateljni holdinzi za potrebe izračuna solventnosti grupe.

(84) Direktivom 2009/138/EZ i Delegiranom uredbom (EU) 2015/35 predviđene su četiri metode uključivanja u izračun solventnosti grupe društava koja pripadaju drugim financijskim sektorima, uključujući metode 1 i 2 iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ. To dovodi do nedosljednih nadzornih pristupa i nejednakih uvjeta te nepotrebne složenosti. Stoga bi pravila trebalo pojednostaviti tako da društva koja pripadaju drugim financijskim sektorima uvijek doprinose solventnosti grupe primjenom relevantnih sektorskih pravila o izračunu vlastitih sredstava i potrebnog kapitala. Ta bi se vlastita sredstva i potrebni kapital trebali jednostavno agregirati s vlastitim sredstvima i potrebnim kapitalom dijela grupe koji se odnosi na osiguranje i reosiguranje.

(85) U skladu s postojećim pravilima, sudjelujuća društva za osiguranje i sudjelujuća društva za reosiguranje imaju ograničene mogućnosti korištenja pojednostavljenih izračuna za potrebe utvrđivanja solventnosti grupe kada se primjenjuje metoda 1, odnosno metoda koja se temelji na računovodstvenoj konsolidaciji. To stvara nerazmjerno opterećenje, posebno kada grupe sudjeluju u povezanim društvima koja su vrlo mala. Stoga bi, podložno prethodnom odobrenju nadzornog tijela, sudjelujućim društvima trebalo dopustiti da uključe povezana društva čija veličina nije značajna u svoju solventnost grupe primjenom pojednostavljenih pristupa.

(86) Nejasno je kako se pojam tereta, koji bi trebalo uzeti u obzir pri razvrstavanju stavki vlastitih sredstava u kategorije, primjenjuje na osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge koji nemaju ugovaratelje osiguranja i korisnike osiguranja kao izravne klijente. Stoga bi trebalo uvesti minimalne kriterije kako bi se omogućilo utvrđivanje slučajeva u kojima je stavka vlastitih sredstava koju je izdao osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding slobodna od tereta.

(87) Opseg društava koje bi trebalo uzeti u obzir pri izračunu donje granice potrebnog solventnog kapitala grupe trebao bi biti u skladu s opsegom društava koja doprinose prihvatljivim vlastitim sredstvima koja su raspoloživa za pokriće konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe. Stoga bi pri izračunu donje granice trebalo uzeti u obzir društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz treće zemlje koja su uključena metodom 1.

(88) Formula za izračun minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe mogla bi dovesti do situacija u kojima je taj minimum blizu konsolidiranom potrebnom solventnom kapitalu grupe ili mu je čak jednak. Ako u takvim slučajevima grupa nije usklađena s minimalnim konsolidiranim potrebnim solventnim kapitalom grupe, ali je i dalje usklađena sa svojim potrebnim solventnim kapitalom na razini grupe izračunanim na temelju konsolidiranih podataka, nadzorna tijela trebala bi upotrijebiti samo ovlasti koje su dostupne u slučaju neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom grupe.

(89) Za potrebe izračuna solventnosti grupe, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi trebaju se tretirati kao društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. To podrazumijeva izračun nominalnog potrebnog kapitala za takva društva. Međutim, takvi izračuni nikad ne bi trebali podrazumijevati da osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi moraju biti usklađeni s tim nominalnim potrebnim kapitalom na pojedinačnoj razini.

(90) Ne postoji pravna odredba kojom se određuje način izračuna solventnosti grupe kada se primjenjuje kombinacija metode 1 i metode 2. To dovodi do nedosljednih praksi i nesigurnosti, posebno u vezi s načinom izračuna doprinosa potrebnom solventnom kapitalu grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje korištenjem metode 2. Stoga bi trebalo pojasniti kako se izračunava solventnost grupe kada se primjenjuje kombinacija metoda. U tu svrhu pri izračunu solventnosti grupe ne bi trebalo zanemariti značajni rizik koji proizlazi iz takvih društava. Međutim, kako bi se izbjeglo značajno povećanje potrebnog kapitala te očuvali jednaki uvjeti za grupe za osiguranje ili grupe za reosiguranje na globalnoj razini, trebalo bi pojasniti da se za potrebe izračuna konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe na takve holdinge ne primjenjuje kapitalni zahtjev za rizik vlasničkih vrijednosnih papira. Iz istog bi se razloga kapitalni zahtjev za valutni rizik trebao primjenjivati samo na vrijednost holdinga koja premašuje potrebni solventni kapital tih povezanih društava. Sudjelujućim društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje trebalo bi dopustiti da uzmu u obzir diversifikaciju između tog valutnog rizika i drugih rizika na kojima se temelji izračun konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.

(91) Trenutačno nadzornici grupe mogu odrediti pragove iznad kojih se unutargrupne transakcije i koncentracija rizika smatraju značajnima na temelju potrebnog solventnog kapitala, tehničkih pričuva ili oboje. Međutim, i drugi kvantitativni ili kvalitativni kriteriji koji su zasnovani na riziku, na primjer prihvatljiva vlastita sredstva, mogli bi biti primjereni za određivanje pragova. Stoga bi nadzornici grupe trebali imati veću fleksibilnost pri definiranju značajne unutargrupne transakcije ili značajne koncentracije rizika.

(92) Osiguratelјni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi mogu biti matična društva grupa za osiguranje ili grupa za reosiguranje. U tom slučaju, primjena nadzora grupe zahtijeva se na temelju konsolidiranog položaja takvih holdinga. Budući da društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja kontroliraju takvi holdinzi nisu uvijek u mogućnosti osigurati usklađenost sa zahtjevima o nadzoru grupe, potrebno je osigurati da nadzornici grupe imaju odgovarajuće nadzorne i provedbene ovlasti kako bi se osiguralo da grupe poštuju Direktivu 2009/138/EZ. Stoga, slično izmjenama Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([15]) uvedenima Direktivom (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća ([16]) za kreditne i financijske institucije, nadzornici grupe trebali bi imati minimalni skup ovlasti nad holdinzima, uključujući opće nadzorne ovlasti koje se primjenjuju na društva za osiguranje i društva za reosiguranje za potrebe nadzora grupe.

(93) Za potrebe zaštite ugovaratelja osiguranja, sa svim grupama osiguratelja koje posluju u Uniji, bez obzira na mjesto sjedišta njihova krajnjeg matičnog društva, trebalo bi postupati jednako pri primjeni nadzora grupe u skladu s glavom III. Direktive 2009/138/EZ. Ako su društva za osiguranje i društva za reosiguranje dio grupe čije matično društvo ima sjedište u trećoj zemlji koja se ne smatra istovjetnom ili privremeno istovjetnom u skladu s člankom 260. te direktive, obavljanje nadzora grupe predstavlja veći izazov. Nadzorna tijela grupe mogla bi odlučiti na takve grupe primijeniti takozvane „druge metode" u skladu s člankom 262. te direktive. Međutim, te metode nisu jasno definirane, a ciljevi koje bi te druge metode trebale postići nisu sigurni. Ako se to pitanje ne riješi, moglo bi dovesti do neželjenih učinaka na jednake uvjete između grupa čije se krajnje matično društvo nalazi u Uniji i grupa čije se krajnje matično društvo nalazi u neistovjetnoj trećoj zemlji. Stoga bi trebalo dodatno odrediti svrhu drugih metoda, uključujući minimalni skup mjera koje bi nadzornici grupe trebali razmotriti. Tim bi se metodama posebno trebala zajamčiti ista razina zaštite za sve ugovaratelje osiguranja društava za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja imaju sjedište u Uniji, bez obzira na mjesto sjedišta krajnjeg matičnog društva grupe kojoj ta društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje pripadaju.

(94) Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2019/981 ([17]) uveden je povlašteni tretman za dugoročna vlasnička ulaganja. Podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju i koji također ima cilj odraziti niži rizik ulaganja tijekom duljeg razdoblja, ali čija je uporaba u Uniji vrlo ograničena, podliježe kriterijima koji su stroži od kriterija koji se primjenjuju na dugoročna vlasnička ulaganja. Stoga se čini da nova bonitetna kategorija dugoročnih vlasničkih ulaganja uklanja potrebu za postojećim podmodulom rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju. Budući da nema potrebe za zadržavanjem dvaju različitih povlaštenih tretmana koji imaju isti cilj nagrađivati dugoročna ulaganja, podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju trebalo bi izbrisati. Međutim, kako bi se izbjegla situacija u kojoj to brisanje dovodi do negativnih učinaka, trebalo bi predvidjeti odredbu o nastavku priznavanja za osiguratelje koji trenutačno primjenjuju podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju.

(95) Za ostvarivanje ambicija u pogledu okoliša i klime iz europskog zelenog plana potrebno je usmjeriti velike količine ulaganja iz privatnog sektora prema održivim ulaganjima, uključujući ulaganja društava za osiguranje i društva za reosiguranje. Odredbe Direktive 2009/138/EZ o potrebnom kapitalu ne bi trebale ometati održiva ulaganja društava za osiguranje i društava za reosiguranje, ali bi trebale odražavati puni rizik ulaganja u djelatnosti štetne za okoliš. Stoga postoji potreba za procjenom toga jesu li dostupni dokazi o razlikama rizika okolišno ili socijalno štetnih ulaganja i drugih ulaganja dostatni da bi se opravdao različit bonitetni tretman. Kako bi se osigurala odgovarajuća procjena relevantnih dokaza, EIOPA bi trebala pratiti dokaze o profilu rizičnosti okolišno ili socijalno štetnih

([15]) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

([16]) Direktiva (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (SL L 150, 7.6.2019., str. 253.).

([17]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/981 od 8. ožujka 2019. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/35 o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 161, 18.6.2019., str. 1.).

ulaganja i izvijestiti o njima do 1. ožujka 2025. Prema potrebi, izvješće EIOPA-e trebalo bi sadržavati savjete o izmjenama Direktive 2009/138/EZ te delegiranih i provedbenih akata donesenih na temelju te direktive. EIOPA bi trebala moći ispitati i bi li bilo primjereno uzeti u obzir određene okolišne rizike, osim rizika onih koji se odnose na klimatske promjene, te na koji način. Na primjer, ako dokazi upućuju na to, EIOPA bi mogla analizirati potrebu za proširenjem analiza scenarija kako su uvedene ovom Direktivom u kontekstu rizika povezanih s klimatskim promjenama na druge okolišne rizike.

(96) Klimatske promjene utječu na učestalost i težinu prirodnih katastrofa, koje će se vjerojatno dodatno povećati zbog uništavanja okoliša i onečišćenja. To bi moglo promijeniti izloženost društava za osiguranje i društava za reosiguranje riziku prirodne katastrofe i poništiti standardne parametre za rizik prirodne katastrofe utvrđene u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/35. Kako bi se osiguralo da ne postoje stalne neusklađenosti između standardnih parametara za rizik prirodne katastrofe i stvarne izloženosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje takvim rizicima, EIOPA bi trebala redovito preispitivati opseg modula rizika prirodne katastrofe i kalibraciju njegovih standardnih parametara. U tu bi svrhu EIOPA trebala uzeti u obzir najnovije dostupne dokaze znanosti o klimi i dostaviti Komisiji mišljenje ako utvrdi neusklađenosti.

(97) Zahtjeve iz članka 308.b stavka 12. Direktive 2009/138/EZ trebalo bi izmijeniti kako bi se osigurala usklađenost s bankovnim okvirom i jednaki uvjeti u tretmanu izloženosti prema središnjim državama ili središnjim bankama država članica koje su denominirane i financirane u domaćoj valuti bilo koje države članice. U tu svrhu trebalo bi uvesti sustav nastavka priznavanja za takve izloženosti kako bi se relevantne izloženosti izuzele od kapitalnih zahtjeva za koncentracije rizika prinosa i tržišnog rizika, pod uvjetom da su izloženosti nastale prije 1. siječnja 2023.

(98) U nekim se slučajevima grupe za osiguranje ili reosiguranje u velikoj mjeri oslanjaju na primjenu prijelazne mjere za nerizične kamatne stope i prijelazne mjere za tehničke pričuve. Zbog tog bi se oslanjanja stvarno stanje solventnosti grupe moglo pogrešno prikazati. Stoga bi grupe za osiguranje ili grupe za reosiguranje trebale biti obvezne objaviti učinak na svoje stanje solventnosti pretpostavke da vlastita sredstva koja proizlaze iz tih prijelaznih mjera nisu raspoloživa za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe. Nadzorna tijela također bi trebala imati ovlasti za poduzimanje odgovarajućih mjera kako bi primjena mjera na odgovarajući način odražavala financijski položaj grupe. Međutim, te mjere ne bi trebale utjecati na uporabu tih prijelaznih mjera od strane povezanih društava za osiguranje ili društava za reosiguranje pri izračunu njihova pojedinačnog potrebnog solventnog kapitala.

(99) Direktivom 2009/138/EZ predviđene su prijelazne mjere za nerizične kamatne stope i tehničke pričuve koje podliježu odobrenju nadzornog tijela i koje se primjenjuju na ugovore koji dovode do nastanka obveza osiguranja i obveza reosiguranja sklopljene prije 2016. Iako bi se prijelaznim mjerama društva trebala potaknuti da se što je prije moguće usklade s tom direktivom, primjena prijelaznih mjera koje su prvi put odobrene znatno nakon 2016. vjerojatno će usporiti usklađivanje s tom direktivom. Takvo odobrenje primjene tih prijelaznih mjera trebalo bi stoga ograničiti na slučajeve u kojima društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje prvi put podliježe pravilima Direktive 2009/138/EZ ili u kojima je društvo preuzelo portfelj ugovora o osiguranju ili reosiguranju, a društvo prenositelj prije prijenosa primijenilo je prijelaznu mjeru u odnosu na obveze koje se odnose na taj portfelj.

(100) Kako bi se uzela u obzir tržišna kretanja i dopunili određeni detaljni tehnički aspekti ove Direktive, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u pogledu kriterija za utvrđivanje malih i nesloženih društava i grupa, postupanja s rizikom koji predstavlja kriptoimovina u podmodulu tržišnog rizika, pojašnjenja u pogledu dugoročnih ulaganja, kriterija za ograničeno nadzorno izvješćivanje za vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, razboritog deterministčkog vrednovanja najbolje procjene, primjene pojednostavljenog pristupa za potrebe izračuna solventnosti grupe, informacija koje treba uključiti u redovito nadzorno izvješće grupe i produljenja rokova za izvješćivanje u iznimnim okolnostima. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(101) Kako bi se osigurala usklađena primjena ove Direktive, EIOPA bi trebala izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju čimbenici koje nadzorna tijela trebaju uzeti u obzir u svrhu utvrđivanja odnosa između različitih društava koja bi mogla biti dio grupe. Komisija bi ovu Direktivu trebala dopuniti donošenjem regularnih tehničkih standarda koje izradi EIOPA putem delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a te u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Komisija bi, putem provedbenih akata na temelju članka 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010, također trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje izradi EIOPA u vezi s određenim specifičnim metodološkim elementima koji se odnose na razborito deterministično vrednovanje najbolje procjene obveza životnog osiguranja.

(102) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest pružanje poticaja osiguratelјima da doprinesu dugoročnom održivom financiranju gospodarstva, poboljšanje osjetljivosti na rizik, ublažavanje prekomjerne kratkoročne volatilnosti stanja solventnosti osiguratelja, povećanje kvalitete, dosljednosti i koordinacije nadzora osiguranja u cijeloj Uniji i poboljšanje zaštite ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja te bolje rješavanje mogućeg povećanja sistemskog rizika u sektoru osiguranja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(103) Ujedinjena Kraljevina postala je treća zemlja 1. veljače 2020., a 31. prosinca 2020. pravo Unije prestalo se primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu i u njoj. S obzirom na to da Direktiva 2009/138/EZ sadržava nekoliko odredaba koje se odnose na posebnosti određenih država članica u kojima se takve odredbe konkretno odnose na Ujedinjenu Kraljevinu, one su zastarjele i stoga bi ih trebalo izbrisati.

(104) Kalibracije koje se upotrebljavaju za delegirane i provedbene akte koje je donijela Komisija često se temelje na podacima na koje znatno utječe uključivanje podataka s tržišta Ujedinjene Kraljevine. Stoga bi sve kalibracije koje su ulazni podaci za izračun potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala trebalo preispitati kako bi se utvrdilo jesu li neopravdano ovisni o podacima s tržišta Ujedinjene Kraljevine te bi, ako je primjenjivo, takve podatke trebalo ukloniti iz relevantnih skupova podataka, osim ako nisu dostupni drugi podaci.

(105) Trebalo bi osigurati da bonitetni tretman ulaganja u sekuritizaciju, uključujući jednostavnu, transparentnu i standardiziranu (STS) sekuritizaciju, na odgovarajući način odražava stvarne rizike te da potrebni kapital povezan s takvim ulaganjima bude usmjeren na rizik. U tu bi svrhu Komisija trebala procijeniti primjerenost postojećih kalibracija za ulaganja u sekuritizacije koje su utvrđene u delegiranim aktima donesenima na temelju Direktive 2009/138/EZ, uzimajući u obzir dostupne tržišne podatke, i njihovu usklađenost s potrebnim kapitalom koji se primjenjuje na ulaganja u druge vrijednosne papire s fiksnim prinosom. Na temelju takve procjene i prema potrebi, Komisija bi trebala razmotriti izmjenu delegiranog akta kojim se utvrđuje potrebni kapital primjenjiv na ulaganja u sekuritizaciju. Takve izmjene, koje bi trebale biti zasnovane na riziku i dokazima, mogle bi uključivati uvođenje detaljnijeg skupa čimbenika rizika ovisno o rangu sekuritizacijskih tranši ili razlikovanje različitih vrsta sekuritizacije koja nije STS sekuritizacija ovisno o njihovim rizicima.

(106) Direktivu 2009/138/EZ stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2009/138/EZ

Direktiva 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 3. točka (a) podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:

„iv. vrste trajnog zdravstvenog osiguranja bez mogućnosti raskida koje trenutačno postoje u Irskoj;";

2. u članku 4. stavku 1. točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) prihod od godišnje zaračunate bruto premije društva ne premašuje 15 000 000 EUR;

(b) ukupne tehničke pričuve društva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., ne premašuju 50 000 000 EUR;

(c) ako društvo pripada grupi, ukupne bruto tehničke pričuve grupe s uključenim iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju ili od subjekata posebne namjene ne premašuju 50 000 000 EUR;";

3. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) pomoć se pruža u slučaju nezgode ili kvara koji uključuje cestovno vozilo kad se nezgoda ili kvar dogodi na državnom području države članice društva koje pruža pokriće ili susjednih država;";

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U slučajevima iz stavka 1. točke (b) podtočaka i. i ii., uvjet da se nezgoda ili kvar moraju dogoditi na državnom području države članice društva koje pruža pokriće ne primjenjuje se kad je korisnik član tijela koje pruža pokriće i kad uslugu pomoći na cesti u slučaju kvara ili uslugu prijevoza vozila pruža slično tijelo u dotičnoj državi na temelju uzajamnog sporazuma po predočenju članske iskaznice, bez plaćanja dodatne premije.";

(c) stavak 3. briše se;

4. u članku 8. točka 3. briše se;

5. članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 7. podtočka (b) briše se;

(b) umeću se sljedeće točke:

„10.a ‚malo i nesloženo društvo' znači društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, uključujući vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje, koje ispunjava uvjete iz članka 29.a i koje je razvrstano kao takvo u skladu s člankom 29.b;

10.b ‚mala i nesložena grupa' znači grupa koja ispunjava uvjete iz članka 213.a i koju je nadzornik grupe razvrstao kao takvu u skladu sa stavkom 2. tog članka;

10.c ‚ovlašteni revizor' znači ovlašteni revizor u smislu članka 2. točke 2. Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*);

10.d ‚revizorsko društvo' znači revizorsko društvo u smislu članka 2. točke 3. Direktive 2006/43/EZ;

(*) Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).";

(c) točke 15. i 16. zamjenjuju se sljedećim:

„15. ‚matično društvo' znači matično društvo kako je navedeno u članku 22. stavcima 1. i 2. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili društvo koje nadzorna tijela smatraju matičnim društvom u skladu s člankom 212. stavkom 2. ili člankom 214. stavkom 5. ili stavkom 6. ove Direktive;

16. ‚društvo kći' znači društvo kći kako je navedeno u članku 22. stavcima 1. i 2. Direktive 2013/34/EU, uključujući njegova društva kćeri, ili društvo koje nadzorna tijela trebaju smatrati društvom kćeri u skladu s člankom 212. stavkom 2. ili člankom 214. stavkom 5. ili stavkom 6. ove Direktive;

(*) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).";

(d) u točki 18. riječi „članku 1. Direktive 83/349/EEZ" zamjenjuju se riječima „članku 22. stavcima 1. i 2. Direktive 2013/34/EU";

(e) točka 19. zamjenjuje se sljedećim:

„19. ‚unutargrupna transakcija' znači bilo koja transakcija u kojoj se društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding izravno ili neizravno oslanja na druga društva unutar iste grupe ili na bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja je usko povezana s društvima u toj grupi radi ispunjavanja ugovornih ili izvanugovornih obveza, uz plaćanje ili bez plaćanja;";

(f) točka 22. mijenja se kako slijedi:

i. u podtočki (a), riječi „članku 4. stavku 1. točki 14. Direktive 2004/39/EZ" zamjenjuju se riječima „članku 4. stavku 1. točki 21. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*)

(*) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).";

ii. u podtočki (b) i. riječi „Direktivom 2004/39/EZ" zamjenjuju se riječima „Direktivom 2014/65/EU";

(g) točka 25. mijenja se kako slijedi:

i. u podtočki (a) riječi „članka 4. stavaka 1., 5. i 21. Direktive 2006/48/EZ" zamjenjuju se riječima „članka 4. stavka 1. točaka 1., 18. i 26. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*)

(*) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).";

ii. u podtočki (c) riječi „Direktive 2004/39/EZ" zamjenjuju se riječima „Direktive 2014/65/EU";

(h) točka 27. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom odlomku podtočki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. neto promet, u smislu članka 2. točke 5. Direktive 2013/34/EU, od 13 600 000 EUR;";

ii. u drugom odlomku riječi „Direktive 83/349/EEZ" zamjenjuju se riječima „Direktive 2013/34/EU";

(i) dodaju se sljedeće točke:

„41. ‚regulirano društvo' znači regulirani subjekt u smislu članka 2. točke 4. Direktive 2002/87/EZ ili institucija za strukovno mirovinsko osiguranje u smislu članka 6. točke 1. Direktive (EU) 2016/2341;

42. ‚kriptoimovina' znači kriptoimovina kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 5. Uredbe (EU) 2023/1114 Europskog parlamenta i Vijeća (*);

43. ‚mjera proporcionalnosti' znači bilo koja od mjera predviđenih člankom 35. stavkom 5.a, člankom 41., člankom 45. stavkom 1.b, člankom 45. stavkom 5., člankom 45.a stavkom 5., člankom 51. stavkom 6., člankom 51.a stavkom 1., člankom 77. stavkom 8. i člankom 144.a stavkom 4. ili bilo koja mjera predviđena delegiranim aktima donesenima na temelju ove Direktive koja se izričito primjenjuje na mala i nesložena društva u skladu s člankom 29.c;

44. ‚rizik održivosti' znači okolišni, socijalni ili upravljački događaj ili uvjet koji bi, ako do njega dođe, mogao uzrokovati stvaran ili potencijalno negativan učinak na vrijednost ulaganja ili na vrijednost obveze;

45. ‚čimbenici održivosti' znači čimbenici održivosti kako su definirani u članku 2. točki 24. Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća (**);

(*) Uredba (EU) 2023/1114 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2023. o tržištima kriptoimovine i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 1095/2010 te direktiva 2013/36/EU i (EU) 2019/1937 (SL L 150, 9.6.2023., str. 40.).

(**) Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).";

6. u članku 18. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(i) navedu je li u drugoj državi članici odbijen ili povučen zahtjev za izdavanje odobrenja za rad za obavljanje djelatnosti izravnog osiguranja ili reosiguranja ili za obavljanje djelatnosti drugog uređenog društva ili distributera osiguranja te razloge za odbijanje ili povlačenje;";

7. u članku 23. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(f) državama članicama, trećim zemljama i, ako je odobrenje za osnivanje i obavljanje djelatnosti osiguranja ili reosiguranja izdano na razini geografskih područja unutar trećih zemalja, relevantnim geografskim područjima tih trećih zemalja, u kojima dotično društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje namjerava poslovati.";

8. u članku 24. stavku 2. drugom podstavku riječi „Direktivi 2004/39/EZ" zamjenjuju se riječima „Direktivi 2014/65/EU";

9. članak 25. mijenja se kako slijedi:

(a) treći stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Takvo pravno sredstvo određuje se i u pogledu slučajeva u kojima nadzorna tijela ne riješe zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u roku od šest mjeseci, ili, u slučaju zajedničke ocjene na temelju članka 26. stavka 4., u roku od osam mjeseci od dana zaprimanja zahtjeva.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„O svakom odbijanju zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad, navodeći podatke o društvu podnositelju zahtjeva i razloge odbijanja, obavješćuje se Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) (EIOPA) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*). EIOPA vodi ažuriranu bazu podataka s takvim informacijama te nadzornim tijelima omogućuje pristup bazi podataka.

(*) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).";

10. u članku 25.a riječi „Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA') osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća([1])" zamjenjuju se riječju „EIOPA";

11. u članku 26. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Ako je na temelju stavka 1. potrebno savjetovanje s nekoliko nadzornih tijela, svako dotično nadzorno tijelo može, u roku od mjesec dana od dana zaprimanja, zatražiti od nadzornog tijela matične države članice društva koje traži odobrenje za rad da zajednički ocijene zahtjev za izdavanje odobrenja za rad. Nadzorno tijelo matične države članice društva koje traži odobrenje za rad uzima u obzir zaključke zajedničke procjene pri donošenju svoje konačne odluke.";

12. u članku 29. stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Države članice osiguravaju da se zahtjevi utvrđeni u ovoj Direktivi primjenjuju na način koji je razmjeran prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u poslovanju društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, posebno u odnosu na društva koja su razvrstana kao mala i nesložena društva.

4. U delegiranim aktima te regulatornim i provedbenim tehničkim standardima koje je donijela Komisija uzima se u obzir načelo proporcionalnosti, čime se osigurava proporcionalna primjena ove Direktive, posebno u odnosu na mala i nesložena društva.

U nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je podnijela EIOPA u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010, nacrtu provedbenih tehničkih standarda podnesenom u skladu s njezinim člankom 15. te smjernicama i preporukama izdanima u skladu s njezinim člankom 16. osigurava se proporcionalna primjena ove Direktive, posebno u odnosu na mala i nesložena društva.

5. Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju:

(a) kriteriji iz članka 29.a stavka 1., uključujući pristup za izračun zbroja iz točke (a) podtočke iv., točke (b) podtočke v. i točke (c) podtočke vii. tog stavka;

(b) metodologija koja se primjenjuje pri razvrstavanju društava kao malih i nesloženih društava; i

(c) uvjeti za davanje ili povlačenje odobrenja nadzornih tijela za mjere proporcionalnosti koje primjenjuju društva koja nisu razvrstana kao mala i nesložena društva iz članka 29.d.";

13. umeću se sljedeći članci:

„*Članak 29.a*

Kriteriji za utvrđivanje malih i nesloženih društava

1. Države članice osiguravaju da se društva razvrstavaju kao mala i nesložena društva u skladu s postupkom iz članka 29.b ako dvije uzastopne financijske godine neposredno prije takvog razvrstavanja ta društva ispunjavaju sljedeće kriterije:

(a) za društva koja se bave djelatnostima životnog osiguranja te za društva koja se bave djelatnostima i životnog i neživotnog osiguranja čije tehničke pričuve koje se odnose na djelatnosti životnog osiguranja predstavljaju 20 % ili više ukupnih tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., i čiji prihod od godišnje zaračunate bruto premije koji se odnosi na djelatnosti neživotnog osiguranja predstavlja manje od 40 % ukupne godišnje zaračunate bruto premije, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. drugog podstavka točke (a) nije veći od 5 % tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76.;

ii. prihod od godišnje zaračunate bruto premije od osiguranja sklopljenog u državama članicama koje nisu matična država članica u kojoj je društvo u skladu s člankom 14. dobilo svoje odobrenje za rad niži je od bilo kojeg od sljedećih pragova:

1. 20 000 000 EUR;

2. 10 % prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije;

iii. tehničke pričuve od djelatnosti životnog osiguranja, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., ne premašuju 1 000 000 000 EUR;

iv. zbroj sljedećeg nije veći od 20 % ukupnih ulaganja:

1. modul tržišnog rizika iz članka 105. stavka 5.;

2. dio modula rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane iz članka 105. stavka 6. koji odgovara izloženostima sekuritizacijama, izvedenicama, potraživanjima od posrednika i drugoj ulagačkoj imovini koja nije obuhvaćena podmodulom rizika raspona;

3. svi kapitalni zahtjevi koji se primjenjuju na ulaganja u nematerijalnu imovinu koja nije obuhvaćena modulom tržišnog rizika i modulom rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane;

v. reosiguranje koje je preuzelo društvo ne premašuje 50 % prihoda od njegove ukupne godišnje zaračunate bruto premije;

vi. postoji usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom;

(b) za društva koja se bave djelatnostima neživotnog osiguranja i društva koja se bave djelatnostima i životnog i neživotnog osiguranja čiji prihod od godišnje zaračunate bruto premije povezane s djelatnostima neživotnog osiguranja čini 40 % ili više njihovih prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije i čije tehničke pričuve koje se odnose na djelatnosti životnog osiguranja predstavljaju manje od 20 % njihovih ukupnih tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. prosječni kombinirani omjer neto od reosiguranja za djelatnosti neživotnog osiguranja u posljednje tri godine manji je od 100 %;

ii. prihod od godišnje zaračunate bruto premije od osiguranja sklopljenog u državama članicama koje nisu matična država članica u kojoj je društvo u skladu s člankom 14. dobilo svoje odobrenje za rad niži je od bilo kojeg od sljedećih pragova:

1. 20 000 000 EUR;

2. 10 % prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije;

iii. prihod od godišnje zaračunate bruto premije od djelatnosti neživotnog osiguranja ne premašuje 100 000 000 EUR;

iv. zbroj godišnjih zaračunatih bruto premija u vrstama osiguranja od 5 do 7, 11, 12, 14 i 15 iz dijela A Priloga I. nije veći od 30 % ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija neživotnog osiguranja;

v. zbroj sljedećeg nije veći od 20 % ukupnih ulaganja:

1. modul tržišnog rizika iz članka 105. stavka 5.;

2. dio modula rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane iz članka 105. stavka 6. koji odgovara izloženostima sekuritizacijama, izvedenicama, potraživanjima od posrednika i drugoj ulagačkoj imovini koja nije obuhvaćena podmodulom rizika raspona;

3. svi kapitalni zahtjevi koji se primjenjuju na ulaganja u nematerijalnu imovinu koja nije obuhvaćena modulom tržišnog rizika i modulom rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane;

vi. reosiguranje koje je preuzelo društvo ne premašuje 50 % prihoda od njegove ukupne godišnje zaračunate bruto premije grupe;

vii. postoji usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom;

(c) za društva koja se bave djelatnostima i životnog i neživotnog osiguranja čije tehničke pričuve koje se odnose na djelatnosti životnog osiguranja predstavljaju 20 % ili više njihovih ukupnih tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., i čiji prihod od godišnje zaračunate bruto premije koji se odnosi na djelatnosti neživotnog osiguranja predstavlja 40 % ili više njihova prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. drugog podstavka točke (a) nije veći od 5 % tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76.;

ii. prosječni kombinirani omjer neto od reosiguranja za djelatnosti neživotnog osiguranja u posljednje tri godine manji je od 100 %;

iii. tehničke pričuve od djelatnosti životnog osiguranja, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., ne premašuju 1 000 000 000 EUR;

iv. prihod od godišnje zaračunate bruto premije od djelatnosti neživotnog osiguranja ne premašuje 100 000 000 EUR;

v. prihod od godišnje zaračunate bruto premije od osiguranja sklopljenog u državama članicama koje nisu matična država članica u kojoj je društvo u skladu s člankom 14. dobilo svoje odobrenje za rad niži je od bilo kojeg od sljedećih dvaju pragova:

1. 20 000 000 EUR; ili

2. 10 % prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije;

vi. zbroj godišnjih zaračunatih bruto premija u vrstama osiguranja od 5 do 7, 11, 12, 14 i 15 iz dijela A Priloga I. nije veći od 30 % ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija neživotnog osiguranja;

vii. zbroj sljedećeg nije veći od 20 % ukupnih ulaganja:

1. modul tržišnog rizika iz članka 105. stavka 5.;

2. dio modula rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane iz članka 105. stavka 6. koji odgovara izloženostima sekuritizacijama, izvedenicama, potraživanjima od posrednika i drugoj ulagačkoj imovini koja nije obuhvaćena podmodulom rizika raspona;

3. svi kapitalni zahtjevi koji se primjenjuju na ulaganja u nematerijalnu imovinu koja nije obuhvaćena modulom tržišnog rizika i modulom rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane;

viii. reosiguranje koje je preuzelo društvo ne premašuje 50 % prihoda od njegove ukupne godišnje zaračunate bruto premije;

ix. postoji usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

Kriteriji utvrđeni u prvom podstavku točki (a) podtočkama ii. i v., točki (b) podtočkama ii. i vi. te točki (c) podtočkama v. i viii. ne primjenjuju se na vlastita društva za osiguranje ili vlastita društva za reosiguranje.

Odstupajući od prvog podstavka, vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje također se razvrstavaju kao mala i nesložena društva ako ne ispunjavaju kriterije utvrđene u prvom podstavku pod uvjetom da ispunjavaju oba sljedeća kriterija:

(a) osigurane osobe i korisnici osiguranja su jedno od sljedećeg:

i. pravni subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje,

ii. fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, pod uvjetom da poslovanje kojim su pokrivene te fizičke osobe ostane ispod 5 % tehničkih pričuva;

(b) obveze osiguranja i ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za osiguranje ili vlastitog društva za reosiguranje ne sastoje se od bilo kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

2. Za društva koja su dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 14. unutar posljednje dvije financijske godine, usklađenost s kriterijima iz stavka 1. ovog članka ocjenjuje se samo u odnosu na posljednju financijsku godinu prije razvrstavanja ili, ako je odobrenje za rad dobiveno unutar posljednjih 12 mjeseci, poslovni plan iz članka 23.

3. Sljedeća društva nikada ne smiju biti razvrstana kao mala i nesložena društva:

(a) društva koja za izračun potrebnog solventnog kapitala upotrebljavaju odobreni djelomični ili potpuni unutarnji model u skladu sa zahtjevima za potpune i djelomične unutarnje modele iz poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljka 3.;

(b) društva koja su matična društva financijskog konglomerata u smislu članka 2. točke 14. Direktive 2002/87/EZ ili grupe u smislu članka 212. ove Direktive, na koja se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (a) ili točkom (b) ove Direktive, osim ako je grupa razvrstana kao mala i nesložena grupa;

(c) društva koja su matično društvo društva iz članka 228. stavka 1. točaka od (a) do (e);

(d) društva koja upravljaju mirovinskim fondovima grupe u smislu članka 2. stavka 3. točke (b) podtočke iii. i točke (b) podtočke iv., ako vrijednost imovine mirovinskih fondova grupe premašuje 1 000 000 000 EUR.

Članak 29.b

Postupak razvrstavanja za društva koja ispunjavaju kriterije

1. Države članice osiguravaju da društva koja ispunjavaju kriterije iz članka 29.a mogu obavijestiti nadzorno tijelo o takvoj usklađenosti kako bi ih se razvrstalo kao mala i nesložena društva.

2. Društvo dostavlja obavijest iz stavka 1. ovog članka nadzornom tijelu države članice koja je izdala prethodno odobrenje za rad iz članka 14. U toj se obavijesti navodi sve sljedeće:

(a) dokaz o usklađenosti sa svim kriterijima iz članka 29.a koji se primjenjuju na to društvo;

(b) izjava da društvo ne planira nikakve strateške promjene koje bi u sljedeće tri godine dovele do neusklađenosti s bilo kojim od kriterija iz članka 29.a;

(c) utvrđivanje mjera proporcionalnosti koje društvo očekuje da će provesti, posebno namjerava li društvo upotrijebiti pojednostavljenje najbolje procjene i planira li upotrijebiti pojednostavljenu metodu za izračun tehničkih pričuva iz članka 77. stavka 8.

3. Nadzorno tijelo može se usprotiviti razvrstavanju nekog društva kao malog i nesloženog u roku od dva mjeseca od zaprimanja potpune obavijesti iz stavka 1. zbog razloga koji se odnose isključivo na bilo što od sljedećeg:

(a) nepoštovanje kriterija predviđenih člankom 29.a;

(b) neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom, ocijenjena bez primjene bilo koje prijelazne mjere iz članka 77. a stavka 2., članka 308.c, članka 308.d ili, ako je relevantno, članka 111. stavka 1. drugog podstavka;

(c) društvo čini više od 5 % tržišta životnog osiguranja ili, ako je primjenjivo, tržišta neživotnog osiguranja matične države članice društva, u skladu s člankom 35.a stavkom 1. drugim podstavkom.

4. U svakoj odluci nadzornog tijela o protivljenju razvrstavanju kao malog i nesloženog društva navode se razlozi za to i o njoj se obavješćuje dotično društvo u pisanom obliku.

U izostanku takve odluke društvo se razvrstava kao malo i nesloženo društvo na kraju dvomjesečnog razdoblja iz stavka 3.

Ako prije isteka dvomjesečnog razdoblja iz stavka 3. nadzorno tijelo donese odluku kojom se potvrđuje usklađenost s kriterijima, društvo se razvrstava kao malo i nesloženo društvo od datuma te odluke.

5. U odnosu na zahtjeve koje nadzorna tijela prime u prvih šest mjeseci od 30. siječnja 2027. razdoblje iz stavka 3. produljuje se na četiri mjeseca.

6. Društvo se razvrstava kao malo i nesloženo društvo sve dok takvo razvrstavanje ne prestane u skladu s ovim stavkom.

Ako malo i nesloženo društvo više ne ispunjava niti jedan od kriterija iz članka 29.a stavka 1., ono o tome bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo. Ako takva neusklađenost traje dvije uzastopne godine, društvo o tome obavješćuje nadzorno tijelo te se prestaje razvrstavati kao malo i nesloženo društvo od sljedeće financijske godine.

Ako društvo koje je razvrstano kao malo i nesloženo društvo ispunjava bilo koji od kriterija isključenja utvrđenih u članku 29.a stavku 3., to društvo bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo i prestaje se razvrstavati kao malo i nesloženo društvo od sljedeće financijske godine.

Članak 29.c

Primjena mjera proporcionalnosti od strane društava koja su razvrstana kao mala i nesložena društva

1. Države članice osiguravaju da društva koja su razvrstana kao mala i nesložena društva mogu primijeniti sve mjere proporcionalnosti.

2. Odstupajući od stavka 1., ako nadzorno tijelo ima ozbiljnih razloga za zabrinutost u vezi s profilom rizičnosti malog i nesloženog društva, nadzorno tijelo može zahtijevati od dotičnog društva da ne primijeni jednu ili više mjera proporcionalnosti pod uvjetom da taj zahtjev propisno obrazloži u pisanom obliku uz upućivanje na konkretne razloge za zabrinutost koji se odnose na profil rizičnosti društva. Smatra se da postoji ozbiljna zabrinutost ako:

(a) više ne postoji usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom ili postoji rizik od neusklađenosti u naredna tri mjeseca, ocijenjeno, ako je primjenjivo, bez primjene bilo koje prijelazne mjere iz članka 77.a stavka 2., članka 308.c, članka 308.d ili, ako je relevantno, članka 111. stavka 1. drugog podstavka;

(b) sustav upravljanja društva nije djelotvoran u smislu članka 41.; ili

(c) značajne promjene profila rizičnosti društva mogle bi uzrokovati značajnu neusklađenost društva s bilo kojim kriterijem iz članka 29.a stavka 1.

Članak 29.d

Primjena mjera proporcionalnosti od strane društava koja nisu razvrstana kao mala i nesložena društva

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu razvrstana kao mala i nesložena društva mogu primijeniti samo mjere proporcionalnosti predviđene člankom 35. stavkom 5.a, člankom 41., člankom 45. stavkom 1.b, člankom 45. stavkom 5., člankom 77. stavkom 8. i člankom 144.a stavkom 4. te mjere proporcionalnosti predviđene delegiranim aktima donesenima na temelju ove Direktive koje su izričito primjenjive na mala i nesložena društva u skladu s člankom 29.c i utvrđene za potrebe ovog članka, uz prethodno odobrenje nadzornog tijela.

Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje nadzornom tijelu podnosi pisani zahtjev za odobrenje. Taj zahtjev sadržava:

(a) popis mjera proporcionalnosti koje se namjeravaju primijeniti i razloge zbog kojih je njihova primjena opravdana s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva;

(b) sve druge značajne informacije u vezi s profilom rizičnosti društva;

(c) izjavu da društvo ne planira nikakve strateške promjene koje bi utjecale na profil rizičnosti društva tijekom sljedeće tri godine.

2. Nadzorno tijelo u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz stavka 1. drugog podstavka ocjenjuje zahtjev i obavješćuje društvo o odobrenju ili odbijanju zahtjeva, kao i o mjerama proporcionalnosti čija je primjena odobrena. Ako nadzorno tijelo odobri primjenu mjera proporcionalnosti pod određenim uvjetima, odluka o odobrenju sadržava razloge za te uvjete. Odluka nadzornog tijela o protivljenju primjeni jedne ili više mjera proporcionalnosti navedenih u zahtjevu šalje se u pisanom obliku i u njoj se navode razlozi za odluku nadzornog tijela. Ti razlozi povezani su s profilom rizičnosti društva.

3. Nadzorno tijelo može zatražiti sve dodatne informacije koje su potrebne za dovršetak procjene iz stavka 2. Razdoblje iz tog stavka suspendira se tijekom razdoblja koje teče od datuma prvog zahtjeva za informacije koji su uputila nadzorna tijela do primitka odgovora na taj zahtjev od strane dotičnog društva. Daljnji zahtjevi nadzornog tijela ne dovode do suspenzije razdoblja za procjenu.

4. U odnosu na zahtjeve koje nadzorna tijela prime prije 31. srpnja 2027. razdoblje iz stavka 2. jest četiri mjeseca.

5. Odobrenje za primjenu mjera proporcionalnosti može se izmijeniti ili povući u bilo kojem trenutku ako se promijeni profil rizičnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje. U svakoj odluci nadzornog tijela o izmjeni ili povlačenju tog odobrenja navode se razlozi za to i o njoj se obavješćuje dotično društvo u pisanom obliku.

Članak 29.e

Praćenje primjene mjera proporcionalnosti

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje u roku od godinu dana od njihova razvrstavanja kao malih i nesloženih društava izvješćuju svoja nadzorna tijela o mjerama proporcionalnosti koje primjenjuju kao dio informacija koje trebaju dostaviti u nadzorne svrhe iz članka 35. Ako takva društva namjeravaju promijeniti popis mjera proporcionalnosti koje će se primjenjivati, o tome odmah izvješćuju svoja nadzorna tijela.

2. Ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja primjenjuju mjere proporcionalnosti na temelju članka 29.d odluče prestati primjenjivati takve mjere, o tome obavješćuju svoja nadzorna tijela.

3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja primjenjuju bilo koju mjeru proporcionalnosti koja odgovara postojećim mjerama na temelju ove Direktive do 28. siječnja 2025. mogu nastaviti primjenjivati takve mjere bez primjene zahtjeva iz članaka 29.b, 29.c i 29.d tijekom razdoblja koje nije dulje od četiri financijske godine.”;

14. u članku 30. stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Financijski nadzor na temelju stavka 1. uključuje provjeru, u odnosu na cjelokupno poslovanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, njegova sustava upravljanja, njegova stanja solventnosti, oblikovanja tehničkih pričuva, njegove imovine i prihvatljivih vlastitih sredstava, u skladu s propisanim pravilima odnosno praksama koje se primjenjuju u matičnoj državi članici na temelju odredaba donesenih na razini Unije.”;

15. članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose informacije koje su potrebne za nadzor uzimajući u obzir ciljeve nadzora utvrđene u člancima 27. i 28. i opća načela nadzora utvrđena u članku 29., posebno načelo proporcionalnosti.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Uzimajući u obzir informacije koje se zahtijevaju u stavku 1., 2. i 3. te načela iz stavka 4., države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose redovito nadzorno izvješće koje obuhvaća informacije o poslovanju i rezultatima društva, sustavu upravljanja, profilu rizičnosti, vrednovanju za potrebe solventnosti i upravljanju kapitalom tijekom izvještajnog razdoblja.

Redovito nadzorno izvješće podnosi se:

(a) za mala i nesložena društva svake tri godine ili, ako to dopušta nadzorno tijelo, najviše svakih pet godina;

(b) za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu mala i nesložena društva svake tri godine.

Za potrebe drugog podstavka točke (b), ako to smatra potrebnim, nadzorno tijelo može od nadziranih društava zahtijevati češće izvješćivanje.”;

(c) stavci 6., 7. i 8. brišu se;

(d) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju:

(a) informacije iz stavaka od 1. do 4. ovog članka;

(b) kriteriji za ograničeno nadzorno izvješćivanje za vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika tih posebnih vrsta društava kako bi se u odgovarajućoj mjeri osigurala konvergencija nadzornog izvješćivanja.”;

(e) u stavku 10. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, EIOPA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda o redovitom nadzornom izvješćivanju u vezi s predlošcima za podnošenje informacija nadzornim tijelima iz stavaka 1. i 2., uključujući pragove zasnovane na riziku kojima se utvrđuje okidač za zahtjeve za izvješćivanje, ako je to primjenjivo, i sva izuzeća određenih informacija za određene vrste društava kao što su vlastita društva za osiguranje i društva za reosiguranje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika određenih vrsta društava. EIOPA razvija rješenja informacijske tehnologije (IT), uključujući predloške za izvješćivanje i upute za izvješćivanje iz stavaka 1. i 2.”;

(f) stavak 11. briše se;

(g) dodaje se sljedeći stavak:

„12. EIOPA do 29. siječnja 2027. Komisiji podnosi izvješće o mogućim mjerama, uključujući zakonodavne izmjene, za razvoj integriranog prikupljanja podataka radi:

(a) smanjivanja udvostručavanja i nedosljednosti između okvirâ za izvješćivanje u sektoru osiguranja i drugim financijskim sektorima;

(b) poboljšanja standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima bilo koje relevantno nadležno tijelo Unije ili nacionalno nadležno tijelo već izvješćuje u okviru bilo kojeg okvira Unije za izvješćivanje; i

(c) smanjenja troškova usklađivanja.

EIOPA daje prednost informacijama koje se odnose na područja društava za zajednička ulaganja i izvješćivanja o izvedenicama, ali se ne ograničava na te informacije.

Pri pripremi izvješća iz prvog podstavka EIOPA blisko surađuje s drugim europskim nadzornim tijelima i Europskom središnjom bankom (ESB) te, ako je relevantno, uključuje nacionalna nadležna tijela.”;

16. umeću se sljedeći članci:

„Članak 35.a

Izuzeća i ograničenja u području kvantitativnog redovitog nadzornog izvješćivanja koja odobravaju nadzorna tijela

1. Ne dovodeći u pitanje članak 129. stavak 4., ako su prethodno definirana razdoblja iz članka 35. stavka 2. točke (a) podtočke i. kraća od godine dana, predmetna nadzorna tijela mogu ograničiti redovito nadzorno izvješćivanje u sljedećim slučajevima:

(a) podnošenje tih informacija bilo bi preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva;

(b) informacije se dostavljaju najmanje jednom godišnje.

To ograničenje redovitog nadzornog izvješćivanja odobrava se samo društvima koja kolektivno ne predstavljaju više od 20 % tržišta životnog i neživotnog osiguranja odnosno reosiguranja države članice, pri čemu se udio tržišta životnog osiguranja temelji na bruto tehničkim pričuvama, a udio tržišta neživotnog osiguranja na zaračunatim bruto premijama.

Pri utvrđivanju prihvatljivosti društava za ta ograničenja, nadzorna tijela daju prednost malim i nesloženim društvima.

2. Dotična nadzorna tijela mogu ograničiti redovno nadzorno izvješćivanje ili izuzeti društva za osiguranje i društva za reosiguranje od izvješćivanja na pojedinačnoj osnovi u sljedećim slučajevima:

(a) podnošenje tih informacija bilo bi preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva;

(b) podnošenje tih informacija nije potrebno za učinkovit nadzor društva;

(c) izuzeće ne ugrožava stabilnost predmetnih financijskih sustava u Uniji; i

(d) društvo može dostaviti informacije na zahtjev.

Izuzeće od izvješćivanja na pojedinačnoj osnovi primjenjuje se samo na društva koja kolektivno ne predstavljaju više od 20 % tržišta životnog i neživotnog osiguranja odnosno reosiguranja u državi članici, pri čemu se udio tržišta životnog osiguranja temelji na bruto tehničkim pričuvama, a udio tržišta neživotnog osiguranja na zaračunatim bruto premijama.

Pri utvrđivanju prihvatljivosti društava za ta ograničenja ili izuzeća nadzorna tijela daju prednost malim i nesloženim društvima.

3. Vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje izuzimaju se od redovitog nadzornog izvješćivanja na pojedinačnoj osnovi ako su unaprijed određena razdoblja iz članka 35. stavka 2. točke (a) podtočke i. kraća od godine dana, pod uvjetom da ispunjavaju oba sljedeća uvjeta:

(a) osigurane osobe i korisnici osiguranja su jedno od sljedećeg:

i. pravni subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje,

ii. fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, pod uvjetom da poslovanje kojim su pokrivene te fizičke osobe ostane ispod 5 % tehničkih pričuva;

(b) obveze osiguranja i ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za osiguranje ili vlastitog društva za reosiguranje ne sastoje se od bilo kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

4. Za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka, kao dio postupka nadzornog pregleda, u odnosu na društva koja su razvrstana kao mala i nesložena društva, nadzorna tijela ocjenjuju hoće li podnošenje informacija biti preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika društava, uzimajući u obzir barem:

(a) tržišne rizike koje uzrokuju ulaganja društava;

(b) razinu koncentracija rizika;

(c) moguće učinke upravljanja imovinom društava na financijsku stabilnost;

(d) sustave i strukture društava za pružanje informacija u nadzorne svrhe i pisana pravila iz članka 35. stavka 5.

5. Za potrebe stavaka 1. i 2., kao dio postupka nadzornog pregleda, s obzirom na društva koja nisu razvrstana kao mala i nesložena društva, nadzorna tijela ocjenjuju hoće li podnošenje informacija biti preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika društava, uzimajući u obzir barem stavak 4. točke od (a) do (d) te sljedeće:

(a) opseg premija, tehničke pričuve i imovinu društva;

(b) volatilnost naknada iz osiguranja koje pokriva društvo;

(c) ukupan broj vrsta životnog i neživotnog osiguranja za koje je izdano odobrenje;

(d) primjerenost sustava upravljanja društva;

(e) razinu vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala;

(f) je li društvo vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje koje pokriva samo rizike povezane s industrijskom ili komercijalnom grupom kojoj pripada.

6. Kako bi se osigurala usklađena i dosljedna primjena stavaka od 1. do 5. ovog članka, EIOPA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kojima se pobliže određuju:

(a) metode za određivanje tržišnih udjela iz stavka 1. drugog podstavka i stavka 2. drugog podstavka ovog članka;

(b) postupak koji nadzorna tijela trebaju upotrebljavati za obavješćivanje društava za osiguranje i društava za reosiguranje o ograničenjima ili izuzećima iz ovog članka.

Članak 35.b

Rokovi za izvješćivanje

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose informacije iz članka 35. stavaka od 1. do 4. jednom godišnje ili rjeđe u roku od 16 tjedana od završetka financijske godine društva.

2. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose informacije iz članka 35. stavaka od 1. do 4. na tromjesečnoj osnovi u roku od pet tjedana nakon kraja svakog tromjesečja.

3. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose redovito nadzorno izvješće iz članka 35. stavka 5.a u roku od 18 tjedana od završetka financijske godine društva";

17. u članku 36. stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) sustavom upravljanja, uključujući zahtjeve u vezi s poslovnim ugledom i iskustvom, kako je utvrđeno u članku 42., i vlastitu procjenu rizika i solventnosti, kako je utvrđeno u poglavlju IV. odjeljku 2.;";

18. članak 37. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(e) ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje primjenjuje jednu od prijelaznih mjera iz članaka 308.c i 308.d i ispunjeni su svi sljedeći uvjeti:

i. društvo ne bi bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene prijelazne mjere;

ii. društvo nije nadzornom tijelu dostavilo početni plan postupnog uvođenja u propisanom roku kako je utvrđeno u članku 308.e drugom stavku ili obvezno godišnje izvješće kako je navedeno u trećem stavku tog članka.";

(b) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U okolnostima određenima u stavku 1. točkama (d) i (e), kapitalni dodatak mora biti razmjeran značajnim rizicima koji proizlaze iz odstupanja odnosno neusklađenosti iz tih točaka.";

19. u članku 40. dodaju se sljedeći stavci:

„Članovi upravnih, upravljačkih i nadzornih organa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje moraju u svakom trenutku imati dobar ugled i zajednički posjedovati dovoljno znanja, vještina i iskustva za obavljanje svojih dužnosti.

Članovi upravnih, upravljačkih i nadzornih organa ne smiju biti osuđeni za teška kaznena djela ili ponavljanje kaznenih djela povezanih s pranjem novca ili financiranjem terorizma ili drugih kaznenih djela koja bi dovela u pitanje njihov dobar ugled, tijekom najmanje deset godina koje prethode godini u kojoj obavljaju ili bi obavljali svoje dužnosti u društvu.";

20. članak 41. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Sustav upravljanja podliježe redovitom internom preispitivanju. Takvo interno preispitivanje uključuje procjenu primjerenosti sastava, učinkovitosti i unutarnjeg upravljanja upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje uspostavljaju politiku kojom se promiče raznolikost u upravnom, upravljačkom ili nadzornom organu, uključujući utvrđivanje pojedinačnih kvantitativnih ciljeva povezanih s rodnom uravnoteženošću.

EIOPA izdaje smjernice o pojmu raznolikosti koje treba uzeti u obzir pri odabiru članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa.";

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imenuju različite osobe za obavljanje ključnih funkcija upravljanja rizicima, aktuarske funkcije, funkcije praćenja usklađenosti i funkcije unutarnje revizije te da je svaka takva funkcija neovisna od drugih funkcija kako bi se izbjegli sukobi interesa.

Ako je društvo razvrstano kao malo i nesloženo društvo u skladu s člankom 29.b ili ako je društvo dobilo prethodno odobrenje nadzornih tijela u skladu s člankom 29.d, osobe odgovorne za ključne funkcije upravljanja rizicima, aktuarske funkcije i funkcije praćenja usklađenosti mogu obavljati i bilo koju drugu ključnu funkciju različitu od unutarnje revizije, bilo koju drugu funkciju ili biti član upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) mogući sukobi interesa pravilno se rješavaju;

(b) kombinacija funkcija ili kombinacija funkcije s uvjetom članstva u upravnom, upravljačkom ili nadzornom organu ne ugrožava sposobnost osobe da izvršava svoje dužnosti.";

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju imati pisana pravila koja se odnose barem na upravljanje rizicima, unutarnju kontrolu, unutarnju reviziju, primitke i, ako je relevantno, izdvajanje poslova. Ona osiguravaju da se ta pravila provode.

Ta pisana pravila preispituju se najmanje jednom godišnje. Ona podliježu prethodnom odobrenju upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa i prilagođavaju se u slučaju bilo koje značajne promjene u sustavu ili u određenom području. Mala i nesložena društva mogu preispitivanje provoditi rjeđe, najmanje svakih pet godina, osim ako nadzorno tijelo na temelju posebnih okolnosti tog društva zaključi da je potrebno češće preispitivanje.";

21. u članku 42. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavješćuju nadzorno tijelo o svim promjenama u identitetu osoba koje stvarno upravljaju društvom ili su odgovorne za druge ključne funkcije, zajedno s razlozima za promjene i sa svim informacijama koje su potrebne za procjenu poslovnog ugleda i iskustva novih osoba imenovanih za upravljanje društvom.

3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavješćuju svoje nadzorno tijelo ako bilo koja od osoba iz stavka 1. više ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1. ili je iz tog razloga zamijenjena.

4. Ako osoba koja stvarno upravlja društvom ili ima druge ključne funkcije ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1., nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati od društva za osiguranje i društva za reosiguranje da tu osobu smijeni s tog položaja.";

22. članak 44. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) upravljanje operativnim rizikom, uključujući kibernetičku sigurnost kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća (*);

(*) Uredba (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o ENISA-i (Agencija Europske unije za kibersigurnost) te o kibersigurnosnoj certifikaciji u području informacijske i komunikacijske tehnologije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 526/2013 (Akt o kibersigurnosti) (SL L 151, 7.6.2019., str. 15.).";

ii. dodaju se sljedeći podstavci:

„Ako društva za osiguranje ili društva za reosiguranje primijene prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d, u njihovim planovima likvidnosti uzima se u obzir primjena prilagodbe zbog volatilnosti i procjenjuje mogu li nastati ograničenja likvidnosti koja nisu u skladu s primjenom prilagodbe zbog volatilnosti.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir kratkoročno, srednjoročno i dugoročno razdoblje pri procjeni rizika održivosti.

Za potrebe procjene iz petog podstavka nadzorna tijela osiguravaju da društva u okviru svojeg upravljanja rizicima imaju strategije, politike, postupke i sustave za utvrđivanje, mjerenje, upravljanje i praćenje rizika održivosti tijekom kratkoročnog, srednjoročnog i dugoročnog razdoblja.”;

(b) stavak 2.a mijenja se kako slijedi:

i. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

1. točka (b) mijenja se kako slijedi:

— podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. osjetljivost svojih tehničkih pričuva i prihvatljivih vlastitih sredstava na pretpostavke na kojima se temelji izračun uravnotežene prilagodbe, uključujući izračun temeljnih prinosa iz članka 77.c stavka 1. točke (b);”;

— podtočka iii. briše se;

2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ako se primjenjuje prilagodba zbog volatilnosti iz članka 77.d, osjetljivost njihovih tehničkih pričuva i prihvatljivih vlastitih sredstava na promjene ekonomskih uvjeta koje bi utjecale na prinos ispravljen za rizik iz članka 77.d stavka 3.”;

ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se primjenjuje prilagodba zbog volatilnosti iz članka 77.d, u pisanim pravilima o upravljanju rizicima iz članka 41. stavka 3. uzima se u obzir prilagodba zbog volatilnosti.”;

(c) umeću se sljedeći stavci:

„2.b Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje izrade posebne planove koji uključuju mjerljive ciljne vrijednosti i postupke te prate njihovu provedbu radi praćenja i uklanjanja kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih financijskih rizika koji proizlaze iz čimbenika održivosti, uključujući one koji proizlaze iz postupka prilagodbe i trendova tranzicije u kontekstu relevantnih regulatornih ciljeva i pravnih akata Unije i država članica u odnosu na čimbenike održivosti, posebno one navedene u Uredbi (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

Mjerljivim ciljnim vrijednostima i postupcima za uklanjanje rizika za održivost uključenima u planove iz prvog podstavka ovog stavka uzimaju se u obzir najnovija izvješća i mjere koje je propisao Europski znanstveni savjetodavni odbor za klimatske promjene, posebno u vezi s postizanjem klimatskih ciljeva Unije. Ako društvo objavljuje informacije o pitanjima održivosti u skladu s Direktivom 2013/34/EU, planovi iz prvog podstavka ovog stavka moraju biti u skladu s planovima iz članka 19.a ili članka 29.a te direktive, a osobito uključuju djelovanja u pogledu poslovnog modela i strategije društva koje su dosljedne u obama planovima. Ako je relevantno, metodologije i pretpostavke na kojima se temelje ciljevi, obveze i strateške odluke koje društva objavljuju javnosti moraju biti u skladu s metodologijama i pretpostavkama navedenima u planovima iz prvog podstavka ovog stavka.

Ciljne vrijednosti, postupci i djelovanja za uklanjanje rizika za održivost navedenih u planovima iz prvog podstavka ovog stavka moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika održivosti poslovnog modela društava za osiguranje i društava za reosiguranje, u skladu s člankom 29. stavkom 3.

2.c Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

(a) minimalni standardi i referentne metodologije za utvrđivanje, mjerenje, upravljanje i praćenje rizika održivosti;

(b) elementi koje treba obuhvatiti u planovima koje treba izraditi u skladu sa stavcima 2.b i 2.e ovog članka, koji uključuju posebne rokove te mjerljive prijelazne ciljne vrijednosti i ključne etape, kako bi se pratili i uklonili financijski rizici koji proizlaze iz čimbenika održivosti, kao i međusobnu povezanost sa zahtjevima utvrđenima u člancima 45. i 45.a;

(c) nadzorni pristupi u odnosu na planove, mjerljive ciljne vrijednosti i postupke iz stavaka 2.b i 2.e;

(d) elementi planova iz stavaka 2.b i 2.e ovog članka koji se trebaju objaviti, uključujući relevantne mjerljive ciljne vrijednosti, u skladu s člankom 51.

EIOPA nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

2.d Društvo svake godine objavljuje mjerljive ciljne vrijednosti uključene u planove iz stavaka 2.b i 2.e.

2.e Ako se od sudjelujućeg društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Uniji zahtijeva izrada plana u skladu sa stavkom 2.b ovog članka na razini grupe, države članice osiguravaju da su društva kćeri za osiguranje i reosiguranje koja su obuhvaćena tim planom i opsegom nadzora grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b) izuzeta od izrade plana na pojedinačnoj razini u skladu sa stavkom 2.b ovog članka.

(*) Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 (‚Europski zakon o klimi') (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).";

23. članak 45. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugom podstavku dodaju se sljedeće točke:

„(d) razmatranje i analizu makroekonomskog stanja i mogućih makroekonomskih kretanja i kretanja financijskih tržišta;

(e) na obrazloženi zahtjev nadzornog tijela, razmatranje i analizu:

i. makrobonitetnih pitanja, koja mogu utjecati na specifični profil rizičnosti, odobrena ograničenja dozvoljenih rizika, poslovnu strategiju, djelatnosti preuzimanja rizika ili odluke o ulaganju te ukupne potrebe solventnosti društva iz točke (a),

ii. djelatnosti društva koje bi mogle utjecati na makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima te koje bi se mogle pretvoriti u izvore sistemskog rizika;

(f) ukupnu sposobnost društva da podmiri svoje financijske obveze prema ugovarateljima osiguranja i drugim ugovornim stranama po dospijeću tih obveza, čak i u stresnim uvjetima.";

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Za potrebe stavka 1. točaka (d) i (e), makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima uključuju barem sljedeće:

(a) razinu kamatnih stopa i marži;

(b) razinu indeksa financijskog tržišta;

(c) inflaciju;

(d) povezanost s ostalim sudionicima na financijskom tržištu;

(e) klimatske promjene, pandemije, druge događaje velikih razmjera i druge katastrofe koje mogu utjecati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Za potrebe stavka 1. točke (e) podtočke i., makrobonitetna pitanja uključuju barem vjerojatne nepovoljne buduće scenarije i rizike povezane s kreditnim ciklusom i gospodarskim padom, ‚ponašanjem krda' među ulagateljima ili prekomjernim koncentracijama izloženosti na sektorskoj razini.

1.b Države članice osiguravaju da je analiza koja se zahtijeva u stavku 1. točki (d) ovog članka razmjerna prirodi rizika te opsegu i složenosti djelatnosti društva. Države članice osiguravaju da mala i nesložena društva i društva koja su dobila prethodno odobrenje nadzornih tijela na temelju članka 29.d nisu obvezna provoditi analizu iz stavka 1. točke (e) ovog članka.";

(c) stavak 2.a zamjenjuje se sljedećim:

„2.a Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje primijeni uravnoteženu prilagodbu iz članka 77.b, prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d ili prijelazne mjere iz članka 77.a stavka 2., članaka 308.c i 308.d ili, ako je relevantno, članka 111. stavka 1. drugog podstavka i članka 111. stavka 2.a, ono provodi procjenu usklađenosti s kapitalnim zahtjevima iz stavka 1. točke (b) ovog članka uzimajući i ne uzimajući u obzir te prilagodbe i prijelazne mjere.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, zahtjev za procjenu koji se odnosi na mehanizam postupnog uvođenja iz članka 77.a ne primjenjuje se na valutu na koju se primjenjuje bilo što od sljedećeg:

(a) udio budućih novčanih tokova povezanih s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti u odnosu na sve buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja ne premašuje 5 %;

(b) u odnosu na buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti, udio budućih novčanih tokova koji se odnose na dospijeća za koje je relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa ekstrapolirana u odnosu na sve buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja ne premašuje 10 %.

2.b Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje primjenjuje prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77. d, procjena iz stavka 1. ovog članka uključuje i značajnost odstupanja profila rizičnosti predmetnog društva od pretpostavki na kojima se temelji prilagodba zbog volatilnosti.";

(d) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavljaju procjenu iz stavka 1. na godišnjoj osnovi i bez odgode nakon svake znatne promjene u njihovu profilu rizičnosti.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu provesti procjenu iz stavka 1. najmanje svake dvije godine i bez odgode nakon svake znatne promjene profila rizičnosti, osim ako nadzorno tijelo zaključi na temelju posebnih okolnosti društva da je potrebna učestalija procjena, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) društvo je razvrstano kao malo i nesloženo društvo;

(b) društvo je vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje koje ispunjava sve sljedeće kriterije:

i. osigurane osobe i korisnici osiguranja pravni su subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje ili su fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, a poslovanje koje obuhvaća fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica grupnog osiguranja ostaje ispod 5 % tehničkih pričuva;

ii. obveze osiguranja i ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za osiguranje ili vlastitog društva za reosiguranje ne sastoje se od bilo kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

Izuzeće od godišnje procjene ne sprečava društvo da kontinuirano utvrđuje, mjeri, upravlja i prati rizike te izvješćuje o njima.";

(e) dodaju se sljedeći stavci:

„8. Za potrebe stavka 1. točaka (d) i (e), ako su tijelima koja nisu nadzorna tijela povjerene makrobonitetne ovlasti, države članice osiguravaju da nadzorna tijela dijele rezultate svojih makrobonitetnih procjena vlastite procjene rizika i solventnosti koju se provela društva za osiguranje i društva za reosiguranje, kako je navedeno u ovom članku, s relevantnim nacionalnim tijelima s makrobonitetnim ovlastima.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela surađuju sa svim nacionalnim tijelima s makrobonitetnim ovlastima kako bi analizirala rezultate i, ako je primjenjivo, utvrdila makrobonitetna pitanja koja se tiču načina na koji djelatnost društva može utjecati na makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela s predmetnim društvom dijele makrobonitetna pitanja i ulazne parametre relevantne za procjenu.

9. Kada odlučuje o zahtijevanju bilo koje analize iz stavka 1. točke (e) ovog članka od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je društvo kći uključeno u opseg nadzora grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b), nadzorno tijelo razmatra provodi li bilo koju od tih analiza na razini grupe sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji te obuhvaća li posebnosti tog društva kćeri.

Nacionalna nadzorna tijela jednom godišnje obavješćuju i EIOPA-u i Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) osnovan Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*) o popisu društava za osiguranje i društava za reosiguranje te popisu grupa za koje zahtijevaju dodatne makrobonitetne mjere.

(*) Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).";

24. umeće se sljedeći članak:

„Članak 45.a

Analiza scenarija klimatskih promjena

1. Za potrebe utvrđivanja i procjene rizika iz članka 45. stavka 2., predmetno društvo također procjenjuje je li ono značajno izloženo rizicima klimatskih promjena. Društvo u procjeni iz članka 45. stavka 1. dokazuje značajnost svoje izloženosti rizicima klimatskih promjena.

2. Ako je predmetno društvo značajno izloženo rizicima klimatskih promjena, navodi najmanje dva dugoročna scenarija klimatskih promjena, uključujući sljedeće:

(a) dugoročni scenarij klimatskih promjena u kojem je porast globalne temperature manji od dva Celzijeva stupnja;

(b) dugoročni scenarij klimatskih promjena u kojem je porast globalne temperature znatno viši od dva Celzijeva stupnja.

3. Procjena iz članka 45. stavka 1. provodi se u redovitim vremenskim razmacima i sadržava analizu učinka dugoročnih scenarija klimatskih promjena utvrđenih u skladu sa stavkom 2. ovog članka na poslovanje društva. Ti vremenski razmaci moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika od klimatskih promjena prisutnih u poslovanju društva, ali ne smiju biti dulji od tri godine.

4. Dugoročni scenariji klimatskih promjena iz stavka 2. preispituju se barem svake tri godine i ažuriraju prema potrebi. Kada se preispituju dugoročni scenariji klimatskih promjena, društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir uspješnost alata i načela upotrijebljenih u prethodnim scenarijima klimatskih promjena s ciljem povećanja njihove učinkovitosti.

5. Odstupajući od stavaka 2., 3. i 4., mala i nesložena društva ne moraju specificirati scenarije klimatskih promjena niti procijeniti njihov utjecaj na poslovanje društva.";

25. članak 51. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 51.*

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: sadržaj

1. Države članice, uzimajući u obzir informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 35. stavka 3. i načela iz stavka 4. tog članka, zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje svake godine javno objavljuju izvješće o svojoj solventnosti i financijskom stanju.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju sastoji se od dva zasebna dijela, koja su jasno utvrđena i objavljena zajednički. Prvi dio sastoji se od informacija posebno namijenjenih na ugovaratelje osiguranja i korisnike osiguranja, a drugi se dio sastoji od informacija namijenjenih stručnjacima za tržište..

1.a Dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija namijenjenih ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja sadržava sljedeće informacije:

(a) kratki opis poslovanja i rezultata društva;

(b) kratki opis upravljanja kapitalom i profila rizičnosti društva, među ostalim u odnosu na rizike za održivost; i

(c) izjavu o tome objavljuje li društvo planove iz članka 19.a ili članka 29.a Direktive 2013/34/EU.

1.b Dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija namijenjenih stručnjacima za tržište sadržava sljedeće informacije, u cijelosti ili upućivanjem na informacije istovjetne po prirodi i opsegu koje su javno objavljene u skladu s drugim pravnim ili regulatornim zahtjevima:

(a) opis poslovanja i rezultata društva;

(b) opis sustava upravljanja;

(c) opis, zasebno za imovinu, tehničke pričuve i druge obveze, osnova i metoda koje se upotrebljavaju za njihovo vrednovanje;

(d) opis upravljanja kapitalom i profila rizičnosti, uključujući barem sljedeće:

i. strukturu i iznos vlastitih sredstava te njihovu kvalitetu;

ii. iznose potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala;

iii. informacije o osjetljivosti na rizik za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su relevantna za stabilnost financijskih sustava u Uniji;

iv. mogućnost iz članka 304. koja se upotrebljava za izračun potrebnog solventnog kapitala;

v. informacije koje omogućavaju pravilno razumijevanje glavnih razlika između osnovnih pretpostavki na kojima se temelji standardna formula i pretpostavki na kojima se temelji unutarnji model koji društvo upotrebljava za izračun svojeg potrebnog solventnog kapitala;

vi. iznos bilo kakve neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili bilo kakve značajne neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom tijekom izvještajnog razdoblja, čak i ako su te neusklađenosti kasnije riješene, uz objašnjenje njihovih uzroka i posljedica te sve poduzete mjere za poboljšanje stanja;

(e) naznaku o tome ima li društvo bilo kakvu značajnu izloženost rizicima klimatskih promjena prema procjeni značajnosti iz članka 45.a stavka 1. i je li, ako je relevantno, uspostavilo bilo kakva djelovanja;

(f) izjavu o tome objavljuje li društvo planove iz članka 19.a ili članka 29.a Direktive 2013/34/EU;

(g) elemente iz članka 44. stavka 2.c točke (d).

1.c Ako se primjenjuje uravnotežena prilagodba iz članka 77.b, opis iz stavka 1.b točke (c) i točke (d) podtočaka i. i ii. ovog članka uključuje opis uravnotežene prilagodbe i portfelja obveza i dodijeljene imovine na koje je primijenjena uravnotežena prilagodba, kao i kvantifikaciju utjecaja promjene uravnotežene prilagodbe na nulu na financijski položaj društva.

Opis iz stavka 1.b točke (c) i točke (d) podtočaka i. i ii. ovog članka sadržava i izjavu o tome primjenjuje li društvo prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d i, ako je primjenjuje, objavljuje sljedeće informacije:

(a) kvantifikaciju učinka promjene prilagodbe zbog volatilnosti na nulu na financijski položaj društva;

(b) za svaku relevantnu valutu ili, ako je primjenjivo, državu, prilagodbu zbog volatilnosti izračunanu u skladu s člankom 77.d i odgovarajuće najbolje procjene za obveze osiguranja ili obveze reosiguranja.

2. Opis iz stavka 1.b točke (d) podtočke i. uključuje analizu svih značajnih promjena u usporedbi s prethodnim izvještajnim razdobljem te objašnjenje svih većih razlika u vezi s vrijednošću tih elemenata u financijskim izvještajima, te kratak opis prenosivosti kapitala.

Objava potrebnog solventnog kapitala iz stavka 1.b točke (d) podtočke ii. ovog članka zasebno prikazuje iznos izračunan u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljcima 2. i 3. i kapitalni dodatak koji je uveden u skladu s člankom 37. ili učinak drugih specifičnih parametara koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje mora upotrebljavati u skladu s člankom 110., zajedno sa sažetkom obrazloženja njegove opravdanosti od strane predmetnog nadležnog tijela.

Objava potrebnog solventnog kapitala uključuje, ako je primjenjivo, naznaku da je njegov krajnji iznos još uvijek predmet nadzorne procjene.

3. Vlastita društva za osiguranje nisu obvezna objaviti dio namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, a u dio koji je namijenjen stručnjacima za tržište obvezni su uključiti samo kvantitativne podatke koji su propisani provedbenim tehničkim standardima iz članka 56. ako ta društva ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) osigurane osobe i korisnici osiguranja pravni su subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, a poslovanje koje obuhvaća fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju skupnih polica osiguranja ostaje ispod 5 % tehničkih pričuva;

(b) obveze osiguranja vlastitog društva za osiguranje ne sastoje se ni od kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

4. Vlastita društva za reosiguranje nisu obvezna objaviti dio namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, a u dio koji je namijenjen stručnjacima za tržište obvezni su uključiti samo kvantitativne podatke koji su propisani provedbenim tehničkim standardima iz članka 56. ako ta društva ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) osigurane osobe i korisnici osiguranja pravni su subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za reosiguranje ili fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, a poslovanje koje obuhvaća fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju skupnih polica osiguranja ostaje ispod 5 % tehničkih pričuva;

(b) ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za reosiguranje ne odnose se ni na kakvo obvezno osiguranje od odgovornosti prema trećim osobama;

(c) krediti odobreni matičnom društvu ili bilo kojem društvu grupe, uključujući objedinjeno vođenje računa grupe, ne prelaze 20 % ukupne imovine koju drži vlastito društvo za reosiguranje; i

(d) maksimalni gubitak koji proizlazi iz bruto tehničkih pričuva može se deterministički procijeniti bez primjene stohastičkih metoda.

5. Odstupajući od stavka 1., društva za reosiguranje mogu odabrati da ne objavljuju dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja.

6. Odstupajući od stavka 1.b ovog članka, mala i nesložena društva mogu objaviti samo kvantitativne podatke koji se zahtijevaju u skladu s provedbenim tehničkim standardima iz članka 56. u dijelu izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija namijenjenih drugim stručnjacima za tržište, pod uvjetom da svake tri godine objave potpuno izvješće koje sadržava sve informacije koje se zahtijevaju ovim člankom.

7. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje javno objavljuju i nadzornim tijelima podnose informacije iz ovog članka jednom godišnje ili rjeđe u roku od 18 tjedana od završetka financijske godine društva.

8. U okviru izvješća iz stavka 1. ovog članka, društva za osiguranje i društva za reosiguranje obvezna su za potrebe utvrđivanja tehničkih pričuva utvrđenih u članku 77. objaviti učinak upotrebe vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa utvrđene bez primjene prijelazne mjere za ekstrapolaciju, kako je navedeno u članku 77.e stavku 1. točki (aa), umjesto relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa.

Međutim, odstupajući od prvog podstavka, zahtjev u pogledu objave ne primjenjuje se na valutu na koju se primjenjuje bilo što od sljedećeg:

(a) udio budućih novčanih tokova povezanih s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti u odnosu na sve buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja ne premašuje 5 %;

(b) u odnosu na buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti, udio budućih novčanih tokova koji se odnose na dospijeća za koje je relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa ekstrapolirana u odnosu na sve buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja ne premašuje 10 %.";

26. umeće se sljedeći članak:

„Članak 51.a

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: zahtjevi u pogledu revizije

1. Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu mala i nesložena društva i vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, bilanca objavljena kao dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju u skladu s člankom 51. stavkom 1. ili bilanca objavljena kao dio jedinstvenog izvješća o solventnosti i financijskom stanju u skladu s člankom 256. stavkom 2. točkom (b) podliježe reviziji.

2. Odstupajući od članka 29.c, države članice mogu proširiti zahtjev iz stavka 1. ovog članka na društva koja su razvrstana kao mala i nesložena društva, vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje.

3. Države članice mogu proširiti područje primjene zahtjeva u pogledu revizije iz stavka 1. na druge elemente izvješća o solventnosti i financijskom stanju.

4. Reviziju provodi ovlašteni revizor ili revizorsko društvo u skladu sa standardima u vezi s revizijom primjenjivima na temelju članka 26. Direktive 2006/43/EZ. Ovlašteni revizori i revizorska društva pri obavljanju te zadaće poštuju dužnosti revizora iz članka 72. ove Direktive.

5. U državama članicama u kojima su 28. siječnja 2025. registrirani aktuari ovlašteni na temelju nacionalnog prava provoditi reviziju tehničkih pričuva, iznosa koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i povezanih stavki, ti registrirani aktuari mogu nastaviti provoditi takve revizije pod uvjetom da djeluju u skladu s obvezujućim standardima kojima se osigurava visokokvalitetna revizija i kojima je obuhvaćeno barem područje revizijske prakse, neovisnosti i unutarnjih kontrola kvalitete pri provedbi takvih revizija te u skladu s dužnostima iz članka 72.

6. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje zajedno s izvješćem o solventnosti i financijskom stanju dostavljaju nadzornom tijelu zasebno izvješće koje je sastavio ovlašteni revizor ili revizorsko društvo i koje sadržava opis prirode i rezultate revizije.";

27. članak 52. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

„(e) ukupan broj društava za osiguranje i društava za reosiguranje, raščlanjen na mala i nesložena društva i ostala društva, koja koriste pojednostavljenja ili mjere proporcionalnosti i broj društava koja koriste posebne mjere proporcionalnosti;

(f) broj grupa, raščlanjen na male i nesložene grupe i ostale, koje koriste pojednostavljenja ili mjere proporcionalnosti i broj grupa koje koriste posebne mjere proporcionalnosti.";

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(f) za svaku državu članicu, broj društava za osiguranje i društava za reosiguranje i broj grupa, raščlanjen na mala i nesložena društva odnosno male i nesložene grupe, i ostale koji koriste pojednostavljenja ili mjere proporcionalnosti i broj društava ili grupa koji koriste posebna pojednostavljenja i druge mjere proporcionalnosti.";

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. EIOPA dostavlja informacije iz stavka 2. Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, zajedno s izvješćem u kojemu je prikazan stupanj usklađenosti nadzora u uporabi kapitalnih dodataka i u uporabi mjera proporcionalnosti između nadzornih tijela u različitim državama članicama.

4. EIOPA procjenjuje učinke primjene kriterija utvrđenih u članku 29.a stavku 1. za utvrđivanje malih i nesloženih društava te kriterija utvrđenih u članku 213.a stavku 1. za utvrđivanje malih i nesloženih grupa, barem s obzirom na ciljeve zaštite ugovaratelja osiguranja, financijske stabilnosti i jednakih uvjeta. EIOPA podnosi izvješće o svojim nalazima Komisiji do 31. siječnja 2030. Prema potrebi, u izvješću se razmatra mogućnost izmjene tih kriterija.";

28. u članku 53. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Stavci 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se na informacije iz članka 51. stavka 1.a točke (b) i članka 51. stavka 1.b točaka (d) i (e).";

29. u članku 56. dodaje se sljedeći stavak:

„EIOPA razvija IT rješenja za postupke, formate i predloške iz drugog stavka, među ostalim za upute.”;

30. u članku 58. stavku 3. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) ima sjedište ili je reguliran izvan Unije; ili

(b) fizička ili pravna osoba koja ne podliježe nadzoru prema ovoj Direktivi, Direktivi 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), Direktivi 2013/36/EU ili Direktivi 2014/65/EU.

(*) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).”;

31. u članku 60. stavku 1. točki (a), riječi „točke 2. članka 1.a Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ”;

32. u članku 62. prvom stavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju kad je vjerojatno da bi utjecaj osoba iz članka 57. mogao naškoditi dobrom i razboritom upravljanju društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, država članica zahtijeva od nadzornog tijela matične države članice tog društva u kojem se drži, želi steći ili povećati kvalificirani udio, da poduzme primjerene mjere kako bi se prekinulo to stanje.”;

33. u članku 63. drugom stavku riječi „Direktivi 2004/39/EZ” zamjenjuju se riječima „Direktivi 2014/65/EU”;

34. u članku 64. dodaje se sljedeći stavak:

„Prvi, drugi i treći stavak ovog članka ne sprečavaju nadzorna tijela da objave rezultate testiranja otpornosti na stres provedenih u skladu s člankom 34. stavkom 4. ove Direktive ili člankom 32. Uredbe (EU) br. 1094/2010 ili da rezultate testiranja otpornosti na stres dostave EIOPA-i kako bi EIOPA objavila rezultate testiranja otpornosti na stres na razini Unije.”;

35. u članku 68. stavku 1. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Članak 64. prvi stavak i članak 67. ne sprečavaju razmjenu informacija između nadzornih tijela i poreznih tijela u istoj državi članici u mjeri u kojoj je takva razmjena dopuštena nacionalnim pravom. Ako te informacije potječu iz druge države članice, razmjenjuju se samo uz izričitu suglasnost tijela od kojeg informacije potječu.”;

36. u članku 70. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki (a) riječi „Europsku središnju banku (ESB)” zamjenjuju se riječju „ESB”;

(b) u točki (c) riječi „Europskom odboru za sistemski rizik (ESRB), uspostavljenom Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća[1]” zamjenjuju se riječju „ESRB-u”;

37. u članku 72. stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice predviđaju najmanje da osobe koje su ovlaštene u smislu Direktive 2006/43/EZ, koje u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje obavljaju zakonsku reviziju iz članka 34. ili 35. Direktive 2013/34/EU ili članka 73. Direktive 2009/65/EZ ili bilo koju drugu zakonom propisanu zadaću, imaju dužnost odmah obavijestiti nadzorna tijela o svim činjenicama odnosno odlukama u vezi s tim društvom za koje saznaju pri obavljanju te zadaće, a koje bi mogle dovesti do bilo čega od sljedećeg:”;

38. članak 77. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje vrednuju najbolju procjenu i dodatak za rizik zasebno, dodatak za rizik izračunava se tako da se odredi trošak osiguranja iznosa prihvatljivih vlastitih sredstava koji je jednak vremenski prilagođenom potrebnom solventnom kapitalu koji je potreban za potporu obveza osiguranja i obveza reosiguranja tijekom njihovog trajanja. Prilagodba potrebnog solventnog kapitala sastoji se od eksponencijalnog i vremenski ovisnog elementa.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„6. Pretpostavlja se da je stopa troška kapitala iz stavka 5. jednaka 4,75 % od 30. siječnja 2027. Periodično preispitivanje iz stavka 5. drugog podstavka provodi Komisija najranije 31. siječnja 2032.

7. Ako ugovori o osiguranju i ugovori o reosiguranju uključuju financijske opcije i jamstva, metode koje se upotrebljavaju za izračun najbolje procjene na odgovarajući način odražavaju činjenicu da sadašnja vrijednost novčanih tokova koji proizlaze iz tih ugovora može ovisiti o očekivanom ishodu budućih događaja i kretanja te o mogućim odstupanjima stvarnog ishoda od očekivanog ishoda u određenim scenarijima.

8. Neovisno o stavku 7., društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su razvrstana kao mala i nesložena društva i društva koja su dobila prethodno odobrenje nadzornih tijela mogu upotrebljavati razborito deterministično vrednovanje najbolje procjene obveza životnog osiguranja s opcijama i jamstvima koji se ne smatraju značajnima.”;

39. članak 77.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 77.a

Ekstrapolacija relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa

1. Prilikom određivanja relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa iz članka 77. stavka 2. upotrebljavaju se informacije izvedene iz relevantnih financijskih instrumenata i ono je dosljedno s tim informacijama. Pri tom određivanju uzimaju se u obzir relevantni financijski instrumenti tih dospijeća kada su tržišta za te financijske instrumente duboka, likvidna i transparentna. Za dospijeća kasnija od prve točke izglađivanja relevantna nerizična kamatna stopa ekstrapolira se u skladu s trećim podstavkom. Prva točka izglađivanja za valutu najdulje je dospijeće za koje su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) tržišta za financijske instrumente tog dospijeća duboka su, likvidna i transparentna;

(b) postotak nepodmirenih obveznica s tim ili duljim dospijećem među svim nepodmirenim obveznicama denominiranima u toj valuti dovoljno je visok.

Ekstrapolirani dio relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa temelji se na terminskim tečajevima koji nesmetano konvergiraju od primjenjivog terminskog tečaja u prvoj točki izglađivanja do krajnjeg terminskog tečaja (UFR).

Ekstrapolirani terminski tečaj jednak je ponderiranom prosjeku likvidnog terminskog tečaja i UFR-a. Likvidni terminski tečaj temelji se na jednom ili nizu terminskih tečajeva u odnosu na najdulja dospijeća za koja se relevantni financijski instrumenti mogu promatrati na razvijenom, likvidnom i transparentnom tržištu. Za dospijeća od najmanje 40 godina nakon prve točke izglađivanja ponder UFR-a iznosi najmanje 77,5 %.

Ekstrapolirani dio relevantnih nerizičnih kamatnih stopa uzima u obzir informacije iz financijskih instrumenata osim obveznica za koja su tržišta za te financijske instrumente duboka, likvidna i transparentna.

2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu, uz prethodno odobrenje svojeg nadzornog tijela, primijeniti mehanizam postupnog uvođenja utvrđenog u drugom podstavku.

Mehanizam postupnog uvođenja iz prvog podstavka sastoji se od sljedećeg:

(a) dana 30. siječnja 2027., parametri kojima se određuje brzina konvergencije terminskih tečajeva prema krajnjem terminskom tečaju ekstrapolacije određuju se tako da je vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa dovoljno slična vremenskoj strukturi nerizičnih kamatnih stopa na taj datum, utvrđenoj u skladu s pravilima za ekstrapolaciju koja se primjenjuju 29. siječnja 2027.;

(b) parametri kojima se određuje brzina konvergencije terminskih tečajeva prema krajnjem terminskom tečaju ekstrapolacije linearno se smanjuju na početku svake kalendarske godine tako da se konačni parametri ekstrapolacije primjenjuju od 1. siječnja 2032.

Mehanizam postupnog uvođenja iz prvog podstavka ovog stavka ne utječe na utvrđivanje dubine, likvidnosti i transparentnosti financijskih tržišta i prvu točku izglađivanja iz stavka 1.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja primjenjuju prvi i drugi podstavak ovog stavka u dijelu svojeg izvješća o svojem financijskom stanju i solventnosti koji se sastoji od informacija namijenjenih stručnjacima za tržište iz članka 51. stavka 1.b javno objavljuju:

(a) činjenicu da primjenjuju mehanizam postupnog uvođenja za ekstrapolaciju; i

(b) kvantifikaciju učinka neprimjenjivanja mehanizma postupnog uvođenja na njihov financijski položaj.

3. Neovisno o stavku 1., dana 28. siječnja 2025., prva točka izglađivanja za euro ima dospijeće od 20 godina.";

40. u članku 77.b stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe prvog podstavka točke (i) ugovor o životnom osiguranju grupe smatra se jedinstvenim ugovorom.";

41. članak 77.d mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 1. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje može primijeniti prilagodbu zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2. uz prethodno odobrenje nadzornih tijela ako su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

(a) prilagodba zbog volatilnosti za određenu valutu primjenjuje se pri izračunu najbolje procjene svih obveza osiguranja i obveza reosiguranja društva denominiranih u toj valuti ako relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa koja se upotrebljava za izračun najbolje procjene za te obveze ne uključuje uravnoteženu prilagodbu kako je navedeno u članku 77.b;

(b) društvo na zadovoljavajući način dokaže nadzornom tijelu da ima uspostavljene odgovarajuće postupke za izračun prilagodbe zbog volatilnosti u skladu sa stavcima 3. i 4. ovog članka.

1.a Neovisno o stavku 1. ovog članka, društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su primjenjivala prilagodbu zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2. prije 29. siječnja 2026. mogu, bez prethodnog odobrenja nadzornog tijela, nastaviti primjenjivati prilagodbu zbog volatilnosti pod uvjetom da su usklađena s uvjetima za prethodno odobrenje na temelju stavka 1. ovog članka od 30. siječnja 2027.

1.b Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje da prestane primjenjivati prilagodbu zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2. ako društvo više ne ispunjava uvjete za prethodno odobrenje utvrđene nacionalnim pravom u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ako se društvo ponovno uskladi s tim uvjetima, ono može zatražiti prethodno odobrenje nadzornih tijela za primjenu prilagodbe zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

1.c Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu, uz prethodno odobrenje nadzornog tijela, primijeniti prilagodbu koja je specifična za određeno društvo na prinos ispravljen za rizik za valutu iz stavka 3.:

(a) ako je prinos ispravljen za rizik premašio prinos ispravljen za rizik izračunan na temelju portfelja ulaganja društva u dužničke instrumente za četiri tromjesečna izvještajna razdoblja prije izvještajnog datuma; i

(b) ako su informacije koje su svojstvene relevantnoj imovini društva i koje društvo dostavlja u skladu s člankom 35. stavcima od 1. do 4. dovoljno kvalitetne da omogućuju stabilan i pouzdan izračun te prilagodbe.

Prilagodba odgovara nižoj od sljedećih dviju vrijednosti: 105 % i omjera prinosa ispravljenog za rizik izračunanog na temelju portfelja ulaganja društva u dužničke instrumente i prinosa ispravljenog za rizik izračunanog na temelju referentnog portfelja za relevantnu valutu. Prinos ispravljen za rizik na temelju portfelja ulaganja društva u dužničke instrumente izračunava se na isti način kao i prinos ispravljen za rizik na temelju referentnog portfelja za relevantnu valutu, ali uporabom podataka specifičnih za određeno društvo o ponderima i prosječnom trajanju relevantnih podrazreda u portfelju ulaganja društva u dužničke instrumente za relevantnu valutu.

Ako se primjenjuje prilagodba, prilagodba zbog volatilnosti ne povećava se prilagodbom zbog makroekonomske volatilnosti iz stavka 4.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje odmah prestaju primjenjivati prilagodbu kada ona povećava prinos ispravljen za rizik za valutu iz stavka 3. tijekom dva uzastopna tromjesečna izvještajna razdoblja.

2. Za svaku relevantnu valutu, prilagodba zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa temelji se na razlici između kamatne stope koja se može zaraditi iz referentnog portfelja ulaganja u dužničke instrumente za tu valutu i stopa relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa za tu valutu.

Referentni portfelj ulaganja u dužničke instrumente za valutu predstavlja imovinu denominiranu u toj valuti u koju ulažu društva za osiguranje i društva za reosiguranje kako bi pokrila najbolju procjenu obveza osiguranja i obveza reosiguranja denominiranih u toj valuti.

3. Iznos prilagodbe zbog volatilnosti na nerizične kamatne stope za određenu valutu izračunava se na sljedeći način:

$$VA_{cu=} \; 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

pri čemu:

(a) VA_{cu} je prilagodba zbog volatilnosti za valutu ***cu***;

(b) $CSSR_{cu}$ je omjer osjetljivosti kreditnih prinosa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za valutu ***cu***;

(c) RCS_{cu} je prinos ispravljen za rizik za valutu ***cu***.

VA_{cu} se primjenjuje na relevantne nerizične kamatne stope vremenske strukture koje nisu dobivene ekstrapolacijom u skladu s člankom 77.a. Ako se ekstrapoliranim dijelom relevantnih nerizičnih kamatnih stopa uzimaju u obzir informacije o financijskim instrumentima koji nisu obveznice u skladu s člankom 77.a stavkom 1., VA_{cu} se primjenjuje i na nerizične kamatne stope koje proizlaze iz tih financijskih instrumenata. Ekstrapolacija relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa temelji se na tim prilagođenim nerizičnim kamatnim stopama.

$CSSR_{cu}$ nije negativan niti veći od jedan. Vrijednost je niža od jedan ako je osjetljivost na promjene kreditnih prinosa imovine društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u određenoj valuti niža od osjetljivosti tehničkih pričuva tog društva u toj valuti na promjene kamatnih stopa.

RSC_{cu} se izračunava kao razlika između prinosa iz stavka 2. i dijela tog prinosa koji se može pripisati realnoj procjeni očekivanih gubitaka ili neočekivanog kreditnog ili drugog rizika imovine.

Dio prinosa koji se može pripisati realnoj procjeni očekivanih gubitaka, neočekivanih kreditnih ili bilo kojih drugih rizika izračunava se kao postotak prinosa. Taj se postotak smanjuje kako se prinosi povećavaju i razlikuje najmanje sljedeća tri slučaja:

(a) prinosi ne premašuju njihov dugoročni prosjek;

(b) prinosi premašuju njihov dugoročni prosjek, ali ne premašuju njihov dvostruki dugoročni prosjek;

(c) prinosi premašuju njihov dvostruki dugoročni prosjek.

Ispravak za rizik nikada ne premašuje odgovarajući postotak dugoročnih prosječnih prinosa.

Odstupajući od prvog podstavka, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje sa sjedištem u državi članici čija je valuta vezana uz euro koja ispunjava detaljne kriterije za prilagodbe za valute vezane uz euro radi olakšavanja izračuna podmodula valutnog rizika, kako je utvrđeno u skladu s člankom 111. stavkom 1. točkom (p), pri izračunu prilagodbe zbog volatilnosti nerizičnih kamatnih stopa za vezanu valutu i prilagodbe zbog volatilnosti nerizičnih kamatnih stopa za euro dopušteno je izračunati jedinstveni $CSSR_{cu}$ za lokalnu valutu i za euro, uzimajući u obzir zajedno imovinu i obveze denominirane u eurima i u njihovoj lokalnoj valuti.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1.c, prilagodba zbog volatilnosti za euro povećava se za prilagodbu zbog makroekonomske volatilnosti. Vrijednost prilagodbe zbog makroekonomske volatilnosti izračunava se na sljedeći način:

$$VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

pri čemu:

(a) $VA_{Euro,macro}$ je prilagodba zbog makroekonomske volatilnosti za državu ***co***;

(b) $CSSR_{Euro}$ je omjer osjetljivosti kreditnih prinosa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za euro;

(c) RCS_{co} je prinos ispravljen za rizik za državu ***co***;

(d) RCS_{Euro} je prinos ispravljen za rizik za euro;

(e) ω_{co} je faktor prilagodbe za državu ***co***.

$CSSR_{Euro}$ se izračunava kao omjer osjetljivosti kreditnih prinosa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za euro u skladu sa stavkom 3.

RCS_{co} se izračunava isto kao prinos ispravljen za rizik za euro iz stavka 3., ali na temelju referentnog portfelja koji predstavlja imovinu u koju ulažu društva za osiguranje i društva za reosiguranje kako bi pokrila najbolju procjenu obveza osiguranja i obveza reosiguranja proizvoda koji se prodaju na tržištu osiguranja te države i denominiranih u eurima.

RCS_{Euro} se izračunava kao prinos ispravljen za rizik za euro u skladu sa stavkom 3.

Faktor prilagodbe za državu iz prvog podstavka točke (e) izračunava se na sljedeći način:

$$\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0.6\,\%)/0.3\,\%); 1); 0)$$

pri čemu je RCS_{co}^{*} prinos ispravljen za rizik za državu co kako je navedeno u prvom podstavku točki (c), pomnožen s postotkom ulaganja u dužničke instrumente u odnosu na ukupnu imovinu koju drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u državi ***co***.

4.a Za izračun prinosa na kojem se temelji prilagodba zbog volatilnosti, za svaku valutu i svaku državu, prinos iz stavaka 2. i 4. jest zbroj ponderirane vrijednosti prosječne valutne marže na državne obveznice i prosječne valutne marže na obveznice koje nisu državne obveznice, krediti i sekuritizacije. Za potrebe tog izračuna odgovarajući ponderi jesu omjer vrijednosti državnih obveznica uključenih u referentni portfelj imovine za tu valutu ili zemlju i vrijednosti sve imovine uključene u taj referentni portfelj te omjer vrijednosti obveznica osim državnih obveznica, kredita i sekuritizacija uključenih u referentni portfelj imovine za tu valutu ili zemlju i vrijednosti sve imovine uključene u taj referentni portfelj.”;

42. članak 77.e mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. umeću se sljedeće točke:

„(aa) za potrebe objavljivanja na temelju članka 51. stavka 8., relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa bez uravnotežene prilagodbe ili prilagodbe zbog volatilnosti i utvrđenu bez primjene mehanizma postupnog uvođenja za ekstrapolaciju kako je utvrđeno u članku 77.a stavku 2.;

(ab) skup scenarija koji će se upotrebljavati za razborito deterministično vrednovanje najbolje procjene obveza životnog osiguranja na temelju članka 77. stavka 8.;”;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za svaku relevantnu valutu i nacionalno tržište osiguranja prinos ispravljen za rizik kako je navedeno u članku 77.d stavku 3. odnosno stavku 4.;”;

iii. dodaje se sljedeća točka:

„(d) za svaku relevantnu državu članicu, postotak ulaganja u dužničke instrumente u odnosu na ukupnu imovinu koju drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u državi kako je navedeno u članku 77.d stavku 4.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Za svaku relevantnu valutu i svako dospijeće ako su tržišta relevantnih financijskih instrumenata ili obveznica tog dospijeća duboka, likvidna i transparentna, EIOPA utvrđuje i objavljuje, najmanje jednom godišnje, postotak obveznica s tim ili duljim dospijećem među svim obveznicama denominiranima u toj valuti kako je navedeno u članku 77.a stavku 1.”;

(c) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za izračun tehničke pričuve i osnovnih vlastitih sredstava, Komisija može donijeti provedbene akte kojima se za svaku relevantnu valutu utvrđuju tehničke informacije iz stavka 1. ovog članka te prva točka izglađivanja u skladu s člankom 77.a stavkom 1. Ti provedbeni akti mogu se koristiti informacijama koje objavljuje EIOPA u skladu sa stavkom 1. ovog članka.”;

(d) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U odnosu na valute za koje prinos ispravljen za rizik iz stavka 1. točke (c) nije utvrđen u provedbenim aktima iz stavka 2. na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa ne primjenjuje se prilagodba zbog volatilnosti za izračun najbolje procjene. U odnosu na države članice čija je valuta euro i za koje prinos ispravljen za rizik iz stavka 1. točke (c) i postotak iz stavka 1. točke (d) nisu utvrđeni u provedbenim aktima iz stavka 2., prilagodba zbog makroekonomske volatilnosti ne dodaje se prilagodbi zbog volatilnosti.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Za potrebe stavka 2. ovog članka, prva točka izglađivanja za valutu utvrđena u provedbenom aktu ne mijenja se, osim ako procjena postotaka obveznica s dospijećem većim ili jednakim danom dospijeću među svim obveznicama denominiranima u toj valuti upućuje na drukčiju prvu točku izglađivanja u skladu s člankom 77.a stavkom 1. i postotkom utvrđenim u delegiranim aktima iz članka 86. stavka 1. točke (b) podtočke iii. tijekom najmanje dvije uzastopne godine.”;

43. članak 86. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. umeće se sljedeća točka:

„(aa) razborito deterministično vrednovanje iz članka 77. stavka 8., kao i uvjeti pod kojima se to vrednovanje može koristiti za vrednovanje najbolje procjene tehničkih pričuva s opcijama i jamstvima;”;

ii. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) metodologije, načela i tehnike za određivanje relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa koja se upotrebljava za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2., a posebno:

i. formula za ekstrapolaciju iz članka 77.a stavka 1., uključujući parametre koji određuju brzinu konvergencije ekstrapolacije;

ii. metoda za utvrđivanje dubine, likvidnosti i transparentnosti tržišta za financijske instrumente iz članka 77.a stavka 1.;

iii. postoci povezani s valutom ispod kojih se udio obveznica s dospijećima duljima od ili jednakima danom dospijeću među svim obveznicama smatra niskim za potrebe članka 77.a stavka 1.;";

iv. mehanizam postupnog uvođenja iz članka 77.a stavka 2.;";

iii. točka (i) zamjenjuje se sljedećim:

„(i) metode i pretpostavke za izračun prilagodbe zbog volatilnosti iz članka 77.d, uključujući sljedeće:

i. formulu za izračun omjera osjetljivosti kreditnih prinosa iz članka 77.d stavaka 3. i 4.;

ii. za svaku relevantnu kategoriju imovine, postotak prinosa koji predstavlja dio prinosa koji se može pripisati realnoj procjeni očekivanih gubitaka, neočekivanih kreditnih rizika ili bilo kojih drugih rizika kako je navedeno u članku 77.d stavku 3.; taj se postotak smanjuje kako se prinosi povećavaju, uzimajući u obzir najmanje sljedeća tri slučaja:

1. prinosi ne premašuju njihov dugoročni prosjek;

2. prinosi premašuju njihov dugoročni prosjek, ali ne premašuju njihov dvostruki dugoročni prosjek;

3. prinosi premašuju njihov dvostruki dugoročni prosjek.

Ispravak za rizik nikada ne premašuje odgovarajući postotak dugoročnih prosječnih prinosa.";

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Komisija može dopuniti ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju kriteriji za prihvatljivu imovinu koja se može uključiti u portfelj imovine iz članka 77.b stavka 1. točke (a).

1.b Ako se u periodičnom preispitivanju stope troška kapitala iz članka 77. stavka 5. zaključi da pretpostavljena vrijednost više nije primjerena, Komisija može donijeti delegirani akt o izmjeni pretpostavljene vrijednosti stope troška kapitala iz članka 77. stavka 6. Komisija može utvrditi pretpostavljenu vrijednost stope troška kapitala samo na razini koja nije niža od 4 % ni viša od 5 %.";

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene članka 77. stavka 8., EIOPA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje metodologija za utvrđivanje skupa scenarija koji će se upotrebljavati za razborito deterministično vrednovanje najbolje procjene obveza životnog osiguranja iz tog stavka. EIOPA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.";

44. u članku 92. stavci 1.a i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1.a Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se određuje postupanje sa sudjelovanjima, u smislu članka 212. stavka 2. trećeg podstavka, u financijskim i kreditnim institucijama s obzirom na određivanje vlastitih sredstava, uključujući pristupe odbicima od osnovnih vlastitih sredstava društva za osiguranje ili društva za reosiguranje značajnih sudjelovanja u kreditnim i financijskim institucijama.

Neovisno o odbicima sudjelovanja od vlastitih sredstava prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala kako je određeno u delegiranom aktu donesenom na temelju prvog podstavka ovog stavka, za potrebe određivanja osnovnih vlastitih sredstava kako je navedeno u članku 88., nadzorna tijela mogu dopustiti društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje da ne odbije vrijednost svojeg sudjelovanja u kreditnoj ili financijskoj instituciji, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nalazi se u jednoj od sljedećih okolnosti:

i. kreditna ili financijska institucija i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje pripadaju istoj grupi, kako je definirano u članku 212., na koju se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c), a povezana kreditna ili financijska institucija ne podliježe odbitku iz članka 228. stavka 5.; ili

ii. nadzorna tijela zahtijevaju ili dopuštaju društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje da primjenjuju tehničke metode izračuna u skladu s dijelom II. Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ, a kreditna ili financijska institucija uključena je u isti dopunski nadzor u skladu s tom direktivom kao i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje;

(b) nadzorna tijela zadovoljna su u pogledu razine integriranog upravljanja, upravljanja rizicima i unutarnje kontrole društava u opsegu nadzora grupe iz točke (a) podtočke i. ili u opsegu dopunskog nadzora iz točke (a) podtočke ii.;

(c) sudjelovanje u kreditnoj ili financijskoj instituciji vlasničko je ulaganje strateške prirode kako je navedeno u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 111. stavka 1. točke (m).

2. Sudjelovanja u financijskim i kreditnim institucijama kako je navedeno u stavku 1.a obuhvaćaju:

(a) sudjelovanja koja društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju:

i. u kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. odnosno točke 26. Uredbe (EU) br. 575/2013,

ii. u investicijskim društvima u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Direktive 2014/65/EU;

(b) instrumente dodatnog osnovnog kapitala iz članka 52. Uredbe (EU) br. 575/2013 i instrumente dopunskog kapitala iz članka 63. te uredbe te instrumente dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća (*), koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje drže u odnosu na subjekte iz točke (a) ovog stavka u kojima sudjeluju.

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1.).";

45. u članku 95. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„U tu svrhu, društva za osiguranje i društva za reosiguranje pozivaju se, ako je primjenjivo, na popis stavki vlastitih sredstava iz članka 97. stavka 1.";

46. u članku 96. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje članak 95. i članak 97. stavak 1., za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeća razvrstavanja:

1. višak sredstava obuhvaćen člankom 91. stavkom 2. razvrstava se u kategoriju 1;

2. akreditivi i jamstva koja neovisni povjerenik čuva za vjerovnike društva za osiguranje, a koje su dale kreditne institucije koje imaju odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2013/36/EU razvrstavaju se u kategoriju 2;

3. sva buduća potraživanja koja brodovlasnička udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima, koja osiguravaju samo rizike navedene u vrstama osiguranja 6, 12 i 17 u dijelu A Priloga I., imaju u odnosu na svoje članove putem poziva da se plate dodatni doprinosi tijekom sljedećih 12 mjeseci razvrstavaju se u kategoriju 2.";

47. u članku 105. dodaje se sljedeći stavak:

„7. Komisija je ovlaštena za donošenje, u skladu s člankom 301.a, delegiranih akata kojima se dopunjuje ova Direktiva kako bi se rizik koji predstavlja kriptoimovina odrazio u modulu tržišnog rizika iz stavka 5. ovog članka i u modulu rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane iz stavka 6. ovog članka.";

48. umeće se sljedeći članak:

„Članak 105.a

Dugoročna vlasnička ulaganja

1. Odstupajući od članka 101. stavka 3. i kao dio podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira iz članka 105. stavka 5. drugog podstavka točke (b), države članice dopuštaju društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja ispunjavaju uvjete utvrđene u drugom podstavku ovog stavka, da na određeni podskup vlasničkih ulaganja koja se drže s dugoročnom perspektivom primjenjuju kapitalni zahtjev u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

Za potrebe prvog podstavka podskup vlasničkih ulaganja može se tretirati kao dugoročna vlasnička ulaganja ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje dokaže nadzornom tijelu da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) podskup vlasničkih ulaganja jasno je utvrđen i njime se upravlja odvojeno od ostalih djelatnosti društva;

(b) politika upravljanja dugoročnim ulaganjima uspostavlja se za svaki dugoročni portfelj vlasničkih ulaganja i odražava obvezu društva da drži ukupnu izloženost vlasničkom kapitalu u podskupu vlasničkih ulaganja u razdoblju koje u prosjeku premašuje pet godina. Upravni, upravljački ili nadzorni organ društva izričito potvrđuje politike upravljanja ulaganjima i te se politike često preispituju u odnosu na stvarno upravljanje portfeljima te se o njima izvješćuje u vlastitoj procjeni rizika i solventnosti društva iz članka 45.;

(c) podskup vlasničkih ulaganja sastoji se samo od vlasničkih vrijednosnih papira koji su uvršteni u zemljama koje su članice EGP-a ili Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) ili od neuvrštenih vlasničkih vrijednosnih papira društava koja imaju sjedište u zemljama članicama EGP-a ili OECD-a;

(d) kontinuirano i pod stresnim uvjetima društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u stanju je izbjeći prisilnu prodaju vlasničkih ulaganja unutar podskupa tijekom pet godina;

(e) politika upravljanja rizicima, politika upravljanja imovinom i obvezama i politika ulaganja društva za osiguranje ili društva za reosiguranje odražavaju namjeru društva da podskup vlasničkih ulaganja drži u razdoblju koje je usklađeno sa zahtjevom utvrđenim u točki (b) i sposobnost društva da ispuni zahtjev utvrđen u točki (d);

(f) podskup vlasničkih ulaganja primjereno je diversificiran tako da se izbjegne prekomjerno oslanjanje na određenog izdavatelja ili grupu društava i prekomjerna akumulacija rizika u portfelju dugoročnih vlasničkih ulaganja u cjelini s istim profilom rizičnosti;

(g) podskup vlasničkih ulaganja ne uključuje udjele.

2. Ako se vlasnički vrijednosni papiri drže u europskim fondovima za dugoročna ulaganja ili u okviru određenih vrsta subjekata za zajednička ulaganja, uključujući alternativne investicijske fondove, za koje je u delegiranim aktima donesenima na temelju ove Direktive utvrđeno da imaju niži profil rizičnosti, uvjeti utvrđeni u stavku 1. mogu se procijeniti na razini fondova, a ne na razini temeljne imovine koja se drži u tim fondovima.

3. Društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja podskup vlasničkih ulaganja tretiraju kao dugoročna vlasnička ulaganja u skladu sa stavkom 1. ne smiju početi ponovno primjenjivati pristup koji ne uključuje dugoročna vlasnička ulaganja.

Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje podskup vlasničkih ulaganja tretira kao dugoročna vlasnička ulaganja više ne ispunjava uvjete iz stavka 1., o tome odmah obavješćuje nadzorno tijelo i poduzima potrebne mjere za ponovnu uspostavu usklađenosti.

U roku od mjesec dana od datuma kada je prvi put ustanovljena neusklađenost s uvjetima utvrđenima u stavku 1., društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje nadzornom tijelu dostavlja potrebne informacije i djelovanja koja društvo treba poduzeti kako bi se u roku od šest mjeseci od datuma kada je prvi put ustanovljena neusklađenost ponovno uspostavila usklađenost s tim uvjetima.

Ako društvo ne može ponovno uspostaviti usklađenost u roku od šest mjeseci od datuma kada je prvi put ustanovljena neusklađenost, prestaje svako vlasničko ulaganje razvrstavati kao dugoročno vlasničko ulaganje u skladu s ovim člankom tijekom razdoblja od dvije i pol godine ili dok se ponovno ne uspostavi usklađenost s uvjetima utvrđenima u stavku 1., ovisno o tome koje je razdoblje dulje.

4. Kapitalni zahtjev za dugoročna vlasnička ulaganja jednak je gubitku osnovnih vlastitih sredstava koji bi nastao zbog trenutačnog smanjenja od 22 % vrijednosti ulaganja koja se tretiraju kao dugoročna vlasnička ulaganja.

5. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a radi dopune ove Direktive tako što se pobliže određuju:

(a) uvjeti iz stavka 1. drugog podstavka ovog članka;

(b) vrste subjekata za zajednička ulaganja iz stavka 2. ovog članka;

(c) informacije koje treba uključiti u izvješće o solventnosti i financijskom stanju iz članka 51. stavka 1. te u redovito izvješće o nadzoru iz članka 35. stavka 5.a.";

49. u članku 106. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Simetrična prilagodba standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire koji pokriva rizik koji proizlazi iz promjena u razini cijena vlasničkih vrijednosnih papira ne smije dovesti do toga da kapitalni zahtjev za vlasničke vrijednosne papire koji se primjenjuje bude više od 13 postotnih bodova manji ili veći od standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire.";

50. članak 109. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 109.

Pojednostavljenja standardne formule

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu upotrebljavati pojednostavljeni izračun za specifični modul rizika ili podmodul rizika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) priroda, opseg i složenost rizika s kojima se suočavaju opravdavaju primjenu pojednostavljenog izračuna;

(b) bilo bi nerazmjerno zahtijevati da društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje upotrebljava standardizirani izračun;

(c) pogreška u usporedbi sa standardiziranim izračunom ne dovodi do značajnog pogrešnog prikazivanja potrebnog solventnog kapitala, osim u slučajevima kada pojednostavljeni izračun dovodi do potrebnog solventnog kapitala koji premašuje potrebni solventni kapital koji proizlazi iz standardiziranog izračuna.

Neovisno o prvom podstavku, mala i nesložena društva mogu upotrebljavati pojednostavljeni izračun za određeni modul rizika ili podmodul rizika ako mogu dokazati nadzornom tijelu i najmanje svakih pet godina da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) svaki pojedini modul rizika ili podmodul rizika za koji se namjerava upotrijebiti pojednostavljeni izračun predstavlja, bez primjene pojednostavljenja, manje od 2 % osnovnog potrebnog solventnog kapitala;

(b) zbroj svih modula rizika ili podmodula rizika za koje se namjerava upotrijebiti pojednostavljeni izračun predstavlja, bez primjene pojednostavljenja, manje od 10 % osnovnog potrebnog solventnog kapitala.

Za potrebe ovog stavka pojednostavljeni izračuni kalibriraju se u skladu s člankom 101. stavkom 3.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka i članak 102. stavak 1., ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje izračuna potrebni solventni kapital, a modul rizika ili podmodul rizika ne predstavlja udio veći od 5 % osnovnog potrebnog solventnog kapitala iz članka 103. točke (a), društvo može upotrijebiti pojednostavljeni izračun za taj modul rizika ili podmodul rizika tijekom razdoblja od najviše tri godine nakon izračuna potrebnog solventnog kapitala.

3. Za potrebe stavka 2., zbroj udjela u odnosu na osnovni potrebni solventni kapital svakog modula rizika ili podmodula rizika u kojem se primjenjuju pojednostavljeni izračuni na temelju tog stavka ne premašuje 10 %.

Udio modula rizika ili podmodula rizika u odnosu na osnovni potrebni solventni kapital iz prvog podstavka ovog stavka taj je udio izračunan posljednji put kada je modul rizika ili podmodul rizika izračunan bez pojednostavljenog izračuna u skladu sa stavkom 2.”;

51. članak 111. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točke (l) i (m) zamjenjuju se sljedećim:

„(l) pojednostavljeni izračuni predviđeni za specifične module rizika i podmodule rizika iz članka 109. stavka 1. i za module neznačajnih rizika i podmodule neznačajnih rizika iz članka 109. stavka 2., kao i kriteriji koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, moraju ispuniti kako bi imala pravo koristiti pojednostavljenja, kako je navedeno u članku 109. stavku 1.;

(m) pristup koji se upotrebljava s obzirom na kvalificirane udjele u smislu članka 13. točke 21. pri izračunu potrebnog solventnog kapitala, posebno pri izračunu podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira iz članka 105. stavka 5., uzimajući u obzir vjerojatno smanjenje volatilnosti vrijednosti tih kvalificiranih udjela koje proizlazi iz strateške prirode tih ulaganja i utjecaja koji društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ima na te subjekte u koje se ulaže;”;

ii. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za potrebe prvog podstavka točke (c) ovog stavka metode, pretpostavke i standardni parametri za podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. drugog podstavka točke (a) odražavaju rizik od daljnjeg smanjenja kamatnih stopa čak i ako su niske ili negativne, a izračun podmodula kamatnog rizika u skladu je s ekstrapolacijom kamatnih stopa u skladu s člankom 77.a. Neovisno o prvoj rečenici ovog podstavka, za izračun podmodula kamatnog rizika ne zahtijeva se uzeti u obzir rizik pada kamatnih stopa na razine ispod negativne donje granice ako je negativna donja granica određena tako da je vjerojatnost da kamatne stope u relevantnim valutama i prema dospijećima ne budu u svakom trenutku iznad negativne donje granice dovoljno mala.

Za potrebe prvog podstavka točke (h) ovog stavka, metode i prilagodbe koje se upotrebljavaju kako bi se odrazio smanjeni opseg diversifikacije rizika društava za osiguranje i društava za reosiguranje u vezi s namjenskim fondovima ne primjenjuju se na portfelje imovine koji nisu namjenski fondovi i koji su dodijeljeni za pokriće odgovarajuće najbolje procjene obveza osiguranja ili obveza reosiguranja kako je navedeno u članku 77.b stavku 1. točki (a).”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ako Komisija na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (c) ovog članka donese delegirane akte kojima se dopunjuje ova Direktiva određivanjem metoda, pretpostavki i standardnih parametara koji će se upotrebljavati za izračun podmodula kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. drugog podstavka točke (a) s ciljem poboljšanja

osjetljivosti kapitalnih zahtjeva u skladu s kretanjima kamatnih stopa, izmjene podmodula kamatnog rizika mogu se postupno uvoditi tijekom prijelaznog razdoblja od najviše pet godina. Takvo je postupno uvođenje obvezno i primjenjuje se na sva društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. EIOPA do 29. siječnja 2030. i svakih pet godina nakon toga provodi procjenu primjerenosti metoda, pretpostavki i standardnih parametara koji se upotrebljavaju za izračun potrebnog solventnog kapitala na temelju standardne formule. Njome se osobito uzimaju u obzir uspješnost svih vrsta imovine i financijskih instrumenata, ponašanje ulagatelja u pogledu tih vrsta imovine i financijskih instrumenata te promjene u utvrđivanju međunarodnih standarda u financijskim uslugama. Preispitivanje određenih rizika i određenih vrsta imovine može imati pravo prvenstva. Na temelju procjene EIOPA-e Komisija, prema potrebi, predstavlja prijedloge za izmjenu ove Direktive ili delegiranih ili provedbenih akata donesenih na temelju ove Direktive.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja primjenjuju postupno uvođenje iz stavka 2.a ovog članka u dijelu svojeg izvješća o svojem financijskom stanju i solventnosti koji se sastoji od informacija namijenjenih stručnjacima za tržište iz članka 51. stavka 1.b javno objavljuju:

i. činjenicu da primjenjuju postupno uvođenje iz stavka 2.a ovog članka; i

ii. kvantifikaciju učinka neprimjenjivanja postupnog uvođenja iz stavka 2.a ovog članka na svoj financijski položaj.”;

52. u članku 112. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Nakon što od nadzornih tijela dobiju odobrenje za uporabu unutarnjeg modela, društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima svake dvije godine dostavljaju procjenu potrebnog solventnog kapitala koji je određen u skladu sa standardnom formulom, kako je navedeno u pododjeljku 2. Nadzorna tijela mogu od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje zahtijevati češće izvješćivanje putem odluke u kojoj se navode razlozi za to.”;

53. u članku 122. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Države članice mogu dopustiti društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da uzmu u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti izračunanu u skladu s člankom 77.d u njihovu unutarnjem modelu, samo pod sljedećim uvjetima:

(a) metodom kojom se uzima u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti za određenu valutu ne uzima se u obzir prilagodba prinosa ispravljenog za rizik specifična za određeno društvo na temelju članka 77.d stavka 1.c ni, u slučaju eura, moguće povećanje prilagodbe zbog volatilnosti primjenom prilagodbe zbog makroekonomske volatilnosti na temelju članka 77.d stavka 4.;

(b) potrebni solventni kapital nije niži od bilo čega od sljedećeg:

i. nominalnog potrebnog solventnog kapitala izračunanog kao potrebni solventni kapital, osim što se učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti uzima u obzir u skladu s metodologijom koju EIOPA upotrebljava za potrebe objave tehničkih informacija u skladu s člankom 77.e stavkom 1. točkom (c);

ii. nominalnog potrebnog solventnog kapitala izračunanog u skladu s podtočkom i. ove točke, osim što se reprezentativni portfelj za valutu iz članka 77.d stavka 2. drugog podstavka određuje na temelju imovine u koju ulaže društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje umjesto imovine svih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja denominiranima u toj valuti.

Za potrebe prvog podstavka točke (b), utvrđivanje reprezentativnog portfelja za određenu valutu temelji se na imovini društva denominiranoj u toj valuti i upotrebljava se za pokriće najbolje procjene obveza osiguranja i obveza reosiguranja denominiranih u toj valuti.”;

54. članak 132. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. drugom podstavku riječi „Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „Direktive 2009/65/EZ”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„5. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir moguća makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima kada odlučuju o svojoj investicijskoj strategiji.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje pri odlučivanju o svojoj strategiji ulaganja uzimaju u obzir i učinak rizika održivosti na svoja ulaganja i potencijalni dugoročni učinak svojih odluka o ulaganjima na čimbenike održivosti.

6. Na zahtjev nadzornog tijela društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir makrobonitetna pitanja kada odlučuju o svojoj investicijskoj strategiji i procjenjuju u kojoj mjeri njihova investicijska strategija može utjecati na makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima koja bi se mogla pretvoriti u izvore sistemskog rizika te uključuju ta razmatranja u svoje odluke o ulaganju.

7. Za potrebe stavaka 5. i 6. ovog članka, makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima te makrobonitetna pitanja imaju isto značenje kao u članku 45.

8. Pri odlučivanju o podnošenju zahtjeva iz stavka 6. ovog članka društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje koje je društvo kći uključeno u opseg nadzora grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b), nadzorno tijelo razmatra provodi li procjenu iz stavka 6. ovog članka na razini grupe sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji te obuhvaća li ona posebnosti tog društva kćeri.”;

55. u članku 133. stavku 3. riječi „Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „Direktive 2009/65/EZ”;

56. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 136.a*

Pogoršanje stanja solventnosti

1. Nakon obavijesti na temelju članka 136. ili nakon utvrđivanja pogoršanja financijskog stanja na temelju članka 36. stavka 3., ako se stanje solventnosti društva pogoršalo, nadzorna tijela ovlaštena su poduzeti potrebne mjere za ispravljanje tog pogoršanja.

2. Mjere iz stavka 1. moraju biti razmjerne riziku i značaju pogoršanja stanja. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast za poduzimanje najmanje sljedećih mjera:

(a) zahtijevanje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa društva da ažurira preventivni plan oporavka izrađen u skladu s člankom 5. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća (*) ako su okolnosti različite od pretpostavki utvrđenih u planu;

(b) zahtijevanje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa društva da poduzme mjere utvrđene u preventivnom planu oporavka sastavljenom u skladu s člankom 5. Direktive (EU) 2025/1; ako je plan ažuriran u skladu s točkom (a) ovog stavka, mjere koje se poduzimaju uključuju ažurirane mjere;

(c) zahtijevanje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa društva koje nema uspostavljen preventivni plan oporavka kako je navedeno u članku 5. Direktive (EU) 2025/1 da utvrdi uzroke neusklađenosti ili vjerojatne neusklađenosti s regulatornim zahtjevima i da utvrdi prikladne mjere i vremenski okvir za provedbu tih regulatornih zahtjeva;

(d) zahtijevanje od upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa društva da suspendira ili ograniči varijabilne primitke i bonuse, raspodjele po instrumentima vlastitih sredstava ili otplati ili otkupi stavke vlastitih sredstava.

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).”;

57. u članku 138. stavak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju iznimnih nepovoljnih situacija koje pogađaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja predstavljaju znatan udio tržišta ili pogođenih vrsta osiguranja, prema izjavi EIOPA-e, nadzorna tijela mogu za pogođena društva produljiti razdoblje iz stavka 3. drugog podstavka za najviše sedam godina, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike, uključujući prosječno trajanje tehničkih pričuva.";

(b) u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje ovlasti EIOPA-e prema članku 18. Uredbe (EU) br. 1094/2010, a za potrebe ovog stavka, na zahtjev dotičnog nadzornog tijela i, prema potrebi, nakon savjetovanja s ESRB-om, EIOPA daje izjavu o postojanju iznimnih nepovoljnih situacija.";

58. članak 139. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 139.*

Neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje odmah obavješćuju nadzorno tijelo kad utvrde da više nisu usklađena s potrebnim minimalnim kapitalom ili kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, zahtjev za obavješćivanje nadzornog tijela primjenjuje se neovisno o tome je li društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje primijetilo neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od te neusklađenosti tijekom izračuna minimalnog potrebnog kapitala u skladu s člankom 129. stavkom 4. ili tijekom izračuna minimalnog potrebnog kapitala između dvaju datuma kad se nadzorno tijelo izvješćuje o takvom izračunu u skladu s člankom 129. stavkom 4.

2. U roku od mjesec dana od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili od dana kad je utvrđen rizik od te neusklađenosti, predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje dostavlja na odobrenje nadzornom tijelu realan kratkoročni financijski plan kako bi u roku od tri mjeseca od tog utvrđivanja prihvatljiva osnovna vlastita sredstva vratilo barem na razinu minimalnog potrebnog kapitala ili smanjilo svoj profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom.

3. Ako se postupak likvidacije ne pokrene u roku od dva mjeseca od primitka informacija iz stavka 1., nadzorno tijelo matične države članice razmatra ograničavanje ili zabranu slobodnog raspolaganja imovinom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. O tome obavješćuje nadzorna tijela država članica domaćina. Na zahtjev nadzornog tijela matične države članice ta tijela poduzimaju iste mjere. Nadzorno tijelo matične države članice određuje koja će imovina biti obuhvaćena tim mjerama.

4. EIOPA može izraditi smjernice za mjere koje bi nadzorna tijela trebala poduzeti kada utvrde neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od neusklađenosti iz stavka 1.";

59. članak 141. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 141.*

Nadzorne ovlasti u slučaju pogoršanja financijskog stanja

1. Ako nadzorna tijela smatraju da je bilo koja od mjera iz članaka 136.a, 138. i 139. nedjelotvorna ili nedostatna za rješavanje pogoršanja stanja solventnosti društva, nadzorna tijela ovlaštena su poduzeti sve mjere potrebne za zaštitu interesa ugovaratelja osiguranja u slučaju ugovorâ o osiguranju ili obveza koje proizlaze iz ugovorâ o reosiguranju.

2. Te mjere moraju biti razmjerne i stoga odražavati razinu i trajanje pogoršanja stanja solventnosti dotičnog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.";

60. u članku 144. dodaje se sljedeći stavak:

„4. U slučaju oduzimanja odobrenja za rad države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje i dalje podliježu općim pravilima i ciljevima nadzora osiguranja iz glave I. poglavlja III. barem do pokretanja postupka likvidacije.";

61. u glavi I. umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE VII.A

Makrobonitetni alati

Članak 144.a

Upravljanje rizikom likvidnosti

1. Države članice osiguravaju da se upravljanjem rizikom likvidnosti iz članka 44. stavka 2. drugog podstavka točke (d) društava za osiguranje i društava za reosiguranje osigura održavanje odgovarajuće likvidnosti za podmirenje njihovih financijskih obveza prema ugovarateljima osiguranja i drugim ugovornim stranama po dospijeću, čak i u stresnim uvjetima.

2. Za potrebe stavka 1. države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje izrade i ažuriraju plan upravljanja rizikom likvidnosti koji obuhvaća analizu likvidnosti tijekom kratkoročnog razdoblja i kojim se predviđaju ulazni i izlazni novčani tokovi u odnosu na njihovu imovinu i obveze. Na zahtjev nadzornih tijela, društva za osiguranje i društva za reosiguranje proširuju plan upravljanja rizikom likvidnosti kako bi se obuhvatila i analiza likvidnosti tijekom srednjoročnog i dugoročnog razdoblja. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje razviju i ažuriraju skup pokazatelja rizika likvidnosti radi utvrđivanja, praćenja i rješavanja potencijalnih likvidnosnih poteškoća.

3. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje podnesu nadzornim tijelima plan upravljanja rizikom likvidnosti u okviru informacija iz članka 35. stavka 1.

4. Države članice osiguravaju da mala i nesložena društva i društva koja su dobila prethodno odobrenje nadzornog tijela na temelju članka 29.d nisu obvezna izraditi plan upravljanja rizikom likvidnosti kako je navedeno u stavku 2. ovog članka.

5. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje, ako primjenjuju uravnoteženu prilagodbu iz članka 77.b ili prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d, mogu kombinirati plan upravljanja rizikom likvidnosti iz stavka 2. ovog članka s planom koji se zahtijeva u skladu s člankom 44. stavkom 2. četvrtim podstavkom.

Članak 144.b

Nadzorne ovlasti za uklanjanje slabosti likvidnosti u iznimnim okolnostima

1. U okviru redovnog postupka nadzornog pregleda nadzorna tijela prate poziciju likvidnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Ako utvrde značajne rizike likvidnosti, o tome obavješćuju dotično društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje objašnjava kako namjerava rješavati te rizike likvidnosti.

2. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju potrebne ovlasti da od društava zahtijevaju jačanje njihove pozicije likvidnosti kada se utvrde značajni rizici ili nedostaci likvidnosti. Takve se ovlasti primjenjuju ako postoje dostatni dokazi o postojanju značajnog rizika likvidnosti i nedostatku učinkovitih korektivnih mjera koje poduzima društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje.

Nadzorno tijelo preispituje mjere koje je poduzelo na temelju ovog stavka najmanje svakih šest mjeseci te ih uklanja kada društvo poduzme učinkovite korektivne mjere.

Ako je to relevantno, nadzorno tijelo dijeli dokaze o slabostima u smislu rizika likvidnosti s EIOPA-om.

3. Države članice osiguravaju da, u odnosu na pojedinačna društva koja se suočavaju sa značajnim rizicima likvidnosti koji mogu uzrokovati neposrednu prijetnju zaštiti ugovaratelja osiguranja ili stabilnosti financijskog sustava, nadzorna tijela imaju ovlasti za privremeno:

(a) ograničavanje ili suspendiranje raspodjele dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima;

(b) ograničavanje ili suspendiranje drugih plaćanja dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima;

(c) ograničavanje ili suspendiranje otkupa dionica i otplate ili otkupa stavki vlastitih sredstava;

(d) ograničavanje ili suspendiranje bonusa ili drugih varijabilnih primitaka;

(e) suspendiranje prava otkupa ugovaratelja životnog osiguranja (‚prava otkupa').

Ovlast za suspenziju prava otkupa izvršava se samo u iznimnim okolnostima koje utječu na društvo, kao krajnja mjera i ako je to u zajedničkom interesu ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja društva. Prije izvršavanja te ovlasti nadzorno tijelo uzima u obzir moguće neželjene učinke na financijska tržišta i na prava ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja društva, među ostalim u prekograničnom kontekstu. Nadzorna tijela objavljuju razloge za primjenu te ovlasti.

Primjena svake mjere iz prvog podstavka traje najviše tri mjeseca. Države članice osiguravaju da se mjera može obnoviti ako su još uvijek prisutni razlozi kojima je opravdana i da se više ne primjenjuje kada ti razlozi više nisu prisutni.

Ne dovodeći u pitanje članak 144.c stavak 6., države članice osiguravaju da, dok nadzorna tijela ne ukinu suspenziju prava otkupa, dotična društva za osiguranje i društva za reosiguranje:

(a) ne izvršavaju nikakve raspodjele ili druga plaćanja dioničarima ili drugim podređenim vjerovnicima;

(b) ne provode otkup dionica ili otplatu ili otkup bilo koje stavke vlastitih sredstava; ili

(c) ne isplaćuju bonuse ili druge varijabilne primitke članovima upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa, nositeljima ključnih funkcija ili višem rukovodstvu.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju potrebne ovlasti za izvršenje zahtjevâ iz četvrtog podstavka.

Države članice osiguravaju da su tijela s makrobonitetnim ovlastima, ako se razlikuju od nadzornih tijela, propisno i pravodobno obaviještena o namjeri nadzornog tijela da iskoristi ovlasti iz ovog stavka te da su uključena u procjenu mogućih neželjenih učinaka iz drugog podstavka.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela obavješćuju EIOPA-u i ESRB kad god se izvršavaju ovlasti iz ovog stavka za rješavanje rizika za stabilnost financijskog sustava.

4. Pri izvršavanju ovlasti iz stavka 3. ovog članka nadzorna tijela propisno uzimaju u obzir kriterije proporcionalnosti iz članka 29. stavka 3.

Ako, nakon savjetovanja s ESRB-om, smatra da je izvršavanje ovlasti iz stavka 3. od strane nadležnog tijela prekomjerno, EIOPA izdaje mišljenje dotičnom nadzornom tijelu prema kojem bi odluku tog nadzornog tijela trebalo preispitati. To se mišljenje ne objavljuje.

5. Pri izvršavanju ovlasti iz stavka 3. ovog članka nadzorna tijela uzimaju u obzir dokaze koji proizlaze iz postupka nadzornog pregleda i preliminarne procjene solventnosti i financijskog položaja dotičnih društava, u skladu s procjenom iz članka 45. stavka 1. drugog podstavka točaka (a) i (b).

6. Ovlasti iz stavka 3. mogu se izvršavati u odnosu na dotična društva koja posluju u predmetnoj državi članici ako iznimne okolnosti iz stavka 3. utječu na cijelo tržište osiguranja ili na znatan dio tržišta osiguranja.

Države članice imenuju tijelo za izvršavanje ovlasti iz prvog podstavka.

Ako se imenovano tijelo razlikuje od nadzornog tijela, država članica osigurava odgovarajuću koordinaciju i razmjenu informacija među različitim tijelima. Posebno se zahtijeva da sva tijela blisko surađuju i dijele sve informacije koje mogu biti potrebne za primjereno izvršavanje dužnosti povjerenih tijelu imenovanom u skladu s ovim stavkom.

7. Države članice osiguravaju da tijelo iz stavka 6. drugog podstavka o izvršavanju ovlasti iz stavka 6. pravodobno obavijesti EIOPA-u i, ako je poduzeta mjera za rješavanje rizika za stabilnost financijskog sustava, ESRB.

Obavijest uključuje opis primijenjene mjere, njezino trajanje te razloge za izvršavanje ovlasti, uključujući razloge zbog kojih se smatralo da će ta mjera biti učinkovita i razmjerna u odnosu na njezine negativne učinke na ugovaratelje osiguranja.

8. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA nakon savjetovanja s ESRB-om izrađuje smjernice kojima se pobliže određuju:

(a) mjere za rješavanje nedostataka u upravljanju rizikom likvidnosti te oblik, aktivacija i kalibracija ovlasti koje nadzorna tijela mogu izvršavati kako bi ojačala poziciju likvidnosti društava ako su utvrđeni rizici likvidnosti i ako ih ta društva ne otklone na odgovarajući način;

(b) postojanje iznimnih okolnosti koje opravdavaju privremenu suspenziju prava otkupa;

(c) uvjeti za osiguravanje dosljedne primjene privremene suspenzije prava otkupa kao krajnje mjere na razini Unije i aspekti koje treba razmotriti za jednaku i primjerenu zaštitu ugovaratelja osiguranja u svim matičnim jurisdikcijama i jurisdikcijama domaćinima.

Članak 144.c

Nadzorne mjere za očuvanje financijskog položaja društava tijekom iznimnih sektorskih šokova

1. Ne dovodeći u pitanje članak 141., države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlasti poduzeti mjere za očuvanje financijskog položaja pojedinačnih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje tijekom razdoblja iznimnih sektorskih šokova koji bi mogli ugroziti financijski položaj dotičnog društva ili stabilnost financijskog sustava.

2. Tijekom razdoblja iznimnih sektorskih šokova nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati od društava s posebno osjetljivim profilom rizičnosti da poduzmu barem sljedeće mjere:

(a) ograničavanje ili suspendiranje raspodjele dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima;

(b) ograničavanje ili suspendiranje drugih plaćanja dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima;

(c) ograničavanje ili suspendiranje otkupa dionica i otplate ili otkupa stavki vlastitih sredstava;

(d) ograničavanje ili suspendiranje bonusa ili drugih varijabilnih primitaka.

Države članice osiguravaju da su relevantna nacionalna tijela s makrobonitetnim ovlastima propisno obaviještena o namjeri nacionalnog nadzornog tijela da se koristi ovlastima predviđenima u ovom članku te da su na odgovarajući način uključena u procjenu iznimnih sektorskih šokova u skladu s ovim stavkom.

3. Pri izvršavanju ovlasti iz stavka 2. ovog članka nadzorna tijela propisno uzimaju u obzir kriterije proporcionalnosti iz članka 29. stavka 3. te postojanje ograničenja dozvoljenih rizika koje je odobrilo društvo i pragova u njegovom sustavu upravljanja rizicima.

4. Pri izvršavanju ovlasti iz stavka 2. ovog članka nadzorna tijela uzimaju u obzir dokaze koji proizlaze iz postupka nadzornog pregleda i preliminarne procjene solventnosti i financijskog položaja dotičnih društava, u skladu s procjenom iz članka 45. stavka 1. drugog podstavka točaka (a) i (b).

5. Primjena mjera iz stavka 2. traje sve dok postoje razlozi koji opravdavaju mjere. Te se mjere preispituju barem svaka tri mjeseca i ukidaju čim razlozi koji opravdavaju mjere prestanu postojati.

6. Za potrebe ovog članka, značajne unutargrupne transakcije iz članka 245. stavka 2., uključujući raspodjelu dividendi unutar grupe, suspendiraju se ili ograničavaju samo ako predstavljaju prijetnju solventnosti ili poziciji likvidnosti grupe ili barem jednog od društava unutar grupe. Nadzorna tijela povezanih društava savjetuju se s nadzornikom grupe prije suspenzije ili ograničavanja transakcija s ostatkom grupe.

7. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka EIOPA, nakon savjetovanja s ESRB-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju kriteriji za utvrđivanje iznimnih sektorskih šokova. EIOPA nacrt regulatornih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 144.d

Primjena dodatnih makrobonitetnih alata

1. Kako bi se osigurala dosljedna primjena makrobonitetnih alata iz članka 45. stavka 1. točke (e), članka 132. stavka 6. i članka 144.a stavka 2., EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda o kriterijima koje nadzorna tijela trebaju uzeti u obzir pri definiranju društava i grupa za osiguranje ili društava i grupa za reosiguranje od kojih se zahtijeva da:

(a) provode dodatne makrobonitetne analize iz članka 45. stavka 1. točke (e), uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 9. tog članka;

(b) uključuju makrobonitetna razmatranja kao dio načela razboritosti iz članka 132. stavka 6., uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 8. tog članka;

(c) sastave i održavaju plan upravljanja rizikom likvidnosti koji obuhvaća analizu likvidnosti tijekom srednjoročnog i dugoročnog razdoblja u skladu s člankom 144.a stavkom 2.

EIOPA nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

2. Kako bi se osigurala dosljedna primjena makrobonitetnih alata iz članka 144.a stavka 2., EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju sadržaj i učestalost ažuriranja planova upravljanja rizikom likvidnosti, uzimajući u obzir moguću kombinaciju planova kako je navedeno u stavku 5. tog članka. EIOPA nacrt regulatornih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

3. Za potrebe stavka 1. točaka (a) i (b) kriteriji koje treba uzeti u obzir moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika, a posebno razini međusobne povezanosti s financijskim tržištima, prekograničnoj prirodi djelatnosti osiguranja i reosiguranja te ulaganjima društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

4. Za potrebe stavka 1. točke (c) kriteriji koje treba uzeti u obzir moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika, a posebno strukturi portfelja imovine i portfelja obveza, prirodi i varijabilnosti obveza osiguranja i reosiguranja te izloženosti fluktuacijama tržišta očekivanih novčanih tokova imovine.";

62. u članku 145. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ime osobe koja ima dostatne ovlasti obvezati društvo za osiguranje u odnosu na treće strane;";

(b) drugi podstavak briše se;

63. članak 149. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 149.*

Promjene prirode rizika ili obveza

1. Postupak iz članaka 147. i 148. primjenjuje se na sve promjene koje društvo za osiguranje namjerava izvršiti u vezi s informacijama iz članka 147.

2. Ako dođe do promjene u poslovanju društva za osiguranje na temelju slobode pružanja usluga koja bitno utječe na njegov profil rizičnosti ili bitno utječe na djelatnosti osiguranja u jednoj ili više država članica domaćina, društvo za osiguranje odmah obavješćuje nadzorno tijelo matične države članice. Nadzorno tijelo matične države članice bez odgode obavješćuje nadzorna tijela predmetne države članice domaćina.";

64. naslov odjeljka 2.A u poglavlju VIII. zamjenjuje se sljedećim:

„Obavješćivanje, značajne prekogranične aktivnosti i platforme za suradnju";

65. u članku 152.a stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako nadzorno tijelo matične države članice utvrdi pogoršanje financijskih uvjeta ili druge novonastale rizike, uključujući one koji se odnose na zaštitu potrošača, koji proizlaze iz društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje provodi aktivnosti koje se temelje na slobodi pružanja usluga ili pravu poslovnog nastana i koje mogu imati prekogranični utjecaj, ono o tome obavješćuje EIOPA-u i nadzorno tijelo relevantne države članice domaćina. Ako nadzorno tijelo države članice domaćina ima velike i opravdane bojazni u vezi sa zaštitom potrošača, ono može također obavijestiti EIOPA-u i nadzorno tijelo relevantne matične države članice. Ako nije moguće pronaći bilateralno rješenje, nadzorna tijela mogu predmet uputiti EIOPA-i i zatražiti njezinu pomoć.";

66. umeću se sljedeći članci:

„*Članak 152.aa*

Značajne prekogranične aktivnosti

1. Za potrebe ovog odjeljka ‚značajne prekogranične aktivnosti' znači aktivnosti osiguranja i reosiguranja koje u određenoj državi članici domaćinu na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga obavlja društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje nije razvrstano kao malo i nesloženo društvo i koje ispunjava bilo koji od sljedećih zahtjeva:

(a) ukupna godišnja zaračunata bruto premija koja odgovara aktivnostima koje društvo obavlja u toj državi članici domaćinu na temelju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga premašuje 15 000 000 EUR;

(b) nadzorno tijelo države članice domaćina smatra da su aktivnosti koje se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga od značaja u odnosu na tržište države članice domaćina.

2. Za potrebe stavka 1. točke (b) ovog članka EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti i kriteriji koje treba upotrijebiti pri utvrđivanju koja su društva za osiguranje ili društva za reosiguranje od značaja u odnosu na tržište države članice domaćina.

EIOPA nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

3. Za potrebe stavka 1. točke (b), ako nadzorno tijelo države članice domaćina smatra da su aktivnosti koje se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga od značaja u odnosu na tržište države članice domaćina, ono o tome obavješćuje nadzorno tijelo matične države članice i navodi razloge za to.

4. Ako se nadzorno tijelo matične države članice ne slaže u pogledu značaja aktivnosti koje se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, ono o tome obavješćuje nadzorno tijelo države članice domaćina u roku od mjesec dana i navodi razloge za to. U slučaju nesuglasica u pogledu značaja aktivnosti koje se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, nadzorna tijela mogu uputiti predmet EIOPA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010. U tom slučaju EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene tim člankom.

Članak 152.ab

Pojačana suradnja u području nadzora i razmjena informacija između nadzornih tijela matične države članice i države članice domaćina u vezi sa značajnim prekograničnim aktivnostima

1. U slučaju značajnih prekograničnih aktivnosti nadzorno tijelo matične države članice i nadzorno tijelo države članice domaćina međusobno surađuju kako bi procijenili razumije li društvo jasno rizike s kojima se suočava, ili s kojima bi se moglo suočiti, i upravlja li njima dobro u državi članici domaćinu.

Suradnja je razmjerna rizicima koji proizlaze iz značajnih prekograničnih aktivnosti i obuhvaćaju barem sljedeće aspekte:

(a) sustav upravljanja, uključujući sposobnost upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa da razumije posebnosti prekograničnog tržišta, alate za upravljanje rizikom, uspostavljene unutarnje kontrole i postupke usklađivanja za prekogranično poslovanje;

(b) izdvajanje poslova i partnerstva za distribuciju;

(c) poslovnu strategiju i rješavanje odštetnih zahtjeva;

(d) zaštitu potrošača.

2. Nadzorno tijelo matične države članice pravodobno obavješćuje nadzorno tijelo države članice domaćina o ishodu svojeg postupka nadzornog pregleda povezanog sa značajnim prekograničnim aktivnostima ako su utvrđena moguća pitanja usklađenosti sa zakonodavnim i administrativnim odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu ili matičnoj državi članici ili bitna pitanja povezana s aspektima iz stavka 1. drugog podstavka i ta pitanja utječu ili bi mogla utjecati na obavljanje aktivnosti u državi članici domaćinu.

Nadzorno tijelo matične države članice dostavlja nadzornom tijelu države članice domaćina u kojoj društvo obavlja značajne prekogranične aktivnosti najmanje jednom godišnje, ili češće u slučaju zahtjeva nadzornog tijela dotične države članice domaćina, sljedeće informacije:

(a) potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital, kako ih je iskazalo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje;

(b) iznosi prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala odnosno minimalnog potrebnog kapitala, kako ih je iskazalo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje;

(c) navođenje mogućih dvojbi nadzornog tijela matične države članice u vezi s izračunom tehničkih pričuva od strane društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, kao i u vezi sa stavkama iz točaka (a) i (b).

Nadzorno tijelo matične države članice bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo države članice domaćina u kojoj društvo obavlja značajne prekogranične aktivnosti ako utvrdi pogoršanje financijskog stanja ili rizik od neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom ili minimalnim potrebnim kapitalom unutar sljedeća tri mjeseca.

Nadzorno tijelo države članice domaćina u kojoj društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje obavlja značajne prekogranične aktivnosti može uputiti propisno opravdan zahtjev nadzornom tijelu matične države članice tog društva za primanje informacija koje nisu navedene u prvom, drugom i trećem podstavku, pod uvjetom da su povezane sa solventnošću, sustavom upravljanja ili poslovnim modelom tog društva. Nadzorno tijelo matične države članice pravodobno dostavlja takve informacije.

3. Ako nadzorno tijelo matične države članice ne dostavi pravodobno informacije iz stavka 2. ovog članka, nadzorno tijelo dotične države članice domaćina može uputiti predmet EIOPA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

4. Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje obavlja značajne prekogranične aktivnosti nije usklađeno ili je vjerojatno da neće biti usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom ili minimalnim potrebnim kapitalom u sljedeća tri mjeseca, nadzorno tijelo države članice domaćina u kojoj to društvo ima značajne prekogranične aktivnosti može zatražiti od nadzornog tijela matične države članice da s njim provede zajednički izravni nadzor takvog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, uz objašnjenje razloga za takav zahtjev.

Nadzorno tijelo matične države članice prihvaća ili odbija zahtjev iz prvog podstavka u roku od mjesec dana od njegova primitka.

5. Ako nadzorno tijelo matične države članice pristane provesti zajednički izravni nadzor, poziva EIOPA-u da sudjeluje u tom nadzoru.

Nakon završetka zajedničkog izravnog nadzora, dotična nadzorna tijela donose zajedničke zaključke, među ostalim o najprimjerenijim mjerama nadzora, u roku od dva mjeseca. Nadzorno tijelo matične države članice te zajedničke zaključke uzima u obzir pri odlučivanju o primjerenim mjerama nadzora.

Ako nadzorna tijela ne mogu donijeti zajednički zaključak o zajedničkom izravnom nadzoru, bilo koje od njih može, u roku od dva mjeseca nakon isteka razdoblja iz drugog podstavka ovog stavka i ne dovodeći u pitanje mjere nadzora i ovlasti koje nadzorno tijelo matične države članice treba poduzeti radi rješavanja neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom ili neusklađenosti ili vjerojatne neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom, uputiti predmet EIOPA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Predmet se ne upućuje EIOPA-i nakon isteka dvomjesečnog razdoblja iz ovog podstavka niti nakon postizanja dogovora o zajedničkim zaključcima između nadzornih tijela u skladu s drugim podstavkom ovog stavka.

Ako tijekom dvomjesečnog razdoblja iz trećeg podstavka ovog stavka bilo koje od predmetnih nadzornih tijela uputi predmet EIOPA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010, nadzorno tijelo matične države članice odgađa donošenje konačnih zaključaka o zajedničkom izravnom nadzoru i čeka odluku EIOPA-e u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi zaključke u skladu s odlukom EIOPA-e. Sva predmetna nadzorna tijela priznaju te zaključke kao odlučujuće.

6. Ako nadzorno tijelo matične države članice odbije provesti zajednički izravni nadzor, ono u pisanom obliku nadzornom tijelu države članice domaćina objašnjava razloge za takvo odbijanje.

Ako se nadzorna tijela ne slažu s razlozima za odbijanje, ona mogu u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010 uputiti predmet EIOPA-i i tražiti njezinu pomoć u roku od mjesec dana nakon što ih je nadzorno tijelo matične države članice obavijestilo o toj odluci. U tom slučaju EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene tim člankom.”;

67. članak 152.b mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ne dovodeći u pitanje članak 35. Uredbe (EU) br. 1094/2010, relevantna nadzorna tijela na zahtjev EIOPA-e ili bilo kojeg nadzornog tijela pravodobno pružaju sve potrebne informacije kako bi se omogućilo pravilno funkcioniranje platforme za suradnju.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„5. Zahtjevi u pogledu pojačane suradnje u području nadzora i razmjene informacija između nadzornih tijela matične države članice i države članice domaćina u skladu s člankom 152.ab primjenjuju se i na nadzorna tijela koja sudjeluju u platformi za suradnju od uspostave takve platforme u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 2. ovog članka i neovisno o tome obavlja li društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje značajne prekogranične aktivnosti. Te se informacije razmjenjuju i s EIOPA-om kada su platforme za suradnju uspostavljene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

6. Ako se dva ili više relevantnih tijela platforme za suradnju ne slažu oko postupka ili sadržaja mjere koju treba poduzeti, ili nedjelovanja, u vezi s društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje i ako postoji ozbiljna zabrinutost u pogledu negativnih učinaka za ugovaratelje osiguranja, EIOPA može na zahtjev bilo kojeg relevantnog tijela pomoći tijelima u postizanju dogovora u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Ako postoji ozbiljna zabrinutost u pogledu negativnih učinaka za ugovaratelje osiguranja u državama članicama koje nisu matična država članica te ako postoje naznake ozbiljnih nedostataka u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje u odnosu na koje nadležno nadzorno tijelo nije poduzelo nikakve korektivne mjere ili ih nije poduzelo u dovoljnoj mjeri, EIOPA može zatražiti od nadzornog tijela matične države članice da provede izravni nadzor nad društvom za osiguranje ili društvom za reosiguranje. Nadzorno tijelo matične države članice bez odgode pokreće izravni nadzor te poziva EIOPA-u i druga dotična nadzorna tijela da u njemu sudjeluju. Primjenjuje se članak 152.ab stavak 5. drugi, treći i četvrti podstavak.

7. Ako se dva ili više relevantnih tijela platforme za suradnju ne slažu oko razmjene informacija na temelju stavka 4. ili stavka5. ovog članka, EIOPA im na zahtjev bilo kojeg relevantnog tijela može pomoći u postizanju dogovora u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

8. Ako to smatra primjerenim s obzirom na interes zaštite ugovaratelja osiguranja ili za potrebe financijske stabilnosti, EIOPA može objaviti informacije o nalazima, preporukama ili mjerama koje proizlaze iz nadzornog rada u kontekstu platforme za suradnju.

Ako EIOPA namjerava objaviti naziv dotičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, ona bez odgode obavješćuje to društvo o svojoj namjeri i omogućuje mu dovoljno vremena da dostavi pisane primjedbe i predstavi sve relevantne informacije ili argumente EIOPA-i i drugim nadzornim tijelima platforme za suradnju. EIOPA propisno ocjenjuje stajalište dotičnog društva i uzima ga u obzir pri odlučivanju o objavi naziva društva.

EIOPA ne objavljuje naziv dotičnog društva ako bi se takvom objavom ugrozio nadzor koja je u tijeku ili bi mu se, u mjeri u kojoj se to može utvrditi, nanijela nerazmjerna šteta.”;

68. članak 153. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 153.*

Vremenski okvir i jezik zahtjeva za informacije

1. Nadzorno tijelo države članice domaćina može zahtijevati informacije koje ima pravo zatražiti u vezi s poslovanjem društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje posluje na državnom području te države članice od nadzornog tijela matične države članice tog društva. Te se informacije dostavljaju u roku od 20 radnih dana od datuma primitka zahtjeva, na službenom jeziku ili službenim jezicima države članice domaćina ili na nekom drugom jeziku koji je prihvatilo nadzorno tijelo države članice domaćina.

Odstupajući od prvog podstavka, u propisno opravdanim slučajevima, ako zatražene informacije nisu lako dostupne nadzornom tijelu matične države članice te je njihovo prikupljanje složeno, rok iz tog podstavka može se produljiti za 20 radnih dana.

2. Ako nadzorno tijelo matične države članice ne dostavi informacije u relevantnom roku iz stavka 1., nadzorno tijelo države članice domaćina može zahtjev uputiti izravno društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje. U tom slučaju nadzorno tijelo države članice domaćina obavješćuje nadzorno tijelo matične države članice o navedenom zahtjevu za informacije prije njegova upućivanja društvu. Društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje dužno je te informacije dostaviti bez odgode.”;

69. članak 212. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. u točki (a) riječi „članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ” zamjenjuju se riječima „članku 22. stavku 7. Direktive 2013/34/EU”;

ii. u točki (b) riječi „članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ” zamjenjuju se riječima „članku 22. stavku 7. Direktive 2013/34/EU”;

iii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ‚grupa’ znači grupa društava koja:

i. se sastoji od sudjelujućeg društva, njegovih društava kćeri, subjekata u kojima sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri imaju sudjelujući udio i društava kojima upravlja sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri zajedno s jednim ili više društava koja nisu dio grupe, kao i društava međusobno povezanih odnosom utvrđenim u članku 22. stavku 7. Direktive 2013/34/EU i njihovih povezanih društava;

ii. se temelji na uspostavljenim snažnim i održivim financijskim vezama, na temelju ugovora ili na drugi način, između tih društava i koja može obuhvaćati udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti, pod uvjetom da:

— jedno od tih društava stvarno ostvaruje, putem centralizirane koordinacije, dominantan utjecaj na odluke, uključujući financijske odluke, drugih društava koja su dio grupe, i

— uspostavljanje i raskidanje takvih veza u svrhu ove glave podliježe prethodnoj suglasnosti nadzornika grupe,

ako društvo provodi centraliziranu koordinaciju ono se smatra matičnim društvom, a ostala društva se smatraju društvima kćerima; ili

iii. se sastoji od kombinacije podtočaka i. i ii.;”;

iv. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) ‚osigurateljni holding' znači društvo koje ispunjava sve sljedeće uvjete:

i. društvo je matično društvo;

ii. društvo nije kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili institucija za strukovno mirovinsko osiguranje;

iii. društvo nije mješoviti financijski holding ili financijski holding u smislu članka 4. točke 20. Uredbe (EU) br. 575/2013;

iv. barem jedno od njegovih društava kćeri jest društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje;

v. neovisno o deklariranoj svrsi poslovanja društva glavna je djelatnost društva jedno od sljedećeg:

1. stjecanje udjela i sudjelovanje u društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje;

2. pružanje pomoćnih usluga glavnoj djelatnosti jednog ili više povezanih društava za osiguranje ili društava za reosiguranje;

3. obavljanje jedne ili više djelatnosti navedenih u točkama od 2. do 12. i točki 15. Priloga I. Direktivi 2013/36/EU, ili obavljanje jedne ili više usluga ili djelatnosti navedenih u odjeljku B Priloga I. Direktivi 2014/65/EU u vezi s financijskim instrumentima navedenima u odjeljku C Priloga I. Direktivi 2014/65/EU;

vi. više od 50 % barem jednog od sljedećih pokazatelja stabilno je povezano s društvima kćerima koja su društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi, holdinzi društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje ili društva koja pružaju pomoćne usluge glavnoj djelatnosti jednog ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje grupe, kao i s djelatnostima koje obavlja samo društvo, a koje nisu povezane sa stjecanjem udjela ili sudjelovanjem u društvima kćerima koja su društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje, ako su te djelatnosti iste prirode kao one koje obavljaju društva za osiguranje ili društva za reosiguranje:

1. vlasničkog kapitala društva na temelju njegove konsolidirane pozicije;

2. imovine društva na temelju njegove konsolidirane pozicije;

3. prihoda društva na temelju njegove konsolidirane pozicije;

4. djelatnika društva na temelju njegove konsolidirane pozicije;

5. bilo kojeg drugog pokazatelja koji nacionalno nadzorno tijelo smatra relevantnim;";

v. umeće se sljedeća točka:

„(fa) ‚holding društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje' znači matično društvo koje nije osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding u smislu članka 2. točke 15. Direktive 2002/87/EZ, čija je glavna djelatnost stjecanje udjela i sudjelovanje u društvima kćerima, kad su ta društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje;";

(b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe ove glave, nadzorna tijela smatraju matičnim društvom i svako društvo koje prema mišljenju nadzornih tijela stvarno ostvaruje dominantan utjecaj nad drugim društvom, što podrazumijeva i utjecaj na odluke drugog društva putem centralizirane koordinacije.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„3. Za potrebe ove glave, nadzorna tijela grupom u smislu stavka 1. točke (c) smatraju i dva ili više društava kojima se prema mišljenju nadzornih tijela upravlja na jedinstvenoj osnovi.

Ako sva društva iz prvog podstavka ovog stavka nemaju sjedište u istoj državi članici, države članice osiguravaju da samo nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe u skladu s člankom 247. može zaključiti, nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima, da ta društva čine grupu ako smatra da se tim društvima upravlja na jedinstvenoj osnovi.

4. Pri utvrđivanju odnosa između najmanje dvaju društava iz stavaka 2. i 3., nadzorna tijela razmatraju sve sljedeće čimbenike:

(a) kontrolu ili sposobnost fizičke osobe ili društva da utječu na odluke društva, uključujući financijske odluke, posebno zbog posjedovanja kapitala ili glasačkih prava, zastupljenosti u upravnom, upravljačkom ili nadzornom organu ili zbog toga što su to osobe koje stvarno upravljaju društvom ili koje imaju druge ključne, kritične ili važne funkcije;

(b) snažno oslanjanje društva na drugo društvo ili pravnu ili fizičku osobu zbog postojanja značajnih financijskih ili nefinancijskih transakcija ili poslova, uključujući izdvajanje poslova i razmjenu osoblja;

(c) dokaz o koordinaciji dvaju ili više društava u pogledu financijskih odluka ili odluka o ulaganju, uključujući zajednička ulaganja u povezana društva;

(d) dokaz o koordiniranim i dosljednim strategijama, operacijama ili postupcima dvaju ili više društava, među ostalim u odnosu na kanale raspodjele osiguranja, osigurateljne proizvode ili robne marke, komunikaciju ili stavljanje na tržište.

5. Ako je grupa utvrđena na temelju stavka 2. ili stavka 3. ovog članka, nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe u skladu s člankom 247. dostavlja društvu koje je imenovano kao matično društvo u skladu s člankom 214. stavkom 5. ili stavkom 6. i dotičnim nadzornim tijelima detaljno objašnjenje čimbenika na kojima se temelji to utvrđivanje.

Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dopunila ili pobliže odredila čimbenike koje nadzorna tijela trebaju razmatrati s ciljem utvrđivanja odnosa između najmanje dvaju društava iz stavaka 2. i 3. EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz drugog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.”;

70. članak 213. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da se nadzor grupe primjenjuje kada grupa uključuje bilo što od sljedećeg:

(a) društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, koja su sudjelujuća društva u najmanje jednom društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje, društvu za osiguranje treće zemlje ili društvu za reosiguranje treće zemlje, u skladu s člancima od 218. do 258.;

(b) društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, čije je matično društvo osiguravateljni holding ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji, u skladu s člancima od 218. do 258.;

(c) društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, čije je matično društvo osiguravateljni holding ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u trećoj zemlji ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje treće zemlje, u skladu s člancima od 260. do 263.;

(d) društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, čije je matično društvo mješoviti osiguravateljni holding, u skladu s člankom 265.";

(b) u stavku 5. riječi „Direktivom 2006/48/EZ" zamjenjuju se riječima „Direktivom 2013/36/EU";

71. umeću se sljedeći članci:

„Članak 213.a

Primjena mjera proporcionalnosti na razini grupe

1. Grupe u smislu članka 212. koje podliježu nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b) nadzornik grupe razvrstava kao male i nesložene grupe u skladu s postupkom iz stavka 2. ovog članka ako one ispunjavaju sve sljedeće kriterije na razini grupe posljednje dvije financijske godine neposredno prije takvog razvrstavanja:

(a) ako najmanje jedno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u opsegu grupe nije društvo za neživotno osiguranje ili reosiguranje, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. drugog podstavka točke (a), izračunan na temelju konsolidiranih podataka, nije veći od 5 % konsolidiranih tehničkih pričuva grupe, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., isključujući društva na koja se primjenjuje metoda 2 utvrđena u članku 233.;

ii. ukupan iznos konsolidiranih tehničkih pričuva od djelatnosti životnog osiguranja grupe, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, ne premašuje 1 000 000 000 EUR;

(b) ako najmanje jedno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje u opsegu grupe nije društvo za životno osiguranje ili reosiguranje, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. prosječni kombinirani omjer neto od reosiguranja za djelatnosti neživotnog osiguranja u posljednje tri financijske godine manji je od 100 %;

ii. prihod od godišnje zaračunate bruto premije grupe nije veći od 100 000 000 EUR;

iii. zbroj godišnjih zaračunatih bruto premija u vrstama osiguranja od 5 do 7, 11, 12, 14 i 15 iz dijela A Priloga I. nije veći od 30 % ukupnih godišnjih zaračunatih premija od djelatnosti neživotnog osiguranja grupe;

(c) prihod od godišnje zaračunate bruto premije od osiguranja koja su sklopila društva za osiguranje i društva za reosiguranje u opsegu grupe koja imaju sjedišta u državama članicama koje nisu država članica nadzornika grupe niži je od bilo kojeg od sljedećih pragova:

i. 20 000 000 EUR;

ii. 10 % prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije grupe;

(d) prihod od godišnje zaračunate bruto premije od osiguranja koja je sklopila grupa u državama članicama koje nisu država članica nadzornika grupe niži je od bilo kojeg od sljedećih pragova:

i. 20 000 000 EUR;

ii. 10 % prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije grupe;

(e) zbroj sljedećeg nije veći od 20 % ukupnih ulaganja izračunanih na temelju konsolidiranih podataka:

i. modul tržišnog rizika iz članka 105. stavka 5.;

ii. dio modula rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane iz članka 105. stavka 6. koji odgovara izloženostima sekuritizacijama, izvedenicama, potraživanjima od posrednika i drugoj ulagačkoj imovini koja nije obuhvaćena podmodulom rizika raspona;

iii. svi kapitalni zahtjevi koji se primjenjuju na ulaganja u nematerijalnu imovinu koja nije obuhvaćena modulom tržišnog rizika i modulom rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane;

(f) reosiguranje koje su preuzela društva grupe ne premašuje 50 % prihoda od ukupne godišnje zaračunate bruto premije grupe;

(g) razlika iz članka 230. stavka 1. ako se primjenjuje metoda 1, iz članka 233. stavka 1. ako se primjenjuje metoda 2 ili iz članka 233.a stavka 1. ako se primjenjuje kombinacija metoda pozitivna je;

(h) ako se primjenjuje metoda 2 ili kombinacija metoda 1 i 2, svako je društvo na koje se primjenjuje metoda 2 malo i nesloženo društvo.

Kriteriji utvrđeni u prvom podstavku točki (a) podtočki i. i točki (e) ne primjenjuju se na grupe na koje se primjenjuje samo metoda 2.

2. Članak 29.b primjenjuje se *mutatis mutandis* na razini krajnjeg matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.

3. Grupe na koje se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b) tijekom manje od dvije godine uzimaju u obzir samo posljednju financijsku godinu pri procjeni ispunjavaju li kriterije iz stavka 1. ovog članka.

4. Sljedeće grupe nikada ne smiju biti razvrstane kao male i nesložene grupe:

(a) grupe koje su financijski konglomerati u smislu članka 2. točke 14. Direktive 2002/87/EZ;

(b) grupe u kojima je najmanje jedno društvo kći društvo iz članka 228. stavka 1.;

(c) grupe koje za izračun svojeg potrebnog solventnog kapitala grupe upotrebljavaju odobreni djelomični ili potpuni unutarnji model.

5. Članci 29.c, 29.d i 29.e primjenjuju se *mutatis mutandis*.

6. Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju:

(a) kriteriji iz stavka 1., uključujući pristup za izračun zbroja iz prvog podstavka točke (e) tog stavka;

(b) metodologija koja se primjenjuje pri razvrstavanju grupa kao malih i nesloženih grupa; i

(c) uvjeti za davanje ili povlačenje odobrenja nadzornih tijela za mjere proporcionalnosti koje primjenjuju grupe koje nisu razvrstane kao male i nesložene grupe.

Članak 213.b

Prepreke nadzoru grupe

1. U slučajevima iz članka 213. stavka 2. točke (b) osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding osigurava sljedeće:

(a) interni aranžmani i raspodjela zadaća unutar grupe primjereni su za potrebe usklađivanja s ovom glavom, a posebno su učinkoviti za:

i. koordiniranje svih društava kćeri osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, među ostalim, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadaća među tim društvima;

ii. sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima; i

iii. izvršavanje politika na razini grupe koje je odredio osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding u cijeloj grupi;

(b) strukturna organizacija grupe koja obuhvaća osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ne ometa niti na drugi način sprečava učinkovit nadzor grupe i njezinih društava kćeri koja su društva za osiguranje i društva za reosiguranje, posebno uzimajući u obzir sljedeće:

i. položaj osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi;

ii. dioničarsku strukturu; i

iii. ulogu osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe.

2. Ako uvjeti iz stavka 1. točke (a) nisu ispunjeni, nadzornik grupe ovlašten je zahtijevati od osigurateljnog holdinga ili mješovitih financijskih holdinga da promijene interne aranžmane i raspodjelu zadaća unutar grupe.

Ako uvjeti iz stavka 1. točke (b) ovog članka nisu ispunjeni, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding podliježu odgovarajućim nadzornim mjerama koje provodi nadzornik grupe kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost nadzora grupe i usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovoj glavi. Države članice posebno osiguravaju da nadzorna tijela kada djeluju kao nadzornici grupe u skladu s člankom 247. imaju ovlast zahtijevati od osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga da strukturira grupu na način koji relevantnom nadzornom tijelu omogućuje stvaran nadzor grupe. Nadzorna tijela izvršavaju tu ovlast samo u iznimnim okolnostima, nakon savjetovanja s EIOPA-om i, ako je primjenjivo, drugim dotičnim nadzornim tijelima te osigurateljnom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu dostavljaju obrazloženje za to.

3. U slučajevima iz članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) ove Direktive, ako je strukturna organizacija grupe koja se sastoji od društava koja su međusobno povezana odnosom iz članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU i njihovih povezanih društava, ili koja je utvrđena na temelju članka 212. stavka 3. ove Direktive, takva da ometa ili sprečava učinkovit nadzor te grupe ili sprečava da se ta grupa uskladi s ovom glavom, grupa podliježe odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost nadzora grupe i usklađenost s ovom glavom. Države članice posebno osiguravaju da nadzorna tijela kada djeluju kao nadzornici grupe u skladu s člankom 247. ove Direktive imaju ovlast zahtijevati osnivanje osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Uniji, ili osnivanje društva u Uniji koje putem centralizirane koordinacije stvarno izvršava dominantan utjecaj na odluke, uključujući financijske odluke, društava za osiguranje ili društava za reosiguranje koja su dio grupe. U tom su slučaju taj osigurateljni holding, mješoviti financijski holding ili društvo koje stvarno provodi centraliziranu koordinaciju odgovorni za usklađivanje s ovom glavom.”;

72. članak 214. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Obavljanje nadzora grupe u skladu s člankom 213. ne podrazumijeva da su nadzorna tijela obvezna imati nadzornu ulogu u odnosu na pojedinačno društvo za osiguranje iz treće zemlje, društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili mješoviti osigurateljni holding.

Isključivo u svrhu osiguravanja usklađenosti s ovom glavom, obavljanje nadzora grupe može podrazumijevati izravan nadzor i izvršavanje nadzornih ovlasti nadzornih tijela nad osigurateljnim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima.";

(b) u stavku 2. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Prilikom procjene je li društvo od zanemarivog interesa s obzirom na ciljeve nadzora grupe u skladu s prvim podstavkom točkom (b), nadzornik grupe osigurava da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) veličina društva, u smislu ukupne imovine i tehničkih pričuva, mala je u usporedbi s veličinom drugih društava iz grupe i cijelom grupom;

(b) isključenje društva iz opsega nadzora grupe ne bi imalo značajan utjecaj na solventnost grupe;

(c) kvalitativni i kvantitativni rizici, uključujući one koji potječu iz unutargrupnih transakcija, koje društvo predstavlja ili bi moglo predstavljati za cijelu grupu, nisu značajni.";

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„3. Ako bi isključenje jednog ili više društava iz opsega nadzora grupe u skladu sa stavkom 2. ovog članka rezultiralo slučajem koji ne bi pokrenuo nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c), nadzornik grupe savjetuje se s EIOPA-om i, ako je primjenjivo, drugim dotičnim nadzornim tijelima prije donošenja odluke o isključenju. Takva se odluka donosi samo u iznimnim okolnostima i propisno obrazlaže EIOPA-i i, ako je primjenjivo, drugim dotičnim nadzornim tijelima. Nadzornik grupe najmanje jednom godišnje ponovno procjenjuje je li njegova odluka i dalje primjerena. Ako više nije, nadzornik grupe obavješćuje EIOPA-u i, ako je primjenjivo, druga dotična nadzorna tijela da će početi obavljati nadzor grupe.

Prije isključenja krajnjeg matičnog društva iz nadzora grupe u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom točkom (b), nadzornik grupe savjetuje se s EIOPA-om i, ako je primjenjivo, drugim dotičnim nadzornim tijelima te procjenjuje učinak nadzora grupe na razini posredničkog sudjelujućeg društva na stanje solventnosti grupe. Takvo isključenje osobito nije moguće ako bi dovelo do značajnog poboljšanja stanja solventnosti grupe.

Kako bi se osigurala usklađena i dosljedna primjena ovog stavka, EIOPA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 kako bi pobliže odredila iznimne okolnosti iz prvog podstavka ovog stavka ili slučajeve u kojima može biti opravdano isključiti krajnje matično društvo, uključujući osigurateljne holdinge, iz opsega nadzora grupe.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 2. i 3. ovog članka, opseg grupe na koju se primjenjuje nadzor grupe na temelju članka 213. stavka 2. utvrđuje se u skladu s člankom 212.

Ako je grupa koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) utvrđena u skladu s člankom 212. stavcima 2. i 3. i ako je matično društvo ili društvo kći te grupe ujedno i krajnje sudjelujuće društvo druge grupe u smislu članka 212. stavka 1. točke (c), smatra se da je ta druga grupa uključena u opseg grupe utvrđene u skladu s člankom 212. stavcima 2. i 3.

Nadzorna tijela mogu primijeniti članak 212. stavke 2. i 3. kako bi proširila opseg grupe u smislu članka 212. stavka 1. točke (c).

5. Ako grupa utvrđena u skladu s člankom 212. stavkom 3. podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c), grupa imenuje jedno od društava kojima se upravlja na jedinstvenoj osnovi kao matično društvo koje je odgovorno za usklađivanje s ovom glavom. Ostala društva iz članka 212. stavka 3. prvog podstavka smatraju se društvima kćerima.

6. Ako bi imenovanje matičnog društva u skladu sa stavkom 5. ovog članka podrazumijevalo znatne prepreke obavljanju nadzora grupe, posebno u slučajevima kada se sjedište društva ne nalazi na državnom području države članice nadzornog tijela koje djeluje kao nadzornik grupe u skladu s člankom 247., ili ako bi imenovanje

rezultiralo nemogućnošću grupe da se učinkovito uskladi s ovom glavom, države članice osiguravaju da nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe ima ovlast zahtijevati, nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima, imenovanje drugog matičnog društva. Nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe propisno obrazlaže odluku o imenovanju drugog matičnog društva grupi i drugim dotičnim nadzornim tijelima.

Ako grupa utvrđena u skladu s člankom 212. stavkom 3. koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) ne imenuje matično društvo u skladu sa stavkom 5. ovog članka, nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe u skladu s člankom 247. nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima imenuje matično društvo koje će biti odgovorno za usklađivanje s ovom glavom. Ostala društva u takvoj grupi smatraju se društvima kćerima.

Pri imenovanju matičnog društva u skladu s prvim ili drugim podstavkom ovog stavka, nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe u skladu s člankom 247. uzima u obzir sljedeće čimbenike:

(a) iznos tehničkih pričuva svakog društva;

(b) godišnje zaračunate bruto premije svakog društva;

(c) broj povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje svakog društva.

Nadzorna tijela najmanje jednom godišnje procjenjuju je li imenovanje i dalje primjereno. Ako to nije slučaj, nadzorno tijelo koje djeluje kao nadzornik grupe u skladu s člankom 247. imenuje drugo matično društvo nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima. To drugo matično društvo odgovorno je za usklađivanje s ovom glavom.”;

73. članak 220. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., riječi „iz članaka 221. do 233.” zamjenjuju se riječima „iz članaka od 221. do 233.a”;

(b) u stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Međutim, države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima da, kad preuzmu ulogu nadzornika grupe s obzirom na određenu grupu, odluče, nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima i samom grupom, primjenjivati na tu grupu metodu 2 u skladu s člancima 233. i 234. ili kombinaciju metode 1 i metode 2 u skladu s člancima 233.a i 234. ako isključiva primjena metode 1 ne bi bila primjerena.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ne dovodeći u pitanje tretman društava iz članka 228. stavka 1., nadzorna tijela mogu odlučiti primijeniti metodu 2 u skladu sa stavkom 2. drugim podstavkom ovog članka samo na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljne holdinge, mješovite financijske holdinge i holdinge društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje.”;

74. članak 221. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Odstupajući od stavka 1. ovog članka, isključivo za potrebe članka 228., neovisno o tome primjenjuje li se metoda 1 ili metoda 2, ‚proporcionalni udio’ znači udio upisanog kapitala koji sudjelujuće društvo izravno ili neizravno ima u povezanom društvu.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(d) kad nadzorno tijelo utvrdi da dva ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje čine grupu na temelju članka 212. stavka 3. jer se njima upravlja na jedinstvenoj osnovi.”;

75. članak 222. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Zbroj vlastitih sredstava iz stavaka 2. i 3. ne smije premašivati doprinos povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje potrebnom solventnom kapitalu grupe.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„6. Za potrebe članka 230. stavka 1., članka 233. stavka 2. i članka 233.a stavka 1. točke (a) stavka vlastitih sredstava koju je izdalo sudjelujuće društvo ne smatra se slobodnom od tereta u smislu članka 93. stavka 2. drugog podstavka točke (c) ako se otplata te stavke ne može odbiti njezinu imatelju kada je povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći likvidirano.”;

76. članak 226. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Posrednički holdinzi”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Za potrebe stavaka 1. i 2., s holdinzima društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje također se postupa kao s društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje.”;

77. u članku 227. stavku 1. prvom podstavku iza riječi „člankom 233.” umeću se riječi „i člankom 233.a”;

78. članak 228. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 228.*

Tretman određenih povezanih društava iz drugih financijskih sektora

1. Neovisno o metodi korištenoj u skladu s člankom 220. ove Direktive, za potrebe izračuna solventnosti grupe, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje uzima u obzir doprinos prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe i potrebnom solventnom kapitalu grupe koji pružaju sljedeća društva:

(a) kreditne institucije u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili investicijska društva u smislu članka 4. stavka 1. točke 2. te uredbe;

(b) društva za upravljanje UCITS-ima u smislu članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ i društva za investicije s odobrenjem za rad u skladu s člankom 27. te direktive, pod uvjetom da nisu imenovala društvo za upravljanje u skladu s tom direktivom;

(c) upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF-i) u smislu članka 4. stavka 1. točke (b) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*);

(d) društva koja nisu regulirana društva i koja obavljaju jednu ili više djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU ako te djelatnosti čine značajan dio njihove ukupne djelatnosti;

(e) institucije za strukovno mirovinsko osiguranje u smislu članka 6. točke 1. Direktive (EU) 2016/2341.

2. Doprinos prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe koji pružaju društva iz stavka 1. ovog članka izračunava se kao zbroj proporcionalnog udjela vlastitih sredstava svakog društva, pri čemu se ta vlastita sredstva izračunavaju na sljedeći način:

(a) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (a) ovog članka u skladu s relevantnim sektorskim pravilima, kako je definirano u članku 2. točki 7. Direktive 2002/87/EZ;

(b) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (b) ovog članka u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (l) Direktive 2009/65/EZ;

(c) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (c) ovog članka u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (ad) Direktive 2011/61/EU;

(d) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (d) ovog članka u skladu s relevantnim sektorskim pravilima kako su definirana u članku 2. točki 7. Direktive 2002/87/EZ ako su regulirani subjekti u smislu članka 2. točke 4. te direktive;

(e) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (e) ovog članka raspoloživa granica solventnosti izračunana u skladu s člankom 16. Direktive (EU) 2016/2341.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, ne uzimaju se u obzir iznos vlastitih sredstava svakog povezanog društva koji odgovara rezervama koje nisu raspoložive za raspodjelu i druge stavke za koje je nadzornik grupe utvrdio da imaju smanjenu sposobnost pokrivanja gubitaka, kao ni povlaštene dionice, podređeni računi članova uzajamnog društva, podređene obveze i odgođena porezna imovina, koji su uključeni u vlastita sredstva i povrh potrebnog kapitala izračunanog u skladu sa stavkom 3., osim ako sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje može u zadovoljavajućoj mjeri nadzorniku grupe opravdati da se te stavke mogu staviti na raspolaganje za pokrivanje potrebnog solventnog kapitala grupe. Pri određivanju sastava viška vlastitih sredstava, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje uzima u obzir da se određeni zahtjevi nekih povezanih društava ispunjavaju samo redovnim osnovnim kapitalom ili dodatnim osnovnim kapitalom u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Doprinos potrebnom solventnom kapitalu grupe od strane povezanih društava iz stavka 1. izračunava se kao zbroj proporcionalnog udjela potrebnog kapitala ili nominalnog potrebnog kapitala svakog povezanog društva. Taj potrebni kapital ili nominalni potrebni kapital izračunava se na sljedeći način:

(a) za povezana društva iz stavka 1. točke (a) ovog članka u skladu sa sljedećim:

i. za svako investicijsko društvo koje podliježe kapitalnim zahtjevima u skladu s Uredbom (EU) 2019/2033, zbroj zahtjeva iz članka 11. te uredbe, posebnih kapitalnih zahtjeva iz članka 39. stavka 2. točke (a) Direktive (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća (**) ili lokalnih kapitalnih zahtjeva u trećim zemljama;

ii. za svaku kreditnu instituciju, ovisno o tome što je veće od sljedećeg:

1. zbroj zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući mjere iz članaka 458. i 459. te uredbe, posebnih kapitalnih zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge iz članka 104. Direktive 2013/36/EU, zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj definiranog u članku 128. točki 6. te direktive ili lokalnih kapitalnih zahtjeva u trećim zemljama;

2. zbroj zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući mjere iz članaka 458. i 459. te uredbe, posebnih kapitalnih zahtjeva za rješavanje rizika prekomjerne financijske poluge iz članka 104. Direktive 2013/36/EU, zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ili lokalnih kapitalnih zahtjeva u trećim zemljama u mjeri u kojoj se ti zahtjevi trebaju ispuniti osnovnim kapitalom;

(b) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (b) ovog članka, u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2009/65/EZ;

(c) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (c) ovog članka, u skladu s člankom 9. Direktive 2011/61/EU;

(d) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (d) ovog članka, potrebni kapital s kojim bi se povezano društvo trebalo uskladiti u skladu s relevantnim sektorskim pravilima kako su definirana u članku 2. točki 7. Direktive 2002/87/EZ ako je ono regulirani subjekt u smislu članka 2. točke 4. te direktive;

(e) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (e) ovog članka, veća stavka između potrebne granice solventnosti izračunane u skladu s člankom 17. Direktive (EU) 2016/2341 i ukupnih kapitalnih zahtjeva propisanih nacionalnim pravom države članice u kojoj je povezano društvo registrirano ili ima odobrenje za rad.

4. Ako nekoliko povezanih društava iz stavka 1. ovog članka čini podgrupu koja podliježe potrebnom kapitalu na konsolidiranoj osnovi u skladu s jednom od direktiva ili uredaba iz stavka 3. ovog članka, uključujući ako je financijski holding u smislu članka 4. stavka 1. točke 20. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili mješoviti financijski holding društvo kći grupe, nadzornik grupe može zahtijevati izračun doprinosa tih povezanih društava prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe kao razmjerni udio vlastitih sredstava te podgrupe umjesto primjene stavka 2. točaka od (a) do (e) ovog članka na svako pojedinačno društvo koje pripada toj podgrupi. U tom slučaju sudjelujuće društvo za osiguranje ili sudjelujuće društvo za reosiguranje također izračunava doprinos tih povezanih društava potrebnom solventnom kapitalu grupe kao proporcionalni udio potrebnog kapitala te podgrupe umjesto primjene stavka 3. točaka od (a) do (e) ovog članka na svako pojedinačno društvo koje pripada toj podgrupi. Sve financijske institucije u smislu članka 4. stavka 1. točke 26. Uredbe (EU) br. 575/2013, kao i društva za pomoćne usluge u smislu točke 18. tog stavka, koja su u opsegu podgrupe, uključuju se u izračun vlastitih sredstava i potrebnog kapitala podgrupe.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, stavci 2. i 3. ovog članka primjenjuju se na posebnu podgrupu na temelju njezina konsolidiranog položaja u smislu članka 4. stavka 1. točke 47. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili članka 4. stavka 1. točke 11. Uredbe (EU) 2019/2033, ili na temelju njezine konsolidirane pozicije, ovisno o slučaju.

5. Neovisno o stavcima od 1. do 4., države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima, kad preuzmu ulogu nadzornika grupe s obzirom na određenu grupu, da odluče, na zahtjev sudjelujućeg društva ili na vlastitu inicijativu, oduzeti bilo koje sudjelovanje kako je navedeno u stavku 1. točkama od (a) do (d) od vlastitih sredstava prihvatljivih za solventnost grupe sudjelujućeg društva.

(*) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64.).";

79. u članku 229. dodaje se sljedeći stavak:

„Ako bi se oduzimanjem iz prvog stavka poboljšalo stanje solventnosti grupe u usporedbi sa situacijom u kojoj društvo ostaje u opsegu izračuna solventnosti grupe, oduzimanje se ne primjenjuje.";

80. u glavi III. poglavlju II. odjeljku 1. pododjeljku 3. dodaje se sljedeći članak:

„*Članak 229.a*

Pojednostavljeni izračuni

1. Za potrebe članka 230., nadzornik grupe nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima može dopustiti sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje da primijeni pojednostavljeni pristup na sudjelovanja u povezanim društvima koja nisu značajna.

Primjenu pojednostavljenog pristupa iz prvog podstavka na jedno ili više povezanih društava sudjelujuće društvo propisno obrazlaže nadzorniku grupe, uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost rizika povezanog društva ili povezanih društava.

Države članice zahtijevaju od sudjelujućeg društva da na godišnjoj osnovi procijeni je li primjena pojednostavljenog pristupa još uvijek opravdana te u svojem izvješću o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe kako je navedeno u članku 256. stavku 1. javno objavi popis i veličinu povezanih društava na koja se primjenjuje taj pojednostavljeni pristup.

2. Za potrebe stavka 1., sudjelujuće društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje moraju dokazati, na način prihvatljiv nadzorniku grupe, da je primjena pojednostavljenog pristupa na sudjelovanja u jednom ili više povezanih društava dovoljno razborita da se izbjegne podcjenjivanje rizika koji proizlaze iz tog društva ili tih društava pri izračunu solventnosti grupe.

Kada se primjenjuje na društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje iz treće zemlje sa sjedištem u zemlji koja nije istovjetna ili privremeno istovjetna u smislu članka 227., pojednostavljeni pristup ne smije rezultirati doprinosom povezanog društva potrebnom solventnom kapitalu grupe koji je niži od potrebnog kapitala tog povezanog društva, kako je propisala dotična treća zemlja.

Pojednostavljeni pristup ne primjenjuje se na povezano društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje iz treće zemlje ako sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nema pouzdane informacije o potrebnom kapitalu kako je propisano u toj trećoj zemlji.

3. Za potrebe stavka 1. povezana društva smatraju se neznačajnima ako knjigovodstvena vrijednost svakog od njih predstavlja manje od 0,2 % imovine grupe izračunane na temelju konsolidiranih podataka i zbroj knjigovodstvenih vrijednosti svih tih društava predstavlja manje od 0,5 % imovine grupe izračunane na temelju konsolidiranih podataka.”;

81. članak 230. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izračunavanje solventnosti grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje obavlja se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja.

Solventnost grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje predstavlja razliku između sljedećeg:

(a) zbroja vlastitih sredstava prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunanog na temelju konsolidiranih podataka, i doprinosa prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 2. ili stavkom 4.;

(b) zbroja potrebnog solventnog kapitala na razini grupe izračunanog na temelju konsolidiranih podataka i doprinosa potrebnom solventnom kapitalu grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 3. ili stavkom 4.

Za potrebe drugog podstavka ovog stavka, udjeli u povezanim društvima kako je navedeno u članku 228. stavku 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.

Glava I. poglavlje VI. odjeljak 3. pododjeljci 1., 2. i 3. i glava I. poglavlje VI. odjeljak 4. pododjeljci 1., 2. i 3. primjenjuju se za izračunavanje vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital te potrebnog solventnog kapitala na razini grupe na temelju konsolidiranih podataka.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku dodaje se sljedeća točka:

„(c) proporcionalnog udjela lokalnog potrebnog kapitala, pri kojem bi odobrenje za rad bilo oduzeto, za povezana društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz treće zemlje;”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako vlastita sredstva prihvatljiva za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunana na temelju konsolidiranih podataka, premašuju potrebni solventni kapital na razini grupe izračunan na temelju konsolidiranih podataka, a nije postignuta usklađenost s minimalnim konsolidiranim potrebnim solventnim kapitalom grupe, članak 138. stavci od 1. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*, dok se članak 139. stavci 1. i 2. ne primjenjuju. Za potrebe ovog podstavka, upućivanje na ‚potrebni solventni kapital’ u članku 138. tumači se kao upućivanje na ‚minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe’.”;

82. u članku 232. prvom stavku u uvodnom tekstu riječi „iz članka 37. stavka 1. točaka od (a) do (d)” zamjenjuju se riječima „iz članka 37. stavka 1. točaka od (a) do (e)”;

83. članak 233. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) vrijednosti u sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje povezanih društava kako je navedeno u članku 220. stavku 3. i članku 228. stavku 1. i agregiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, kako je predviđeno u stavku 3. ovog članka.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) proporcionalnog udjela sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u vlastitim sredstvima prihvatljivima za potrebni solventni kapital svakog pojedinog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(c) doprinosa prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 2. ili člankom 228. stavkom 4.;”;

(c) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) proporcionalnog udjela potrebnog solventnog kapitala svakog pojedinog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(c) doprinosa potrebnom solventnom kapitalu grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 3. ili člankom 228. stavkom 4.”;

84. umeću se sljedeći članci:

„*Članak 233.a*

Kombinacija metoda 1 i 2

1. Solventnost grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje predstavlja razliku između sljedećeg:

(a) zbroja sljedećeg:

i. za društva na koja se primjenjuje metoda 1, vlastitih sredstva prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunanih na temelju konsolidiranih podataka;

ii. za svako povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na koje se primjenjuje metoda 2, proporcionalnog udjela sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u vlastitim sredstvima prihvatljivima za potrebni solventni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

iii. doprinosa povezanih društava iz članka 228. stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 228. stavkom 2. ili člankom 228. stavkom 4.; i

(b) zbroja sljedećeg:

i. za društva na koja se primjenjuje metoda 1, konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, izračunanog u skladu s člankom 230. stavkom 2. na temelju konsolidiranih podataka;

ii. za svako povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na koje se primjenjuje metoda 2, proporcionalnog udjela njegova potrebnog solventnog kapitala;

iii. doprinosa povezanih društava iz članka 228. stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 228. stavkom 3. ili člankom 228. stavkom 4.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke i. i stavka 1. točke (b) podtočke i. ovog članka, udjeli u povezanim društvima iz članka 228. stavka 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.

3. Za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke i. i stavka 1. točke (b) podtočke i. ovog članka, udjeli u povezanim društvima iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2 ne uključuju se u konsolidirane podatke.

Za potrebe stavka 1. točke (b) podtočke i. ovog članka, vrijednost udjela u društvima iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2, koja premašuje proporcionalni udio njihova vlastitog potrebnog solventnog kapitala, uključuje se u konsolidirane podatke pri izračunu osjetljivosti imovine i obveza na promjene razine ili volatilnosti tečaja (‚valutni rizik'). Međutim, ne pretpostavlja se da je vrijednost tih udjela osjetljiva na promjene razine ili volatilnosti tržišnih cijena vlasničkih vrijednosnih papira (‚rizik vlasničkih vrijednosnih papira').

4. Članak 233. stavak 4. primjenjuje se *mutatis mutandis* za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke ii. i točke (b) podtočke ii. ovog članka.

5. Članak 231. primjenjuje se *mutatis mutandis* u slučaju zahtjeva za dopuštenje za izračunavanje konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, kao i potrebnog solventnog kapitala društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi, na temelju unutarnjeg modela, koji je podnijelo društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje i njegova povezana društva ili su zajedno podnijela povezana društva osiguruteljnog holdinga.

6. Minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe izračunava se u skladu s člankom 230. stavkom 2.

Minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe pokriva se prihvatljivim osnovnim vlastitim sredstvima kako je određeno u skladu s člankom 98. stavkom 4., izračunanima na temelju konsolidiranih podataka. Za potrebe tog izračuna, udjeli u povezanim društvima iz članka 228. stavka 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.

U svrhu utvrđivanja ispunjavaju li takva prihvatljiva vlastita sredstva uvjet za pokriće minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, načela iz članaka od 221. do 229.a primjenjuju se *mutatis mutandis*. Članak 139. stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Ako vlastita sredstva prihvatljiva za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunana na temelju konsolidiranih podataka, premašuju potrebni solventni kapital na razini grupe izračunan na temelju konsolidiranih podataka, a nije postignuta usklađenost s minimalnim konsolidiranim potrebnim solventnim kapitalom grupe, članak 138. stavci od 1. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*, dok se članak 139. stavci 1. i 2. ne primjenjuju. Za potrebe ovog podstavka, upućivanje na ‚potrebni solventni kapital' u članku 138. tumači se kao upućivanje na ‚minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe'.

7. Pri određivanju odražava li iznos izračunan u stavku 1. točki (b) podtočki ii. ovog članka na odgovarajući način profil rizičnosti grupe s obzirom na društva iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2, dotična nadzorna tijela obraćaju posebnu pozornost na sve posebne rizike koji postoje na razini grupe, a koji ne bi bili dovoljno pokriveni jer ih je teško kvantificirati.

Ako profil rizičnosti grupe s obzirom na društva iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2 znatno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji agregirani potrebni solventni kapital grupe iz članka 233. stavka 3., može se uvesti kapitalni dodatak na iznos izračunan u stavku 1. točki (b) podtočki ii. ovog članka.

Članak 37. stavci od 1. do 5. te delegirani akti i provedbeni tehnički standardi doneseni u skladu s člankom 37. stavcima 6., 7. i 8. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 233.b

Dugoročni vlasnički vrijednosni papiri na razini grupe

Ako se primjenjuje metoda 1 ili kombinacija metoda, sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi mogu primijeniti članak 105.a na podskup vlasničkih ulaganja.

Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju:

(a) pristup koji se treba primjenjivati pri procjeni usklađenosti s uvjetima iz članka 105.a stavka 1. i pri izračunu iznosa vlasničkih vrijednosnih papira koji se tretiraju kao dugoročna vlasnička ulaganja ako se primjenjuje metoda 1 ili kombinacija metoda;

(b) informacije koje treba uključiti u izvješće o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe iz članka 256. stavka 1. ili jedinstveno izvješće o solventnosti i financijskom stanju iz članka 256. stavka 2. te u redovito nadzorno izvješće na razini grupe iz članka 256.b stavka 1. ili jedinstveno redovito nadzorno izvješće iz članka 256.b stavka 2.";

85. članak 234. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 234.*

Delegirani akti za tehnička načela i metode utvrđene u člancima od 220. do 229., za pojednostavljeni pristup utvrđen u članku 229.a i za primjenu članaka od 230. do 233.a

Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju:

(a) tehnička načela i metode utvrđene u člancima od 220. do 229.;

(b) tehničke pojedinosti pojednostavljenog pristupa utvrđenog u članku 229.a stavku 1. te kriteriji na temelju kojih nadzorna tijela mogu odobriti primjenu pojednostavljenog pristupa;

(c) primjena članaka od 230. do 233.a, uzimajući u obzir gospodarsku prirodu posebnih pravnih struktura.

Komisija može dopuniti ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju kriteriji na temelju kojih nadzornik grupe može odobriti primjenu pojednostavljenog pristupa utvrđenog u članku 229.a stavku 2.";

86. u članku 244. stavku 3. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Da bi utvrdio značajne koncentracije rizika o kojima će se izvješćivati, nadzornik grupe, nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima i grupom, uvodi odgovarajuće pragove koji se temelje na potrebnom solventnom kapitalu, tehničkim odredbama, prihvatljivim vlastitim sredstvima, drugim kvantitativnim ili kvalitativnim kriterijima koji su zasnovani na riziku i smatraju se prikladnima, ili na kombinaciji tih elemenata.";

87. članak 245. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „stavaka 2. i 3." zamjenjuju se riječima „stavaka 2., 3. i 3.a";

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Uz unutargrupne transakcije u smislu članka 13. točke 19., za potrebe stavaka 2. i 3. ovog članka, ako je to opravdano, nadzorna tijela mogu zahtijevati da grupe izvješćuju i o unutargrupnim transakcijama koje uključuju društva koja nisu društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi.";

88. članak 246. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Zahtjevi iz glave I. poglavlja IV. odjeljka 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* na razini grupe. Sustav upravljanja grupom obuhvaća sudjelujuća društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, matične osigurateljne holdinge ili matične mješovite financijske holdinge, kao i sva povezana društva u opsegu grupe u smislu članka 212. koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c). Sustav upravljanja grupom obuhvaća i sva društva kojima upravlja sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri zajedno s jednim ili više društava koja nisu dio iste grupe.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak ovog stavka, sustavi upravljanja rizicima i unutarnje kontrole i postupci izvješćivanja primjenjuju se dosljedno u svim društvima uključenima u opseg nadzora grupe na temelju članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) tako da se te sustave i postupke izvješćivanja može kontrolirati na razini grupe.

Države članice osiguravaju da upravni, upravljački ili nadzorni organ krajnjeg matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji ima sjedište u Uniji ili matičnog društva imenovanog u skladu s člankom 214. stavkom 5. ili 6. ima krajnju odgovornost za usklađenost grupe na koju se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) sa zakonima i drugim propisima donesenima na temelju ove Direktive. Upravni, upravljački ili nadzorni organ svakog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje unutar grupe ostaje odgovoran za vlastitu usklađenost sa svim zahtjevima, kako je navedeno u članku 40. i članku 213. stavku 1. drugom podstavku.

Sustav upravljanja rizicima obuhvaća barem sve djelatnosti osiguranja i reosiguranja koje se obavljaju unutar grupe, kao i značajne djelatnosti koje nisu povezane s osiguranjem. Obuhvaća i rizike koji proizlaze iz tih djelatnosti kojima je grupa izložena ili bi mogla biti izložena i njihove međuovisnosti.”;

(b) u stavku 2. dodaju se sljedeći podstavci:

„Sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding redovito prate djelatnosti svojih povezanih društava, uključujući povezana društva iz članka 228. stavka 1. i neregulirana društva. To praćenje razmjerno je prirodi, opsegu i složenosti rizika koje povezana društva stvaraju ili bi mogla stvoriti na razini grupe.

Sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding moraju imati pisana pravila na razini grupe i osiguravaju da su pisana pravila svih reguliranih društava u opsegu grupe usklađena s pravilima grupe. Osigurava i da sva regulirana društva u opsegu grupe dosljedno provode pravila grupe.”;

(c) u stavku 4. prvom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Vlastita procjena rizika i solventnosti provedena na razini grupe obuhvaća barem sve djelatnosti osiguranja i reosiguranja koje se obavljaju unutar grupe, kao i značajne djelatnosti koje nisu povezane s osiguranjem. Obuhvaća i rizike koji proizlaze iz tih djelatnosti kojima je grupa izložena ili bi mogla biti izložena i njihove međuovisnosti. Podliježe nadzornom pregledu koji provodi nadzornik grupe u skladu s poglavljem III.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„5. Države članice zahtijevaju da sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding osiguraju da grupa ima pouzdane sustave upravljanja koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti i razdvajanjem dužnosti unutar grupe. Sustavom upravljanja grupom nastoji se spriječiti sukobe interesa ili, ako to nije moguće, upravljati njima.

Smatra se da su osobe koje stvarno upravljaju grupom za osiguranje ili grupom za reosiguranje osobe koje stvarno upravljaju matičnim društvom iz stavka 1. trećeg podstavka.

Države članice zahtijevaju da sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding odredi osobe odgovorne za druge ključne funkcije unutar grupe za osiguranje odnosno grupe za reosiguranje koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c). Upravni, upravljački ili nadzorni organ iz stavka 1. trećeg podstavka ovog članka odgovoran je za aktivnosti koje obavljaju te osobe.

Ako su osobe koje stvarno upravljaju grupom za osiguranje ili grupom za reosiguranje ili one odgovorne za druge ključne funkcije ujedno i osobe koje stvarno upravljaju jednim ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje ili drugim povezanim društvima ili su odgovorne za druge ključne funkcije u okviru bilo kojeg od tih društava, sudjelujuće društvo osigurava da su uloge i odgovornosti na razini grupe jasno odvojene od onih koje se primjenjuju na razini svakog pojedinačnog društva.";

89. u glavi III. umeće se sljedeće poglavlje:

„***POGLAVLJE II.a***

Makrobonitetna pravila na razini grupe

Članak 246.a

Upravljanje rizikom likvidnosti na razini grupe

1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi izrade i ažuriraju plan upravljanja rizikom likvidnosti na razini grupe koji obuhvaća analizu likvidnosti u kratkoročnom razdoblju i, na zahtjev nadzornika grupe, obuhvaća i analizu likvidnosti u srednjoročnom i dugoročnom razdoblju. Članak 144.a primjenjuje se *mutatis mutandis*.

2. Odstupajući od članka 144.a, države članice osiguravaju da društva kćeri koja su društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i koja su obuhvaćena nadzorom grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b) budu izuzeta od izrade i ažuriranja plana upravljanja rizikom likvidnosti na pojedinačnoj razini kad god plan upravljanja rizikom likvidnosti u skladu sa stavkom 1. ovog članka obuhvaća upravljanje likvidnošću i potrebe za likvidnošću dotičnih društava kćeri.

Države članice zahtijevaju da svako pojedinačno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje ostvaruje korist od izuzeća u skladu s prvim podstavkom podnese svojem nadzornom tijelu dijelove svojeg plana upravljanja rizikom likvidnosti koji obuhvaćaju stanje cijele grupe i njegovo stanje.

3. Neovisno o stavku 2., nadzorna tijela mogu zahtijevati od društva kćeri koje je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje da izradi i ažurira plan upravljanja rizikom likvidnosti na pojedinačnoj razini kad god otkriju posebnu slabost u pogledu likvidnosti ili ako plan upravljanja likvidnošću na razini grupe ne uključuje odgovarajuće informacije koje nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri zahtijeva od usporedivih društava u svrhu praćenja njihove pozicije likvidnosti.

4. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj i učestalost ažuriranja plana upravljanja rizikom likvidnosti na razini grupe. EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 29. siječnja 2026.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 246.b

Ostala makrobonitetna pravila

Članci 144.b i 144.c primjenjuju se *mutatis mutandis* na razini sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.";

90. u članku 252. prvom stavku riječi „kreditna institucija određena u Direktivi 2006/48/EZ ili investicijsko društvo određeno u Direktivi 2004/39/EZ" zamjenjuju se riječima „kreditna institucija kako je definirana u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili investicijsko društvo kako je definirano u Direktivi 2014/65/EU";

91. u članku 254. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Sudjelujuće društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje, osigurateljni holding i mješoviti financijski holding dostavljaju nadzorniku grupe informacije iz ovog članka na godišnjoj osnovi u roku od 22 tjedna od završetka financijske godine društva, a kada se informacije iz ovog članka zahtijevaju na tromjesečnoj osnovi, u roku od 11 tjedana od kraja svakog tromjesečja.”;

92. članak 256. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi jednom godišnje javno objavljuju izvješće o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe. To izvješće sadržava informacije o grupi upućene drugim stručnjacima za tržište, kako je navedeno u članku 51. stavku 1.b. Članci 51., 53., 54. i 55. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Države članice osiguravaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding objavljuju informacije iz ovog članka u roku od 24 tjedna od završetka financijske godine društva.”;

(b) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) informacije za sva društva kćeri u grupi, koje moraju biti pojedinačno prepoznatljive, uključujući oba dijela izvješća o solventnosti i financijskom stanju, i moraju biti objavljene u skladu s člancima 51., 53., 54. i 55.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se pobliže određuju informacije koje se moraju objaviti u jedinstvenom izvješću o solventnosti i financijskom stanju iz stavka 2. ovog članka te izvješću o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe iz stavka 1. ovog članka.”;

93. umeću se sljedeći članci:

„Članak 256.b

Redovito nadzorno izvješće grupe

1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi jednom godišnje nadzorniku grupe podnesu redovito nadzorno izvješće na razini grupe. Članak 35. stavak 5.a prvi podstavak i drugi podstavak točka (a) primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje podnose informacije iz ovog članka jednom godišnje ili rjeđe u roku od 24 tjedna od završetka financijske godine društva.

2. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding mogu, podložno odobrenju nadzornika grupe, dostaviti jedinstveno redovito nadzorno izvješće koje obuhvaća sljedeće:

(a) informacije na razini grupe, koje se dostavljaju u skladu sa stavkom 1.;

(b) informacije za sva društva kćeri unutar grupe, koje moraju biti pojedinačno prepoznatljive i dostavljaju se u skladu s člankom 35. stavkom 5.a te ne smiju dovesti do manje količine informacija u usporedbi s informacijama koje bi dostavila društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja podnose redovito nadzorno izvješće u skladu s člankom 35. stavkom 5.a.

Prije davanja odobrenja u skladu s prvim podstavkom nadzornik grupe savjetuje se s članovima kolegija nadzornika i na odgovarajući način uzima u obzir njihova mišljenja i zadrške. Nedavanje odobrenja od strane dotičnih nacionalnih nadzornih tijela mora se propisno opravdati. Ako kolegij nadzornika odobri jedinstveno redovito nadzorno izvješće u skladu s ovim stavkom, svako pojedinačno društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje

podnosi jedinstveno redovito nadzorno izvješće svojem nadzornom tijelu. Svako nadzorno tijelo ima ovlast nadzirati dio jedinstvenog redovitog nadzornog izvješća koji se odnosi na relevantno društvo kćer.

3. Ako nacionalna nadzorna tijela smatraju da jedinstveno redovito nadzorno izvješće nije zadovoljavajuće, odobrenje iz stavka 2. može se povući.

4. Ako u izvješće iz stavka 2. nisu uključene informacije koje nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri unutar grupe zahtijeva od usporedivih društava i ako je taj propust bitan, dotično nadzorno tijelo ima ovlast zahtijevati od dotičnog društva kćeri da dostavi potrebne dodatne informacije.

5. Ako nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri unutar grupe utvrdi neusklađenost s člankom 35. stavkom 5.a ili zatraži bilo kakve izmjene ili pojašnjenja u vezi s jedinstvenim redovitim nadzornim izvješćem, ono obavješćuje i kolegij nadzornika, a nadzornik grupe dostavlja isti zahtjev sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje, osigurateljnom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu.

6. Komisija dopunjuje ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a kojima se pobliže određuju informacije iz ovog članka koje se dostavljaju.

Članak 256.c

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: zahtjevi u pogledu revizije

1. Države članice osiguravaju da sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding grupe podliježe zahtjevu u pogledu revizije za bilancu grupe koja se objavljuje kao dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe iz članka 256. stavka 1. ili kao dio jedinstvenog izvješća o solventnosti i financijskom stanju iz članka 256. stavka 2.

2. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding zajedno s izvješćem o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe iz članka 256. stavka 1. ili jedinstvenim izvješćem o solventnosti i financijskom stanju iz članka 256. stavka 2. dostavljaju nadzornom tijelu grupe zasebno izvješće koje je izradilo revizorsko društvo i koje sadržava vrstu osiguranja i rezultate revizije.

3. Ako postoji jedinstveno izvješće o solventnosti i financijskom stanju kako je navedeno u članku 256. stavku 2., sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ispunjava zahtjeve u pogledu revizije koji se primjenjuju na povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i podnosi nadzornom tijelu tog društva izvješće iz članka 51.a stavka 6.

4. Članak 51.a primjenjuje se *mutatis mutandis*.";

94. članak 257. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 257.*

Zahtjevi u vezi s poslovnim ugledom i iskustvom osoba koje stvarno upravljaju osigurateljnim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom ili koje obavljaju druge ključne funkcije

Države članice zahtijevaju da oni koji stvarno upravljaju osigurateljnim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom i, ako je primjenjivo, osobe koje su odgovorne za druge ključne funkcije imaju poslovni ugled i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti.

Članak 42. primjenjuje se *mutatis mutandis*.";

95. članak 258. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadzornim tijelima daju se sve nadzorne ovlasti za poduzimanje mjera u vezi s osiguratelјnim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima koje su potrebne kako bi se osiguralo da grupe na koje se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) ispunjavaju sve zahtjeve utvrđene u ovoj glavi. Te ovlasti uključuju opće nadzorne ovlasti iz članka 34.

Ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog kaznenog prava, države članice uvode sankcije ili donose mjere u odnosu na osiguratelјne holdinge i mješovite financijske holdinge u slučaju njihova kršenja zakona i drugih propisa donesenih radi prenošenja ove glave, ili u odnosu na osobe koje stvarno upravljaju tim društvima. Nadzorna tijela blisko surađuju kako bi osigurala učinkovitost takvih sankcija ili mjera, posebno ako središnja uprava ili glavna jedinica osiguratelјnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga nisu u istoj državi članici kao njihovo sjedište.”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„2.a Ako je nadzornik grupe utvrdio da uvjeti iz članka 213.b stavka 1. nisu ispunjeni ili su prestali biti ispunjeni, osiguratelјni holding ili mješoviti financijski holding podliježe odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost nadzora grupe i osigurala usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovoj glavi. U slučaju mješovitog financijskog holdinga, nadzornim mjerama osobito se uzimaju u obzir učinci na financijski konglomerat kao cjelinu, kao i na njegova povezana regulirana društva.

2.b Za potrebe stavaka 1. i 2.a ovog članka, države članice osiguravaju da nadzorne mjere koje se mogu primijeniti na osiguratelјne holdinge i mješovite financijske holdinge uključuju barem sljedeće:

(a) suspenziju ostvarivanja prava glasa koja proizlaze iz dionica društva kćeri koje je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje su u vlasništvu osiguratelјnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga;

(b) izricanje zabrana, sankcija ili kazni protiv osiguratelјnog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa tih društava;

(c) davanje uputa ili smjernica osiguratelјnom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu da svojim dioničarima prenese sudjelovanja u svojim društvima kćerima koja su društva za osiguranje i društva za reosiguranje;

(d) imenovanje, na privremenoj osnovi, drugog osiguratelјnog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje unutar grupe kao odgovornog za osiguranje usklađenosti sa zahtjevima iz ove glave;

(e) ograničavanje ili zabranu raspodjela ili plaćanja kamata dioničarima;

(f) zahtijevanje da osiguratelјni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi prodaju ili smanje udjele u društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje ili drugim povezanim društvima iz članka 228. stavka 1.;

(g) zahtijevanje da osiguratelјni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi bez odgode dostave plan o ponovnoj uspostavi usklađenosti.

Nadzornik grupe savjetuje se s drugim dotičnim nadzornim tijelima i EIOPA-om prije poduzimanja bilo koje od mjera iz prvog podstavka ako te mjere utječu na društva sa sjedištem u više od jedne države članice.”;

96. članak 262. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. U nedostatku istovjetnog nadzora kako je navedeno u članku 260. ili ako država članica ne primjenjuje članak 261. u slučaju privremene istovjetnosti u skladu s člankom 260. stavkom 7., ta država članica na društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe u smislu članka 212. i na koja se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (c) primjenjuje jedno od sljedećeg:

(a) članke od 218. do 235. i članke od 244. do 258., *mutatis mutandis*;

(b) jednu od metoda navedenih u stavku 3.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima primjenu drugih metoda kojima se osigurava odgovarajući nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su dio grupe u smislu članka 212. i na koja se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (c). Nadzornik grupe odobrava te metode, utvrđene u skladu s člankom 247., nakon savjetovanja s drugim dotičnim nadzornim tijelima.

Metode iz prvog podstavka moraju omogućivati postizanje ciljeva nadzora grupe kako je navedeno u ovoj glavi. Ti ciljevi uključuju sljedeće:

(a) očuvanje raspodjele kapitala i sastava vlastitih sredstava društava za osiguranje i društava za reosiguranje te sprečavanje značajnog stvaranja kapitala unutar grupe ako se takvo stvaranje kapitala unutar grupe financira dužničkim ili drugim financijskim instrumentima koji se ne smatraju stavkama vlastitih sredstava matičnog društva;

(b) procjenjivanje i praćenje rizika koji proizlaze iz društava unutar i izvan Unije te ograničavanje rizika širenja problema s tih društava i drugih nereguliranih društava na društva za osiguranje i društva za reosiguranje unutar grupe te na podgrupu čije krajnje matično društvo je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji, kako je navedeno u članku 215., ako takva podgrupa postoji.

Metode iz prvog podstavka na odgovarajući se način opravdavaju, dokumentiraju i priopćuju drugim dotičnim nadzornim tijelima, EIOPA-i i Komisiji.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Za potrebe stavka 2. ovog članka, dotična nadzorna tijela mogu posebno primijeniti jednu ili više sljedećih metoda na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge koji su dio grupe koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (c):

(a) imenovanje jednog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je odgovorno za usklađenost sa zahtjevima iz ove glave ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe nemaju zajedničko matično društvo u Uniji;

(b) zahtijevanje osnivanja osigurateljnog holdinga sa sjedištem u Uniji ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Uniji ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe nemaju zajedničko matično društvo u Uniji i primjena ove glave na društva za osiguranje i društva za reosiguranje u grupi koju vodi taj osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding;

(c) ako nekoliko društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su dio grupe čine podgrupu čije matično društvo ima sjedište u Uniji, uz primjenu ove glave na tu podgrupu, poduzimanje dodatnih mjera ili uvođenje dodatnih zahtjeva, uključujući zahtjeve iz točaka (d), (e) i (f) ovog podstavka te pojačani nadzor koncentracije rizika u smislu članka 244. i unutargrupnih transakcija u smislu članka 245., s ciljem postizanja cilja iz stavka 2. drugog podstavka točke (b) ovog članka;

(d) zahtijevanje da članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa krajnjeg matičnog društva u Uniji budu neovisni o krajnjem matičnom društvu izvan Unije;

(e) zabrana, ograničavanje, praćenje ili zahtijevanje prethodnog obavješćivanja o transakcijama, uključujući raspodjelu dividendi i kuponske isplate u vezi s podređenim dugom, ako takve transakcije predstavljaju ili bi mogle predstavljati prijetnju financijskom položaju ili stanju solventnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje unutar grupe i uključuju, s jedne strane, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding sa sjedištem u Uniji ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji i, s druge strane, društvo koje pripada grupi i čije je sjedište izvan Unije; ako nadzornik grupe u Uniji nije jedno od nadzornih tijela države članice u kojoj se nalazi sjedište povezanog društva za osiguranje odnosno društva za

reosiguranje, nadzornik grupe u Uniji obavješćuje ta nadzorna tijela o svojim nalazima kako bi im omogućio da poduzmu primjerene mjere;

(f) zahtijevanje informacija o solventnosti i financijskom položaju, profilu rizičnosti i ograničenjima dozvoljenih rizika matičnih društava sa sjedištem izvan Unije, uključujući, ako je primjenjivo, izvješća o tim pitanjima koja se podnose upravnom, upravljačkom ili nadzornom organu ili nadzornim tijelima tih matičnih društava iz trećih zemalja.";

97. u članku 265. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Države članice posebno osiguravaju da, ako je matično društvo jednog ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje kreditna institucija, investicijsko društvo, financijska institucija, društvo za upravljanje UCITS-ima, UAIF, institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ili neregulirano društvo koje obavlja jednu ili više djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU i te djelatnosti čine znatan dio njegove cjelokupne djelatnosti, nadzorna tijela odgovorna za nadzor tih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje obavljaju opći nadzor nad transakcijama između tih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i matičnog društva i njegovih povezanih društava.";

98. u članku 267. dodaju se sljedeći stavci:

„Za potrebe Direktive (EU) 2025/1, u slučaju primjene instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. te direktive i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz glave III. poglavlja IV. te direktive, odredbe poglavlja I., II. i IV. ove glave primjenjuju se na društva za reosiguranje i subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka od (b) do (e) te direktive.

Članci 270. i 272. ove Direktive ne primjenjuju se u slučajevima kada se primjenjuje članak 63. Direktive (EU) 2025/1.";

99. u članku 268. stavku 1. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ‚nadležna tijela' znači upravna ili sudska tijela država članica koja su nadležna za reorganizacijske mjere ili postupke likvidacije, ili sanacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. točki 12. Direktive (EU) 2025/1 u odnosu na reorganizacijske mjere koje se poduzimaju u skladu s tom direktivom;";

(b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ‚reorganizacijske mjere' znači mjere koje uključuju sva djelovanja nadležnih tijela koja su namijenjena očuvanju ili obnavljanju financijskog stanja društva za osiguranje i koja utječu na postojeća prava drugih stranaka osim samog društva za osiguranje, uključujući suspenziju plaćanja ili mjera izvršenja ili smanjenje potraživanja, primjenu instrumenata sanacije iz članka 26. stavka 3. Direktive (EU) 2025/1 i izvršavanje sanacijskih ovlasti iz glave III. poglavlja IV. te direktive;";

100. članak 301.a mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Delegiranje ovlasti iz članaka 29., 105., 105.a, 213.a, 233.b, 256.b i 304.e dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od četiri godine počevši od 28. siječnja 2025.";

ii. dodaju se sljedeći podstavci:

„Delegiranje ovlasti iz prvog i drugog podstavka prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije šest mjeseci prije isteka svakog četverogodišnjeg razdoblja.";

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 17., 29., 31., 35.,, 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 105., 105.a, 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 213.a, 216., 217., 227., 233.b, 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260., 304.e i 308.b.

Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.";

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 17., 29., 31., 35., 37, 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 105., 105. a, 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 213.a, 216., 217., 227., 233.b, 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260. ili 308.b stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

5.a Delegirani akt donesen na temelju članka 304.e stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od mjesec dana od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za mjesec dana na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.";

101. u članku 304. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Od 30. siječnja 2027. društva za životno osiguranje mogu nastaviti primjenjivati pristup iz stavka 1. samo u odnosu na imovinu i obveze za koje su nadzorna tijela odobrila primjenu podmodula rizika vlastitih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju prije 30. siječnja 2027.";

102. umeću se sljedeći članci:

„Članak 304.c

Izvješće u pogledu rizika za održivost

1. EIOPA nakon savjetovanja s ESRB-om procjenjuje, na temelju dostupnih podataka i nalaza Platforme za održivo financiranje iz članka 20. Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća (*) i EBA-e u kontekstu njezina rada u okviru mandata iz članka 501.c stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, bi li poseban bonitetni tretman izloženosti povezanih s imovinom ili djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim ili socijalnim ciljevima bio opravdan. EIOPA posebno procjenjuje moguće učinke posebnog bonitetnog tretmana izloženosti povezanih s imovinom i djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim ili socijalnim ciljevima, ili koje su u znatnoj mjeri povezane s nanošenjem štete takvim ciljevima, na zaštitu ugovaratelja osiguranja i financijsku stabilnost u Uniji, uključujući imovinu povezanu s fosilnim gorivima.

EIOPA podnosi Komisiji izvješće o svojim nalazima do 1. ožujka 2025. Prema potrebi, u izvješću se razmatra mogući na riziku zasnovan bonitetni tretman izloženosti povezanih s imovinom i djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim ili socijalnim ciljevima ili koje su u znatnoj mjeri povezane s nanošenjem štete takvim ciljevima. Izvješću se prilaže procjena učinka tog mogućeg na riziku zasnovanog bonitetnog tretmana takvih izloženosti na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

2. EIOPA barem svakih pet godina preispituje, u odnosu na rizik od prirodnih katastrofa, opseg i kalibraciju standardnih parametara podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja potrebnog solventnog kapitala iz članka 105. stavka 2. trećeg podstavka točke (b). Za potrebe tih preispitivanja EIOPA uzima u obzir najnovije dostupne relevantne dokaze o znanosti o klimi i važnost rizika s obzirom na rizike koje su preuzela društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja upotrebljavaju standardnu formulu za izračun podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja potrebnog solventnog kapitala.

Prvo preispitivanje u skladu s prvim podstavkom dovršava se do 29. siječnja 2027.

Ako EIOPA tijekom preispitivanja u skladu s prvim podstavkom utvrdi da zbog opsega ili kalibracije standardnih parametara podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja postoji znatna neusklađenost između dijela potrebnog solventnog kapitala koji se odnosi na prirodne katastrofe i stvarnog rizika prirodne katastrofe s kojim se suočavaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje, EIOPA Komisiji dostavlja mišljenje o riziku prirodne katastrofe.

U mišljenju o riziku prirodne katastrofe dostavljenom Komisiji u skladu s trećim podstavkom razmatra se opseg ili kalibracija standardnih parametara podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja potrebnog solventnog kapitala kako bi se uklonila utvrđena neusklađenost te mu se prilaže procjena učinka predloženih izmjena na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

3. EIOPA u okviru procjene iz članka 45. stavka 1. evaluira procjenjuju li i u kojoj mjeri društva za osiguranje i društva za reosiguranje svoju značajnu izloženost riziku povezanom s gubitkom bioraznolikosti. EIOPA naknadno procjenjuje koje je mjere potrebno poduzeti kako bi se osiguralo da društva za osiguranje i društva za reosiguranje propisno uzimaju u obzir te rizike. EIOPA Komisiji podnosi izvješće sa svojim nalazima do 30. lipnja 2025.

EBA, EIOPA i ESMA u okviru Zajedničkog odbora iz članka 54. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 izrađuju smjernice kako bi osigurale da su dosljednost, dugoročna razmatranja i zajednički standardi za metodologije procjene uključeni u testiranje otpornosti na stres u odnosu na okolišne, socijalne i upravljačke rizike. Zajednički odbor objavljuje te smjernice do 10. siječnja 2026. EBA, EIOPA i ESMA u okviru tog Zajedničkog odbora istražuju kako se socijalni i upravljački rizici mogu uključiti u testiranje otpornosti na stres.

Članak 304.d

Preispitivanje u pogledu razdvajanja djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja i zaštitnih slojeva kapitala

1. EIOPA procjenjuje je li zahtjev u vezi s razdvajanjem djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja iz članka 73. stavka 1. još uvijek opravdan. EIOPA posebno procjenjuje učinke zadržavanja i moguće učinke ukidanja kompozitne zabrane barem u pogledu zaštite ugovaratelja osiguranja, mogućeg unakrsnog subvencioniranja između djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja, tržišne učinkovitosti i konkurentnosti. Za potrebe procjene EIOPA uzima u obzir iskustva iz nadzora kompozitnih društava. EIOPA podnosi Komisiji izvješće sa svojim nalazima do 31. siječnja 2028.

2. EIOPA do 31. siječnja 2032. prati doprinos zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj povezanih kreditnih institucija, kako je definiran u članku 128. točki 6. Direktive 2013/36/EU, potrebnom solventnom kapitalu grupe iz članka 228. stavka 3. točke (a) podtočke ii. ove Direktive. U tu svrhu EIOPA surađuje s EBA-om i izvješćuje Komisiju o svim nalazima.

Članak 304.e

Produljenje rokova u iznimnim okolnostima

1. U slučaju iznimne zdravstvene situacije, prirodne katastrofe ili drugog ekstremnog događaja EIOPA, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jednog ili više nadzornih tijela ili Komisije, procjenjuje jesu li ta iznimna zdravstvena situacija, prirodna katastrofa ili drugi ekstremni događaj takvi da bitno utječu na operativne sposobnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje, zbog čega ne mogu dostaviti informacije u rokovima utvrđenima u članku 35.b stavcima 1., 2. i 3., članku 51. stavku 7., članku 254. stavku 3., članku 256. stavku 1. i članku 256.b stavku 1. Pri provedbi te procjene EIOPA blisko surađuje s relevantnim nadzornim tijelima kako bi se utvrdio učinak ekstremnog događaja na sposobnost dostavljanja informacija u rokovima utvrđenima u tim odredbama.

EIOPA svoju procjenu podnosi Komisiji bez nepotrebne odgode, a najkasnije tjedan dana nakon primitka zahtjeva iz prvog podstavka.

Ako EIOPA smatra da iznimna zdravstvena situacija, prirodna katastrofa ili drugi ekstremni događaj bitno utječe na operativne sposobnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje i onemogućuje poštovanje rokova utvrđenih u članku 35.b stavcima 1., 2. i 3., članku 51. stavku 7., članku 254. stavku 3., članku 256. stavku 1. i članku 256.b stavku 1., EIOPA i relevantna nadzorna tijela objavljuju te informacije na svojim internetskim stranicama.

Komisija može produljiti te rokove delegiranim aktom donesenim u skladu s ovim člankom.

2. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti u pogledu primjene stavka 1., Komisija može dopuniti ovu Direktivu donošenjem delegiranih akata u skladu s člankom 301.a za pojedinačne ekstremne događaje kojima se:

(a) definira područje primjene produljenja rokova uzimajući u obzir društva za osiguranje i društva za reosiguranje na koja događaj utječe;

(b) utvrđuju iznimni produljeni rokovi za dostavljanje informacija, koji mogu biti do 10 tjedana dulji od onih predviđenih u članku 35.b stavcima 1., 2. i 3., članku 51. stavku 7., članku 254. stavku 3., članku 256. stavku 1. i članku 256.b stavku 1.; i

(c) određuje koje se informacije iz članka 35.b stavaka 1., 2. i 3., članka 51. stavka 7., članka 254. stavka 3., članka 256. stavka 1. i članka 256.b stavka 1. dostavljaju u tim produljenim rokovima.

Ako EIOPA nije podnijela procjenu u skladu sa stavkom 1., Komisija prema potrebi traži njezino mišljenje prije donošenja delegiranog akta u skladu s ovim člankom.

(*) Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).";

103. u članku 305. stavci 2. i 3. brišu se;

104. članak 308.a briše se;

105. članak 308.b mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 5. do 8. brišu se;

(b) stavak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. Neovisno o članku 100., članku 101. stavku 3. i članku 104., države članice osiguravaju da su standardni parametri koji se koriste za izračun podmodula koncentracije tržišnog rizika i podmodula rizika prinosa u skladu sa standardnom formulom jednaki u odnosu na izloženosti središnjim državama država članica ili središnjim bankama država članica koje su nastale prije 1. siječnja 2023. i koje su denominirane i financirane u domaćoj valuti bilo koje države članice onim parametrima koji bi se primjenjivali na takve izloženosti denominirane i financirane u njihovoj domaćoj valuti.";

(c) u stavku 17. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Neovisno o članku 218. stavcima 2. i 3., prijelazne odredbe kako su navedene u stavcima od 9. do 12. i stavku 15. ovog članka te člancima 308.c, 308.d i 308.e primjenjuju se *mutatis mutandis* na razini grupe.

Ako grupa za osiguranje ili grupa za reosiguranje ili bilo koje njezino društvo kći za osiguranje ili društvo kći za reosiguranje primjenjuje prijelaznu mjeru na nerizične kamatne stope iz članka 308.c ili prijelaznu mjeru na tehničke pričuve iz članka 308.d, sudjelujuće društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding javno objavljuju, u okviru svojeg izvješća o solventnosti i financijskom stanju grupe iz članka 256., te uz objave iz članka 308.c stavka 4. točke (c) i članka 308.d stavka 5. točke (c), kvantifikaciju učinka na svoj financijski položaj koji proizlazi iz pretpostavke da se vlastita sredstva koja proizlaze iz primjene tih prijelaznih mjera ne mogu staviti na raspolaganje za pokrivanje potrebnog solventnog kapitala sudjelujućeg društva za koje se izračunava solventnost grupe.

Ako se grupa za osiguranje ili grupa za reosiguranje bitno oslanja na primjenu prijelaznih mjera iz članaka 308.c i 308.d na takav način da pogrešno prikazuje stvarno stanje solventnosti grupe, čak i ako bi bila usklađena s potrebnim solventnim kapitalom grupe bez primjene tih prijelaznih mjera, nadzornik grupe ovlašten je poduzeti odgovarajuće mjere, uključujući mogućnost smanjenja iznosa vlastitih sredstava koja proizlaze iz primjene tih prijelaznih mjera koja se mogu smatrati prihvatljivima za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe.";

106. članak 308.c mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Nakon 30. siječnja 2027. nadzorna tijela odobravaju prijelaznu prilagodbu relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa samo u sljedećim slučajevima:

(a) tijekom razdoblja od 18 mjeseci prije odobrenja, pravila ove Direktive prvi su put primijenjena na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje traži odobrenje nakon što je ono izuzeto iz područja primjene ove Direktive u skladu s člankom 4.;

(b) tijekom razdoblja od šest mjeseci prije odobrenja, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje traži odobrenje dobilo je dopuštenje za preuzimanje portfelja ugovora o osiguranju ili reosiguranju, ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje obavlja prijenos provelo prijelaznu prilagodbu relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa u odnosu na taj portfelj ugovora prije prijenosa.";

(b) u stavku 4. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) u dijelu svojeg izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija upućenih stručnjacima za tržište iz članka 51. stavka 1.b javno objavljuju sve sljedeće informacije:

i. činjenicu da primjenjuju prijelaznu prilagodbu vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa;

ii. kvantifikaciju učinka neprimjenjivanja te prijelazne mjere na njihov financijski položaj;

iii. ako bi društvo bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene te prijelazne mjere, razloge za njezinu primjenu;

iv. procjenu ovisnosti društva o toj prijelaznoj mjeri i, ako je primjenjivo, opis mjera koje je društvo poduzelo ili planiralo za smanjenje ili uklanjanje te ovisnosti.";

107. članak 308.d mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Nakon 30. siječnja 2027. nadzorna tijela odobravaju primjenu privremenog odbitka na tehničke pričuve samo u sljedećim slučajevima:

(a) tijekom razdoblja od 18 mjeseci prije odobrenja, pravila ove Direktive prvi su put primijenjena na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje traži odobrenje nakon što je ono izuzeto iz područja primjene ove Direktive u skladu s člankom 4.;

(b) tijekom razdoblja od šest mjeseci prije odobrenja, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje traži odobrenje preuzelo je portfelj ugovora o osiguranju i reosiguranju, ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje obavlja prijenos provelo prijelaznu prilagodbu relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa u odnosu na taj portfelj ugovora prije prijenosa.";

(b) u stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) u dijelu svojeg izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija namijenjenih stručnjacima za tržište iz članka 51. stavka 1.b javno objavljuju sve sljedeće informacije:

i. činjenicu da primjenjuju privremeni odbitak na tehničke pričuve;

ii. kvantifikaciju učinka neprimjenjivanja tog privremenog odbitka na njihov financijski položaj;

iii. ako bi društvo bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene tog privremenog odbitka, razloge za njegovu primjenu;

iv. procjenu ovisnosti društva o tom privremenom odbitku i, ako je primjenjivo, opis mjera koje je društvo poduzelo ili planiralo za smanjenje ili uklanjanje te ovisnosti.";

108. u članku 308.e prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja primjenjuju prijelazne mjere iz članka 77.a stavka 2., članka 111. stavka 1. drugog podstavka, članka 308.c ili članka 308.d obavješćuju nadzorno tijelo čim primijete da neće biti usklađena s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene tih prijelaznih mjera. Nadzorno tijelo od dotičnih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje zahtijeva da poduzmu potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom na kraju prijelaznog razdoblja.";

109. dodaje se sljedeći članak:

„*Članak 308.f*

U dijelu izvješća o solventnosti i financijskom stanju iz članka 51. stavka 1. koji je namijenjen stručnjacima za tržište društva za osiguranje i društva za reosiguranje javno objavljuju kombinirani učinak neprimjenjivanja postupnog uvođenja i prijelaznih mjera iz članka 77.a stavka 2., članaka 308.c i 308.d te, ako je relevantno, članka 111. stavka 1. drugog podstavka na svoj financijski položaj.";

110. u članku 309. stavku 1. četvrti podstavak briše se;

111. u članku 311. drugi stavak briše se;

112. Prilog III. mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Direktivi.

Članak 2.

Izmjena Direktive 2013/34/EU

U članku 19.a Direktive 2013/34/EU stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Odstupajući od stavaka od 2. do 4. ovog članka te ne dovodeći u pitanje stavke 9. i 10. ovog članka, mala i srednja poduzeća kako su navedena u stavku 1. ovog članka, male i jednostavne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, vlastita društva za osiguranje kako su definirana u članku 13. točki 2. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), vlastita društva za reosiguranje kako su definirana u članku 13. točki 5. te direktive i mala i nesložena društva kako su definirana u članku 13. točki 10.a te direktive mogu ograničiti svoje izvješćivanje o održivosti na sljedeće informacije:

(a) kratak opis poslovnog modela i strategije poduzeća;

(b) opis politika poduzeća povezanih s pitanjima održivosti;

(c) glavne stvarne ili potencijalne štetne učinke poduzeća na pitanja održivosti, kao i sve mjere koje su poduzete s ciljem utvrđivanja, praćenja, sprečavanja, ublažavanja ili otklanjanja takvih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka;

(d) glavne rizike za poduzeće povezane s pitanjima održivosti i način na koji poduzeće upravlja tim rizicima;

(e) ključne pokazatelje potrebne za objave iz točaka od (a) do (d).

Mala i srednja poduzeća, male i jednostavne institucije, vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje te mala i nesložena društva koji se oslanjaju na odstupanje iz prvog podstavka ovog stavka izvješćuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća iz članka 29.c.

(*) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).".

Članak 3.

Izmjena Direktive 2002/87/EZ

U članku 31. Direktive 2002/87/EZ dodaje se sljedeći stavak:

„3. Komisija do 31. prosinca 2027. u izvješću Europskom parlamentu i Vijeću ocjenjuje funkcioniranje ove Direktive i Direktive 2009/138/EZ u pogledu aspekata navedenih u nastavku, posebno uzimajući u obzir bonitetni tretman međusektorskih vlasničkih udjela u skladu sa sektorskim pravilima, u smislu jednakih uvjeta:

(a) dolazi li s obzirom na činjenicu da postoje društva koja pružaju financijske usluge koja podliježu financijskom nadzoru u skladu sa sektorskim pravilima, ali nisu uvrštena ni u jedan od financijskih sektora utvrđenih u ovoj Direktivi, do nejednakih uvjeta među financijskim konglomeratima;

(b) provode li svi financijski konglomerati na dosljedan način pravila kojima se uređuju zahtjevi adekvatnosti kapitala, uključujući one utvrđene u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 342/2014 (*), i uvode li se tim pravilima usporedivi opći kvantitativni zahtjevi za financijske konglomerate, bez obzira na to je li glavni financijski sektor financijskog konglomerata bankarski sektor, sektor osiguranja ili sektor investicijskih usluga;

(c) jesu li postupci nadzornog pregleda te raspodjela mandata i provedbenih ovlasti između koordinatora i sektorskih nadzornih tijela, posebno u pogledu zahtjeva adekvatnosti kapitala, dovoljno jasni i usklađeni kako bi se osigurala učinkovita i dosljedna provedba zahtjeva adekvatnosti kapitala u cijeloj Uniji, bez obzira na glavni financijski sektor u kojem financijski konglomerat posluje;

(d) rezultira li izostanak identifikacije društva koje je u konačnici odgovorno za usklađivanje s ovom Direktivom poteškoćama u osiguravanju jednakih uvjeta.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 342/2014 od 21. siječnja 2014. o dopuni Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za primjenu metoda izračuna adekvatnosti kapitala za financijske konglomerate (SL L 100, 3.4.2014., str. 1.).".

Članak 4.

Prenošenje

1. Države članice do 29. siječnja 2027. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

One primjenjuju te mjere od 30. siječnja 2027.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 27. studenoga 2024.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRILOG

Prilog III. Direktivi 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u dijelu A. (Oblici društva za neživotno osiguranje) točka 27. briše se;

2. u dijelu B. (Oblici društva za životno osiguranje) točka 27. briše se;

3. u dijelu C. (Oblici društva za reosiguranje) točka 27. briše se.